

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย”
เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย

การศึกษาอิสระเสนอบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยนเรศวร เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
หลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม
พฤษภาคม 2561
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยนเรศวร

**THE DESIGN OF A PICTURE BOOK ENTITLED “THAI WORDS”
FOR RAISING AWARENESS AND CONSERVATION
OF THAI LANGUAGE USE**

**An Independent Study to the Graduate School of Naresuan University
in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Bachelor of Fine and Applied Arts in Innovative Media Design**

May 2018

Copyright 2018 by Naresuan University

การศึกษาอิสระ เรื่อง “การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและ
อนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย”

ของนางสาวธันวพร วาตะ

ได้รับการพิจารณาให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการออกแบบสื่ออวัตรกรรม

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ

.....ประธานกรรมการสอบการศึกษาอิสระ
(อาจารย์ลินดา อินทรลักษณ์)

.....ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ
(อาจารย์รุ่งโรจน์ รัตนพิเชษฐกุล)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิสิฐ จันมา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ชวลิต ดวงอุทา)

.....กรรมการ
(อาจารย์ณฤพนธ์ คมสัน)

อนุมัติ

.....
(อาจารย์พัชรวัฒน์ สุริยงค์)
หัวหน้าภาควิชาศิลปะและการออกแบบ

ประกาศศุภกฤต

ผู้วิจัยการศึกษาอิสระฉบับนี้ สำเร็จลงได้ด้วยดี เนื่องจากได้รับความอนุเคราะห์จากผู้มีพระคุณหลายท่าน ผู้วิจัยมีความซาบซึ้งในความกรุณาเป็นอย่างยิ่ง จึงขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบคุณอาจารย์รุ่งโรจน์ รัตนพิเชษฐกุล อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระ ที่ได้สละเวลาให้คำแนะนำ ปรึกษา และสร้างมุมมองใหม่ ๆ ในการทำงานเกี่ยวกับการออกแบบ ตรวจสอบข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่ และขอขอบพระคุณสำหรับคำติชมที่มีประโยชน์อย่างยิ่ง ที่เป็นแนวทางในการดำเนินการวิจัยให้สำเร็จด้วยดี ตลอดระยะเวลาในการศึกษาและทำการวิจัย

ขอขอบคุณอาจารย์ประจำภาควิชาศิลปะและการออกแบบ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ทุกท่าน ที่ได้อบรมสั่งสอน มอบความรู้ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาที่ดี ตลอดจนการตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ด้วยความเอาใจใส่อย่างยิ่ง

เหนือสิ่งอื่นใดขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา ของผู้วิจัยที่คอยให้กำลังใจและให้การสนับสนุนในทุก ๆ ด้านอย่างดีที่สุดเสมอมา

คุณค่าและคุณประโยชน์อันพึงจะมีจากการศึกษาอิสระฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบและอุทิศแด่ผู้มีพระคุณทุก ๆ ท่าน ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่า งานวิจัยนี้จะเป็นประโยชน์ต่อความตระหนักและอนุรักษ์คำไทยภาษาไทยไม่มากนักน้อย

ฉันทพร วาตะ

ชื่อเรื่อง	การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย
ผู้วิจัย	ฉันทพร วาตะ
ที่ปรึกษา	อาจารย์ รุ่งโรจน์ รัตนพิเชษฐกุล
ประเภทสารนิพนธ์	การศึกษาอิสระ ศป.บ. สาขาวิชาการออกแบบสื่อวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยนเรศวร, 2561
คำสำคัญ	Thai Words Book Design

บทคัดย่อ

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์คำในภาษาไทย มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาคำที่มักเขียนผิดในภาษาไทยจากแหล่งต่าง ๆ ผ่านหนังสือข้อมูลเชิงภาพโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้กลุ่มวัยรุ่นหันมาใส่ใจการเขียนคำให้ถูกต้องมากขึ้น

จากการทำวิจัยพบว่ามีคำจำนวนมากที่มักเขียนผิด โดยแบ่งเป็น 4 หมวด ได้แก่

- 1) หมวดเบ็ดเตล็ด เช่น กฎ มักเขียนผิดเป็น กฏ เครื่องสำอาง มักเขียนผิดเป็น เครื่องสำอางค์ อนุญาต มักเขียนผิดเป็น อนุญาติ 2) หมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ เช่น กราฟิก มักเขียนผิดเป็น กราฟฟิค หรือ กราฟฟิก ซีรีส์ มักเขียนผิดเป็น ซีรีย เว็บไซต์ มักเขียนผิดเป็น เว็ปไซต์
- 3) หมวดอาหาร เช่น กวยจั๊บ มักเขียนผิดเป็น ก้วยจั๊บ น้ำแข็งไส มักเขียนผิดเป็น น้ำแข็งใส หมูกระทะ มักเขียนผิดเป็น หมุกะทะ 4) หมวดคำลงท้ายในภาษาไทย เช่น คะ มักเขียนผิดเป็น ค่ะ นะคะ มักเขียนผิดเป็น นะคะ เป็นต้น ซึ่งเกิดจากสาเหตุ ดังนี้ 1) เพราะไม่ทราบความหมายของคำ 2) เพราะออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ตัวสะกดและความหมาย 3) เพราะมีแนวเทียบผิด 4) เพราะเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ 5) เพราะได้ประสบการณ์ที่ผิด ๆ จึงได้นำเสนอข้อมูลเหล่านี้ในรูปแบบของข้อความและภาพประกอบที่เข้าใจได้ง่าย และมีเกมให้ทดสอบความรู้ของผู้ที่สนใจ ซึ่งจะ

เป็นตัวช่วยให้กลุ่มเป้าหมายสามารถจำคำที่ถูกต้องได้มากขึ้น
ผลการทดลองที่ได้พบว่ากลุ่มเป้าหมายทราบถึงปัญหาและความสำคัญของการเขียนคำผิด และให้ความสนใจเกี่ยวกับการเขียนคำที่ถูกต้องเพื่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.1.5 วิเคราะห์คำที่มักเขียนผิด.....	30
2.1.5.1 คำที่มักเขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ.....	30
2.1.5.2 คำที่มักเขียนผิดเพราะออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ ตัวสะกดและความหมาย.....	30
2.1.5.3 คำที่มักเขียนผิดเพราะมีแนวเทียบผิด.....	30
2.1.5.4 คำที่มักเขียนผิดเพราะเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ..	31
2.1.5.5 คำที่มักเขียนผิดเพราะได้ประสบการณ์ที่ผิด.....	31
2.1.6 ปัญหาการเขียนคำไทย.....	31
2.1.7 คำที่มักเขียนผิด.....	33
2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ.....	44
2.2.1 รูปแบบการจัดเลย์เอาต์ภาพ.....	44
2.2.1.1 รูปแบบแถบ (Band Layout).....	44
2.2.1.2 รูปแบบแกน (Axial Layout).....	45
2.2.1.3 รูปแบบตัวที (T Shape Layout)	45
2.2.1.4 รูปแบบตัวแอล (L Shape Layout).....	46
2.2.1.5 รูปแบบตัวแซด (Z Shape Layout) และตัวเอส (S Shape Layout).....	46
2.2.1.6 รูปแบบตารางหรือแบบมอนเดรียน (Mondrian Layout).....	47
2.2.1.7 รูปแบบหน้าต่าง (Picture Window Layout).....	48
2.2.1.8 รูปแบบกรอบภาพ (Frame Layout).....	49
2.2.1.9 รูปแบบจุด (Spot Layout).....	50
2.2.1.10 รูปแบบเน้นรายละเอียดของข้อความมากกว่ารูปภาพ (Copy Heavy Layout).....	51
2.2.1.11 รูปแบบเน้นตัวอักษร (Type Layout).....	51
2.2.2 ระบบกริดในการออกแบบทางการพิมพ์.....	52
2.2.3 การออกแบบหนังสือ.....	54

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า	
2.2.3.1	ศึกษาและทำความเข้าใจหนังสือ.....	54
2.2.3.2	กำหนดขนาดและรูปแบบของหนังสือ.....	55
2.2.3.3	แบบและขนาดตัวอักษร.....	55
2.2.3.4	แบบและจำนวนภาพประกอบ.....	56
2.2.3.5	การกำหนดขั้นตอนหลังการพิมพ์.....	56
2.2.3.6	องค์ประกอบและการจัดวางองค์ประกอบในการ ออกแบบหนังสือ.....	56
2.2.4	กระบวนการผลิตสิ่งพิมพ์.....	57
2.2.5	ข้อคิดในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	58
2.2.5.1	การเลือกใช้ Color Mode ในการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	59
2.2.5.2	การเผื่อพื้นที่รอบขอบของงานออกแบบสิ่งพิมพ์.....	59
2.2.5.3	ปัญหาเรื่อง Fonts และ Transparency ของการ ออกแบบสิ่งพิมพ์.....	60
2.2.5.4	ตัวอักษรเจาะขาว.....	60
2.2.5.5	ภาพต่อระหว่างหน้าของงานออกแบบสิ่งพิมพ์.....	60
2.2.5.6	สีบนจอกับสีในงานพิมพ์ของการออกแบบสิ่งพิมพ์.....	61
2.2.6	การตรวจสอบไฟล์งาน.....	61
2.2.6.1	การเตรียมไฟล์ส่งโรงพิมพ์.....	61
2.2.6.2	การ Save ไฟล์จากโปรแกรม Illustrator.....	62
2.2.6.3	การเตรียมไฟล์งานพิมพ์.....	63
2.2.7	Layout.....	64
2.2.7.1	อุปกรณ์ที่ใช้ในการเลย์เอาต์ (Layout).....	64
2.2.7.2	การเขียนเลขหน้าหนังสือหน้ายก.....	66
2.2.7.3	ขั้นตอนในการเลย์เอาต์.....	68
2.2.7.4	ปัญหาและข้อขัดข้องในการออกแบบและเลย์เอาต์.....	72
2.3	ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย.....	72
2.4	กรณีศึกษา.....	75

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
2.4.1 คำที่มักเขียนผิดในภาษาไทย : การวิเคราะห์จากการตรวจ ผลงานการสอน.....	75
2.4.2 ผลวิจัยจากการเก็บข้อมูลการเขียนภาษาไทยของนิสิตและ บุคลากรจุฬาฯ ระหว่างปี 2555-2556.....	76
3 การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ.....	78
3.1 วิเคราะห์ปัญหาของงานวิจัย.....	78
3.1.1 จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม.....	78
3.1.2 วิธีแก้ไข.....	78
3.2 วิเคราะห์ทฤษฎีการออกแบบ.....	79
3.2.1 ข้อดี.....	79
3.2.1 ข้อเสีย.....	79
3.3 วิเคราะห์พฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย.....	79
3.3.1 ทางด้านร่างกาย.....	79
3.3.2 ทางด้านอารมณ์.....	79
3.3.3 ทางด้านพฤติกรรม.....	79
3.4 การสรุปแนวความคิดในการออกแบบ.....	80
3.5 แนวทางการออกแบบ.....	80
4 การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน.....	84
4.1 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตผลงาน.....	84
4.1.1 ตั้งสมมติฐาน.....	84
4.1.2 การศึกษารวบรวมข้อมูล.....	84
4.2 ขั้นตอนการกำหนดแบบร่างทางความคิด	85
4.2.1 แบบร่าง Content.....	85
4.2.2 แบบร่าง Layout.....	86
4.3 ขั้นตอนการพัฒนาและการผลิตผลงาน.....	87

สารบัญ (ต่อ)

บทที่		หน้า
	4.3.1 การออกแบบหน้าปก.....	87
	4.3.2 การออกแบบ Logo.....	88
	4.3.3 การออกแบบ Layout.....	89
	4.3.3.1 การออกแบบ Layout หน้าบทนำ.....	89
	4.3.3.2 การออกแบบ Layout สารบัญ.....	90
	4.3.3.3 การออกแบบ Layout หน้านำเข้าสู่ Content.....	91
	4.3.3.4 การออกแบบ Layout content ที่ 1 คำผิดแอบถ่าย...	92
	4.3.3.5 การออกแบบ Layout content ที่ 2 คำผิดมีสาเหตุ.....	93
	4.3.3.6 การออกแบบ Layout content ที่ 3 คำผิดแก้ได้.....	94
	4.3.3.7 การออกแบบ Layout หน้าเกม.....	95
	4.3.4 การออกแบบ Poster.....	96
	4.3.5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์.....	97
5	บทสรุป.....	106
	5.1 สรุปผลการวิจัย.....	106
	5.1.1 ขอบเขตการวิจัย.....	108
	5.1.2 ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย.....	108
	5.1.3 ขอบเขตการออกแบบ.....	108
	5.2 อภิปรายผล.....	108
	5.3 ข้อเสนอแนะ.....	109
	บรรณานุกรม.....	110
	ภาคผนวก.....	114
	ประวัติผู้วิจัย.....	121

สารบัญตาราง

ตาราง	หน้า
1 แสดงตัวอย่างการใช้คำไทยแท้ผูกเป็นคำใหม่.....	27
2 แสดงตัวอย่างการใช้คำบาลีสันสกฤตที่มีความหมายตรงกับคำยืม.....	27
3 แสดงตัวอย่างการผูกคำศัพท์บัญญัติแบบคำสมาส.....	28
4 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดเบ็ดเตล็ดและสาเหตุ.....	42
5 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศและสาเหตุ.....	42
6 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดอาหารและสาเหตุ.....	43
7 แสดงคำที่มักเขียนผิดในคะ, คะ, นะคะและสาเหตุ.....	44
8 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดเบ็ดเตล็ดและสาเหตุ.....	106
9 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศและสาเหตุ.....	107
10 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดอาหารและสาเหตุ.....	107
11 แสดงคำที่มักเขียนผิดในหมวดคะ คะ นะคะ และสาเหตุ.....	108

สารบัญญภาพ

ภาพ		หน้า
1	10 คำไทยสะกดผิดบ่อยที่สุด.....	33
2	คำไทยที่มักเขียนผิด.....	34
3	อาหารที่มักสะกดผิดกับครุทอม คำไทย.....	35
4	อาหารที่มักสะกดผิดกับครุทอม คำไทย.....	36
5	คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย.....	37
6	คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย.....	38
7	คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย.....	39
8	คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย.....	40
9	คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย.....	41
10	การจัดเลย์เอาต์แบบแถบ.....	44
11	การจัดเลย์เอาต์แบบแกน.....	45
12	การจัดเลย์เอาต์แบบตัวที่.....	45
13	การจัดเลย์เอาต์แบบตัวแอล.....	46
14	การจัดเลย์เอาต์แบบตัวแซด.....	46
15	การจัดเลย์เอาต์แบบตัวเอส.....	47
16	การจัดเลย์เอาต์แบบมอนครีเรียน.....	47
17	การจัดเลย์เอาต์แบบมอนครีเรียน.....	48
18	การจัดเลย์เอาต์แบบหน้าต่าง.....	48
19	การจัดเลย์เอาต์แบบหน้าต่าง.....	49
20	การจัดเลย์เอาต์แบบกรอบภาพ.....	49
21	การจัดเลย์เอาต์แบบกรอบภาพ.....	50
22	การจัดเลย์เอาต์แบบจุด.....	50
23	การจัดเลย์เอาต์แบบเน้นรายละเอียดของข้อความมากกว่ารูปภาพ.....	51
24	การจัดเลย์เอาต์แบบเน้นตัวอักษร.....	51
25	ระบบกริด.....	52
26	ตัวอย่างการออกแบบสิ่งพิมพ์โดยใช้ระบบกริด.....	54
27	ตัวอย่างส่วนประกอบของปกหนังสือ.....	56
28	ตัวอย่างการเพื่อขอบกระดาษ.....	57
29	ตัวอย่างการเพื่อขอบกระดาษ.....	63
30	อุปกรณ์ในการเลย์เอาต์.....	66
31	เครื่องเจาะรูทำฉากฟิล์ม.....	66

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
32	การเขียนหนังสือยกแบบเย็บสันหรือเย็บอก.....	67
33	การเขียนหนังสือยกแบบเย็บมุงหลังคา.....	68
34	เครื่องอัดเพลท.....	69
35	เครื่องอัดเพลท.....	70
36	ตัวอย่างการตีเส้น Lay out หนังสือยก (ขาวดำ) แบบ 8 หน้ายก (กลับคนละ กรอบ).....	70
37	โทนสีที่ใช้ในการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ.....	80
38	ตัวอย่างหน้าปกหนังสือ.....	81
39	คำผิดจากโซเซียลมีเดีย.....	81
40	ภาพถ่ายคำผิดบนป้ายร้าน.....	82
41	คำผิดในรายการ.....	82
42	ตัวอย่างภาพประกอบ.....	83
43	ตัวอย่างเกมภายในหนังสือ.....	83
44	แบบร่าง Content	85
45	แบบร่าง Layout	86
46	การออกแบบและพัฒนาหน้าปก.....	87
47	การออกแบบและพัฒนาแบบ Logo แบบที่ 1 (บน) แบบที่ 2 (ล่าง).....	88
48	การออกแบบและพัฒนาแบบหน้าบทนำ.....	89
49	การออกแบบและพัฒนาแบบหน้าสารบัญ.....	90
50	การออกแบบและพัฒนาแบบหน้านำเข้าสู่ Content.....	91
51	การออกแบบและพัฒนาแบบ Content ที่ 1 คำผิดแอบถ่าย.....	92
52	การออกแบบและพัฒนาแบบ Content ที่ 2 คำผิดมีสาเหตุ.....	93
53	การออกแบบและพัฒนาแบบ Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้.....	94
54	การออกแบบและพัฒนาแบบหน้าเกม.....	95
55	การออกแบบ Poster.....	96
56	ปกหน้าและปกหลัง.....	97
57	หน้าบทนำ.....	97
58	หน้าสารบัญ.....	98
59	หน้านำเข้าสู่ Content ที่ 1, 2 และ 3.....	98
60	Content ที่ 1 คำผิดแอบถ่าย.....	99
61	Content ที่ 2 คำผิดมีสาเหตุ.....	100
62	Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้ หมวดเบ็ดเตล็ด.....	101

สารบัญญภาพ (ต่อ)

ภาพ		หน้า
63	Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้ หมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ.....	102
64	Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้ หมวดอาหาร.....	103
65	Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้ หมวดคำ คะ คะ นะคะ.....	104
66	หน้าเกม.....	104
67	หน้าเฉลย.....	105
68	หน้า Re-start บทส่งท้าย และ Shut-down.....	105
69	การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok.....	115
70	การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok.....	115
71	การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok.....	116
72	การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok.....	116
73	การนำเสนอผลงานให้กับผู้เข้าร่วมงาน.....	117
74	การนำเสนอผลงานให้กับผู้เข้าร่วมงาน.....	117
75	การนำเสนอผลงานให้กับผู้เข้าร่วมงาน.....	118
76	การรับฟังคำแนะนำจากผู้เข้าร่วมงาน.....	118
77	บรรยากาศภายในงาน.....	119
78	บรรยากาศภายในงาน.....	119
79	บรรยากาศภายในงาน.....	120
80	บรรยากาศภายในงาน.....	120

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาอันยอดเยี่ยมของมนุษย์ที่สามารถพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ไม่มีความหมายแต่อย่างใดให้กลับกลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร สื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ภาษาสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชาติอันสมบูรณ์—ทุกชาติไม่ว่าจะเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่เป็นมหาอำนาจหรือชาติเล็ก ๆ—ต่างมีภาษาเป็นสื่อกลางสำคัญระหว่างคนในชาติ มนุษย์จะติดต่อกับบุคคลอื่นในสังคมโดยผ่านการใช้ภาษา ทำให้การติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจตกลงกันได้อย่างรวดเร็ว นอกจากนั้นแล้ว ภาษายังทำให้คนในชาติพัฒนาความรู้ความคิดและสามารถสร้างชาติให้พัฒนาทั่วโลกโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางได้อีกด้วย

สังคมไทยยุคปัจจุบันอาจเรียกได้ว่าเป็นยุคของโซเชียลมีเดีย ที่อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ วัยรุ่นส่วนใหญ่สื่อสารกันผ่านแชทออนไลน์ ทำให้เกิดการพิมพ์ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกันมากกว่าสมัยก่อนที่เน้นคุยโทรศัพท์สื่อสารกัน ภาษาไทยที่วัยรุ่นใช้นั้น ส่วนมากจะเน้นความง่ายในการพิมพ์ โดยไม่สนใจว่าจะสะกดผิดหรือไม่ แค่เน้นให้อ่านออกก็พอ ทำให้เกิดการสะกดคำผิดกันมากมาย ซึ่งจะเห็นได้ทั่วไปจากป้ายโฆษณาตามหน้าร้านต่าง ๆ เมนูอาหาร ตามรายการทีวี รวมไปถึงเอกสารสำคัญ จดหมายราชการ ซึ่งสะท้อนถึงความไม่ระมัดระวัง ไม่รอบคอบในการเขียนอย่างถูกต้อง

จากผลการวิจัยของสถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี พ.ศ. 2555-2556 พบ 10 คำที่มักมีการสะกดผิดบ่อยที่สุด ได้แก่คำว่า บุคลากร สะกดผิดเป็น บุคลากร สังเกตสะกดผิดเป็น สังเกต โอกาส สะกดผิดเป็น โอกาศ รถยนต์ สะกดผิดเป็น รถยนต์ ภาพยนตร์ สะกดผิดเป็น ภาพยนต์ ปรากฏ สะกดผิดเป็น ปรากฏ มาตรฐาน สะกดผิดเป็น มาตราฐาน สัมมนา สะกดผิดเป็น สัมมนา อนุญาต สะกดผิดเป็น อนุญาต โลกาภิวัตน์ สะกดผิดเป็น โลกาภิวัฒน์

ทั้งนี้ยังมีอีกหนึ่งคำที่มักพบบ่อยและเป็นคำที่ไม่น่าจะเขียนผิดก็คือคำว่า “นะคะ” คำนี้พบมากกว่าคำที่ถูกต้องเสียอีก ซึ่งสาเหตุที่สะกดผิดกันน่าจะมาจากความเคยชิน โดยวัยรุ่นบางรายอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าตนกำลังสะกดคำผิดอยู่ อย่างไรก็ตาม พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 ระบุว่า ‘คะ’ ความหมายที่หนึ่ง คือคำกร่อนของคำหน้าซึ่งซ้ำกับคำหลังในคำที่มี ค. เป็นพยัญชนะต้นในบทกลอน เช่น ครั้นครั้น กร่อนเป็น คะโครม มีคำแปลอย่างเดียวกับคำเดิมนั้น และมีความหมายในทางย้าเน้นคำ ส่วน ‘คะ’ ความหมายที่สอง เป็นคำวิเศษ เป็นคำลงท้ายที่ผู้หญิงใช้ต่อจากคำถามหรือคำแสดงความสงสัยเพื่อแสดงความสุภาพ เช่น อะไรคะ กระจกคะ คำลงท้ายที่ผู้หญิงใช้ต่อจากคำ ชิ นะ เพื่อแสดงความสุภาพ เช่น เชิญชิวคะ ไปนะคะ ส่วนคำว่า ‘คะ’ เป็นคำวิเศษ เป็นคำรับที่ผู้หญิงใช้อย่างเดียวกับ จ๊ะ คำลงท้ายที่ผู้หญิงใช้ในการบอกให้ทราบอย่างสุภาพ เช่น ไปคะ, ไม่ไปคะ คำที่เขียนผิดกันอยู่บ่อย ๆ เหล่านี้ เมื่อไม่มีใครทักท้วงก็เลยใช้ผิดกันจนชิน ซึ่งทำให้เห็นถึงความไม่ใส่ใจในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง เมื่อคนไทยใช้ภาษาของตัวเองไม่ถูกต้อง แล้วจะภาคภูมิใจที่มีภาษาเป็นของตนเองได้อย่างไร

ดังนั้นการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย โดยใช้เป็นหนังสือเป็นสื่อเพื่อให้บุคคลทั่วไปตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ คนไทยผู้เป็นเจ้าของภาษา ควรภาคภูมิใจที่ชาติไทยใช้ภาษาไทย ดังจะขออัญเชิญพระราชดำรัสของสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารีในพิธีพระราชทานรางวัล การประกวดทำนองเสนาะของกรมศิลปากร เมื่อวันที่ 30 มีนาคม พ.ศ. 2521 ใจความตอนหนึ่งว่า “ภาษานอกจากจะเป็นเครื่องสื่อสารแสดงความรู้สึกนึกคิดของคนทั่วโลกแล้ว ยังเป็นเครื่องแสดงให้เห็นวัฒนธรรม อารยธรรม และเอกลักษณ์ประจำชาติอีกด้วย ไทยเป็นประเทศซึ่งมีขนบธรรมเนียมประเพณี ศิลปกรรมและภาษา ซึ่งเจริญรุ่งเรืองมาแต่อดีตกาล เราผู้เป็นอนุชนจึงควรภูมิใจ ช่วยกันผดุงรักษามรดกทางวัฒนธรรมอันเป็นทรัพย์สินทางปัญญาที่บรรพบุรุษได้ อุตสาหะสร้างสรรค์ขึ้นไว้ให้เจริญสืบไป”

1.2 วัตถุประสงค์ของการศึกษา

- 1.2.1 เพื่อศึกษาการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ
- 1.2.2 เพื่อศึกษาคำในภาษาไทยที่มักเขียนผิด
- 1.2.3 เพื่อศึกษาสาเหตุของการเขียนคำผิด
- 1.2.4 เพื่อออกแบบหนังสือให้เหมาะกับกลุ่มเป้าหมาย
- 1.2.5 เพื่อให้คนไทยตระหนักถึงการใช้อำให้ถูกต้อง

1.3 ขอบเขตของงานวิจัย

- 1.3.1 ขอบเขตของประชากรกลุ่มเป้าหมาย
 - กลุ่มเป้าหมายหลัก วัยรุ่นในช่วงอายุ 19 - 28 ปี
 - กลุ่มเป้าหมายรอง วัยทำงานในช่วงอายุ 28 - 35 ปี
- 1.3.2 ขอบเขตของผลงานออกแบบสร้างสรรค์
 - หนังสือข้อมูลเชิงภาพ ขนาด A 5
 - โปสเตอร์ขนาด A3

1.4 วิธีการศึกษาและขั้นตอนการดำเนินงาน

1.4.1 ศึกษาและเก็บข้อมูลในเรื่องคำที่มักเขียนผิด จากการใช้งานของกลุ่มวัยรุ่น และจากสื่อต่าง ๆ

- 1.4.2 วิเคราะห์ข้อมูล หาสาเหตุของการใช้คำผิด
- 1.4.3 สร้างแนวความคิดและแนวทางในการทำหนังสือ
- 1.4.4 ร่างแบบงาน ทำตัวอย่างรูปเล่ม
- 1.4.5 เริ่มดำเนินงาน ทำหนังสือในโปรแกรมคอมพิวเตอร์
- 1.4.6 ตรวจสอบผลงาน ตรวจสอบกราฟิก คำผิด และข้อบกพร่องต่าง ๆ
- 1.4.7 ผลิตผลงาน จัดพิมพ์รูปเล่มหนังสือ
- 1.4.8 แสดงผลงาน

ขั้นตอนการดำเนินงาน

กิจกรรม	เดือน									
	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.
1. ศึกษาและเก็บข้อมูลในเรื่องคำที่มักเขียนผิด	X	X								
2. วิเคราะห์ข้อมูล		X								
3. สร้างแนวความคิด		X								
4. ร่างแบบงาน		X								
5. เริ่มดำเนินงาน		X	X	X	X	X	X	X		
6. ตรวจสอบผลงาน								X	X	
7. ผลิตผลงาน									X	
8. แสดงผลงาน										X

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

คำที่มักเขียนผิด หมายถึง คำที่เขียนผิดหลักบ่อยครั้งจนเกิดความเคยชิน คำที่เขียนผิดส่วนใหญ่ มักจะมีคำอื่นที่เขียนคล้าย ๆ กัน ทำให้เกิดความสับสน ไปจำเอารูปแบบการเขียนของอีกคำมาเขียน

ตระหนัก หมายถึง รู้ประจักษ์ชัด รู้ชัดแจ้ง
อนุรักษ์ หมายถึง รักษาให้คงเดิม

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554 เป็นหนังสืออ้างอิงที่มีความสำคัญ เพราะได้ประมวลคำที่ใช้อยู่ในภาษาไทย ให้คำอ่าน ความหมาย ตลอดจนที่มาของคำ และเป็นพจนานุกรมที่มีประกาศสำนักนายกรัฐมนตรี เรื่องระเบียบการใช้ตัวสะกด กำหนดให้บรรดาหนังสือราชการ และการศึกษาเล่าเรียนในโรงเรียนใช้ตัวสะกดตามพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน ทั้งนี้ เพื่อให้การเขียนหนังสือไทยมีมาตรฐานลงรูปลงรอยเดียวกันไม่ลักลั่น ซึ่งจะก่อให้เกิดเอกภาพในด้านภาษาอันเป็นส่วนหนึ่งของวัฒนธรรมและเอกลักษณ์ของชาติไทยสืบไป

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

- 1.6.1 ทำให้ทราบถึงคำที่มักเขียนผิด
- 1.6.2 ทำให้ทราบถึงสาเหตุของการเขียนคำผิด
- 1.6.3 ทำให้ทราบถึงการเขียนคำที่ถูกต้อง
- 1.6.4 ทำให้ตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนัก และอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย ได้ศึกษาแบ่งข้อมูลเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้า

- 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย
- 2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ
- 2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย
- 2.4 กรณีศึกษา

2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับปัญหาของงานวิจัย

2.1.1 ความหมายของภาษา

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546: 822) ให้ความหมายของภาษาว่า “ภาษา คือ ถ้อยคำที่ใช้พูดหรือเขียนเพื่อสื่อความของชนกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง เช่น ภาษาไทย ภาษาจีน หรือเพื่อสื่อความเฉพาะวงการ เช่น ภาษาราชการ ภาษากฎหมาย ภาษาธรรม...”

กำชัย ทองหล่อ (2552: 1) กล่าวถึง ภาษา ว่า “ภาษา เป็นคำสันสกฤต มาจากรากเดิมว่า ภาษ แปลว่า กล่าว พูด หรือ บอก เมื่อนำมาใช้เป็นคำนาม มีรูปเป็น ภาษา แปลตามรูปศัพท์ว่า คำพูดหรือถ้อยคำ แปลเอาความว่า เครื่องสื่อความหมายระหว่างมนุษย์ ให้สามารถกำหนดความรู้ ความประสงค์ของกันและกันได้ โดยมีระเบียบคำหรือจังหวะเสียงเป็นเครื่องกำหนด”

ประยูร ทรงศิลป์ (2549: 1) อธิบายเกี่ยวกับความหมายของภาษาไว้ ดังนี้ ภาษาเป็นเครื่องมือที่มนุษย์ใช้สื่อสารกับผู้ที่อยู่รอบข้างเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความคิด ความต้องการ บอกเล่า ได้ถามและเพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ อีกมากมาย วิธีการสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจระหว่างมนุษย์นั้นอาจกระทำได้หลายวิธี มนุษย์สามารถใช้ท่าทางเป็นสื่อแสดงออกทางสีหน้า สายตา ตลอดจนเคลื่อนไหว อิริยาบถต่าง ๆ อย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างรวมกันก็ได้ เช่น พยักหน้า หลับตา ยกคิ้ว กวักมือ สั่นศีรษะโบกมือ สามารถใช้อักษร ภาพ แสง สี รวมทั้งสัญลักษณ์ต่าง ๆ ที่สัมผัสได้ด้วยสายตาและมือ เช่น สัญญาณไฟ สัญญาณธง ตัวอักษร การส่งวิทยุ โทรเลข โทรศัพท์ สามารถใช้เสียง เช่น แตร ระฆัง การพูดจากัน ฯลฯ ซึ่งมีทั้งวิธีการที่ง่ายไปจนถึงวิธีการที่สลับซับซ้อน

สารานุกรมวิกิพีเดีย (2552) ให้ความหมายของภาษา ในความหมายอย่างกว้างและอย่างแคบไว้ว่า “ภาษาในความหมายอย่างกว้าง หมายถึง กริยาอาการที่แสดงออกมาแล้วสามารถทำความเข้าใจกันได้ ไม่ว่าจะเป็นระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ มนุษย์กับสัตว์ หรือสัตว์กับสัตว์ ส่วนภาษาในความหมายอย่างแคบ หมายถึง เสียงพูดที่มนุษย์ใช้สื่อสารกันเท่านั้น”

จากความหมายของภาษาข้างต้น สรุปได้ว่า ภาษา หมายถึง เครื่องมืออันสำคัญยิ่งที่มนุษย์ใช้สื่อสารกับผู้อื่นในสังคมเพื่อถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดอารมณ์ จินตนาการ ความต้องการต่าง ๆ

แก่บุคคลอื่น ๆ ภาษาเป็นสื่อที่ทำให้คนในสังคมรู้ความต้องการของกันและกันและสามารถสนองตอบความต้องการเหล่านั้นได้อย่างถูกต้อง และตรงตามวัตถุประสงค์

2.1.2 ความสำคัญของภาษา

ภาษามีความสำคัญต่อเจ้าของภาษาและผู้ใช้ดังต่อไปนี้

2.1.2.1 ภาษาเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร

ภาษาเป็นสื่อกลางสำคัญที่มนุษย์ใช้ในการติดต่อสื่อสารเพื่อทำความเข้าใจกับคนในสังคม มนุษย์ใช้ภาษาในการนำเสนอข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกนึกคิด กระชับความสัมพันธ์และสร้างความเข้าใจอันดีระหว่างกัน

2.1.2.2 ภาษาเป็นเครื่องมือของการเรียนรู้และพัฒนาความคิดของมนุษย์

ในการเรียนรู้เรื่องราวหรือความรู้ใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาความคิดและความรู้ของมนุษย์ให้ก้าวไกล หากไม่มีภาษามาเป็นสื่อกลางสำคัญ มนุษย์ก็จะไม่สามารถเรียนรู้เรื่องราวหรือประสบการณ์ใหม่ ๆ ได้ และในทำนองเดียวกันหากคนในสังคมแตกฉานในภาษา ไม่แต่เฉพาะภาษาประจำชาติของตนเท่านั้น แต่หมายรวมถึงภาษาสากลต่าง ๆ ก็จะเป็นหนทางที่จะทำให้บุคคลเหล่านั้นเพิ่มพูนความรู้ได้มากยิ่งขึ้น ภาษามีอิทธิพลต่อความคิดของมนุษย์ มนุษย์ถ่ายทอดทุกความคิดผ่านภาษาเพื่อแสดงความรู้สึก ความต้องการของตนให้ผู้อื่นรับรู้ ดังนั้นภาษาจึงมีส่วนสำคัญในการพัฒนาความคิดมนุษย์

2.1.2.3 ภาษาแสดงให้เห็นถึงวัฒนธรรมอันดีงามของชาติ

ภาษาเป็นหนึ่งในวัฒนธรรมที่บรรพบุรุษได้สั่งสมและสืบทอดต่อกันมา ชาติที่มีภาษาใช้ เป็นของตนเองนับได้ว่าเป็นชาติที่มีวัฒนธรรมสูงส่ง แสดงให้เห็นถึงความเป็นเอกราชทางภาษาของชาตินั้น ๆ ดังที่ ผอบ โปษกฤษณะ (2541: 13) ได้กล่าวว่า “ภาษาเป็นวัฒนธรรมที่สำคัญที่สุดของชาติ ภาษาเป็นสื่อให้ติดต่อกัน และทำให้วัฒนธรรมอื่น ๆ เจริญขึ้น”

2.1.2.4 ภาษาเป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ในสังคมเข้าด้วยกัน

ภาษาช่วยเชื่อมโยงให้คนในสังคมเข้าใจและสื่อสารกันได้ตรงตามวัตถุประสงค์อีกทั้งยังผูกพันคนในสังคมให้แน่นแฟ้น มีความรู้สึกเป็นพวกเดียวกัน ดังข้อความพระราชนิพนธ์ใน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว เรื่อง “ความเป็นชาติโดยแท้จริง” (อศวพาหุ (นามแฝง), 2520 : 15) ความตอนหนึ่งว่า

ภาษา เป็นเครื่องผูกพันมนุษย์ต่อมนุษย์แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่นและไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้คนรู้สึกเป็นพวกเดียวกันหรือแน่นแฟ้นยิ่งไปกว่าพูดภาษาเดียวกัน รัฐบาลทั้งปวงย่อมรู้สึกในข้อนี้อยู่ดี เพราะฉะนั้นรัฐบาลใดที่ต้องปกครองชนต่างชาติต่างภาษา จึงต้องพยายามตั้งโรงเรียนและออกบัญญัติบังคับให้ชนต่างภาษาเรียนภาษาของผู้ปกครอง แต่ความคิดเห็นเช่นนี้มีโทษสำเร็จตามปรารถนาของรัฐบาลเสมออีกหากมิได้ถ้ายังจัดการแปลงภาษาไม่สำเร็จอยู่ตราบใด ก็แปลว่า ผู้พูดภาษากับผู้ปกครองนั้นอยู่ตราบนั้น และยังคงเรียกว่าเป็นชาติเดียวกันกับชนชาวพื้นเมืองไม่ได้อยู่ตราบนั้น เป็นสิ่งซึ่งฝังอยู่ในใจมนุษย์แน่นแฟ้นยิ่งกว่าสิ่งอื่น

2.1.2.5 ภาษาเป็นสื่อกลางสำคัญในการบันทึกเรื่องราวทางประวัติศาสตร์
 เรื่องราวทางประวัติศาสตร์ที่เกิดขึ้นในอดีตและมีการสืบทอดต่อมายังอนุชนรุ่นหลัง
 ล้วนได้รับการบันทึกผ่านภาษา ภาษาเป็นสื่อกลางทางเดียวที่จะทำให้ชนรุ่นหลังได้รับรู้ถึงเรื่องราวทาง
 ประวัติศาสตร์อันแสดงให้เห็นถึงความภาคภูมิใจในบรรพบุรุษของชาติตน (อาจารย์สริน ดิษฐบรรจง,
 2553, หน้า 1-3)

2.1.3 ความรู้เกี่ยวกับภาษา

ภาษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญา
 อันยอดเยี่ยมของมนุษย์ที่สามารถพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติ ไม่มีความหมายแต่อย่างใดให้กลับ
 กลายเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร สื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ภาษาสะท้อนให้เห็นถึงความ
 เป็นชาติอันสมบูรณ์ ทุกชาติไม่ว่าจะเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่เป็นมหาอำนาจหรือชาติเล็ก ๆ ต่างมีภาษาเป็น
 สื่อกลางสำคัญระหว่างคนในชาติ มนุษย์จะติดต่อกับบุคคลอื่นในสังคมโดยผ่านการใช้ภาษา ทำให้การ
 ติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจตกลงกันได้อย่างราบรื่น นอกจากนั้นแล้ว ภาษายังทำให้คนในชาติ
 พัฒนาความรู้ความคิดและสามารถสร้างชาติให้พัฒนาก้าวไกลโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางได้อีกด้วย
 (อาจารย์สริน ดิษฐบรรจง, 2553, 1)

ตัวอักษรไทยได้หยุดการเปลี่ยนแปลงมาตั้งแต่สมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น การ
 เปลี่ยนแปลงที่เกิดจากนั้นเป็นเพียงเหตุการณ์ที่ผ่านมามีเพียงชั่วคราว ชุดตัวอักษรที่ใช้สืบเนื่อง
 มาตั้งแต่ปลายสมัยอยุธยาผ่านสมัยธนบุรีและเข้ามาถึงรัตนโกสินทร์ตอนต้นเป็นชุดที่จัดว่าสมบูรณ์ถึง
 จุดอิมตัวที่สุดและตัวอักษรนั้นก็ใช้ได้มาจนถึงทุกวันนี้ การเปลี่ยนแปลงในสมัยหลังที่เกิดขึ้นเป็นเพียง
 ความแตกต่างของลายมือ การกำหนดเส้น การประดิษฐ์รูปทรงเพื่องานศิลป์ หรืองานเขียนเฉพาะ
 บุคคลเท่านั้น

ตัวอักษรไทยปัจจุบันประกอบด้วยพยัญชนะ ตัวสระ เครื่องหมายวรรณยุกต์
 เครื่องหมายประกอบการเขียนและตัวเลข รูปร่างตั้งตรงบนเส้นบรรทัด มีความสูงมากกว่าความ
 กว้าง และพยัญชนะหลายตัวมีเชิงหรือหางซึ่งยื่นออกไปจากแนวบรรทัด การประสมอักษรใช้ตัว
 พยัญชนะเป็นหลัก รูปร่างประกอบเข้าข้างหน้า ข้างหลัง ข้างบนหรือข้างล่างของตัวพยัญชนะ สระ
 มีทั้งที่ใช้รูปเดี่ยวและหลายรูปประสมกัน เครื่องหมายวรรณยุกต์เขียนบนตัวพยัญชนะต้นและเขียนบน
 รูปสระที่ประกอบอยู่ข้างบนพยัญชนะด้วย ตัวอักษรแต่ละตัวเขียนเป็นอิสระแก่กันไม่เขียนโยงเส้นต่อกัน
 ทั้งในการเขียนและการพิมพ์ (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา พักช่อง, 2551, หน้า 1)

2.1.4 หลักการเขียนคำไทย

2.1.4.1 หลักการเขียนเกี่ยวกับสระ

(1) หลักการประวิสรรชนีย์

1. คำไทยแท้ ออกเสียง อะ เต็มคำจะประวิสรรชนีย์ เช่น
 กะ จะ ปะ ละ กระโดด กะทิ ชะลอม ทะนาน มะระ กระทะ เกะกะ สะเปะสะปะ ฯลฯ

2. คำประสมสองพยางค์ ที่ต่อมาพยางค์หน้าคำหน้ากร่อน
เป็นเสียง อะ ให้ประวิสรรชนีย์ เช่น

สาวโก้	เป็น	สะโก้
หมากปราง	เป็น	มะปราง

3. พยางค์เสียง สะ ที่แผลเป็น ตะ หรือ กระจ ได้ต้องประ
วิสรรชนีย์ เช่น

สะเทือน	เป็น	กระจเทือน
สะพาน	เป็น	ตะพาน

4. คำที่มาจากภาษาบาลี สันสกฤต ถ้าพยางค์สุดท้ายออก
เสียง อะ ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

เถระ อวัยยะ คณะ ศิลปะ ลักษณะ ปิยะ

5. คำแผลงคำที่แผลงโดยการแทรกตัว “ร” ถ้าคำเดิม
ประวิสรรชนีย์ ต้องคงรูปประวิสรรชนีย์ไว้ เช่น

จะเข้	เป็น	จระเข้
ทะนง	เป็น	ทรนง

6. คำที่มาจากภาษาต่าง ๆ จากประเทศทางตะวันออก เช่น
ชวา จีน ญี่ปุ่น ฯลฯ พยางค์ที่ออกเสียง อะ ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

สะตอหมั่น	มะงุมมะงาหรา	ระตู	(ภาษาชวา)
ตะหลิว	ตะเกียบ	พะไล	(ภาษาจีน)

7. คำที่มาจากภาษาต่าง ๆ จากประเทศทางตะวันตก ถ้าออกเสียง
อะ เต็มคำ ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

อะตอม	อะเชนส์ ฯลฯ	(ภาษาอังกฤษ)
กะจับปิ้ง	กะละแม กะละมัง	(ภาษาโปรตุเกส)

8. คำอัฟภาสในบทร้อยกรองที่กร่อนมาจากคำซ้ำ และพยางค์แรก
ออกเสียง อะ จะต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

คึกคึก	เป็น	คะคึก
วับวับ	เป็น	วะวับ

9. คำที่ไม่ทราบแน่ชัดว่ามาจากภาษาใด และออกเสียง อะ อย่าง
ชัดเจนต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

พะนอ คะนิง พะงา พะเนียง กะหรี สะระแหน

(2) หลักการไม่ประวิสรรชนีย์

1. คำที่ออกเสียง อะ ไม่เต็มเสียง เช่น

สบาย พม่า สักหลาด ชนิด สบู่ ขนวน

2. คำที่เป็นอักษรนำไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

กนก ขนม ขนาด ขนุน จรวด

3. คำที่มาจากภาษาบาลี-สันสกฤต และ ออกเสียง "อะ" ที่พยางค์

หน้า ไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

กรณี	กวี	คณิตศาสตร์
คหบดี	คมนาคม	นวรรตน์
สรณคณณ์	อรหันต์	สมาคม

4. คำสมาส ซึ่งมีเสียง อะ ที่ท้ายคำหน้า ไม่ต้องประ

วิสรรชนีย์ เช่น

พลศึกษา	ชีวประวัติ	อิสราภาพ
คณบดี	สาธารณสุข	มนุษย์สัมพันธ์
จริยศึกษา	กรรมกร	วัฒนธรรม

5. คำไทยแท้ซึ่งย่อมาจากคำอื่นๆ ไม่ประวิสรรชนีย์ เช่น

ทนาย	มาจากคำว่า	ท่านนาย แทนนาย
ธ	มาจากคำว่า	ท่าน เธอ ไท
ณ	มาจากคำว่า	ใน ณ ที่นี้
พนักงาน	มาจากคำว่า	ผู้พนักงาน พนักงาน

6. ภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ที่พยางค์หน้าออกเสียง อะ ไม่เต็ม

เสียงไม่ต้องประวิสรรชนีย์ เช่น

ถนน	กบาล	(ภาษาเขมร)
สังขยา	สลัด	(ภาษามลายู)
สักหลาด	องุ่น	กลาโหม (ภาษาเปอร์เซีย)
อินทผลัม	พนัส	(ภาษาทมิฬ)
สบู่	จลา	(ภาษาเปอร์ตุเกส)
สลุด	สตู	(ภาษาอังกฤษ)
อิสลาม	สุลต่าน	(ภาษาอาหรับ)

(3) หลักการเขียนและการใช้ อำ อ้าม อัม

อำ อ้าม อัม เป็นคำพ้องเสียง มีทั้งเป็นคำภาษาไทยแท้ ๆ และ คำในภาษาต่างประเทศ บางครั้งทำให้เกิดความสับสนในการเขียน จึงควรทำความเข้าใจใน หลักเกณฑ์ ดังนี้

1. การใช้ อำ มีวิธีใช้ดังนี้

1.1 ใช้เขียนคำไทยแท้ทุกคำที่ออกเสียงอำ เช่น

กำ ขำ คำ ำ ำ ำ เป็นต้น

1.2 เขียนคำที่มาจากภาษาอื่นซึ่งไม่ใช่คำบาลีสันสกฤตและคำ

ภาษาชาติยุโรป เช่น กำป็น กำยาน กำมะหยี่ สำราญ สำเร็จ สำป็น ตำมะหงง

เขมร เช่น

เกิด	แผลงเป็น	กำเนิด
ชะ	แผลงเป็น	ชำระ
เสียง	แผลงเป็น	สำเนียง
อมาตย์	แผลงเป็น	อำมาตย์
ตรวจ	แผลงเป็น	ตำรวจ
เสร็จ	แผลงเป็น	สำเร็จ

1.3 ใช้กับคำแผลงต่าง ๆ ที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต และ

2. การใช้ อัม มีวิธีใช้ดังนี้

ใช้เขียนคำไทยที่ยืมมาจากภาษาบาลีสันสกฤตที่เสียงเดิม

เป็น อะ แล้วมีตัว ม เรียงตามหลัง (อม = อะมะ) เมื่อนำมาใช้ในคำไทยแล้วแผลง
เสียง อะ เป็น อำ ต้องเขียน อัม เช่น

อมหิต	แผลงเป็น	อัมหิต
อมรินทร์	แผลงเป็น	อัมรินทร์
อมฤต	แผลงเป็น	อัมฤต

3. การใช้ อัม มีวิธีใช้ดังนี้

3.1 ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ซึ่งคำเดิมผสมด้วย

สระอะ แล้วมีตัว ม สะกด เช่น

คมภีร์	เป็น	คัมภีร์
อมพร	เป็น	อัมพร
กัมพล	เป็น	กัมพล
อมพาด	เป็น	อัมพาด
สมพันธ	เป็น	สัมพันธ

3.2 ใช้เขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศอื่น ๆ บางคำ เช่น

นัมเบอร์	มาจาก	Number
ปั้ม	มาจาก	Pump
อัลบั้ม	มาจาก	Album

(4) หลักการเขียนและการใช้ ไอ โอ โอย อัย

1. การใช้สระไอ ใช้เขียนดังนี้

1.1 คำไทยที่มีเสียงไอ นอกเหนือจากคำที่ใช้สระ ไอ 20 คำ

เช่น ไฉไล ไป ไกล ไหม ลำไย จุดไต

1.2 คำสันสกฤตเดิมที่มีสระไออยู่แล้ว เช่น ไพฑูรย์

1.3 คำบาลีสันสกฤตที่แผลง อี อี เอ เป็น ไอ เช่น วิจิตร -

ไพจิตร ตรี - ไตร

1.4 คำที่มาจากภาษาอื่นที่ออกเสียงไอ เช่น ซามูไร โซเรน ใต้กัง

2. การใช้สระไอ ใช้เขียนคำไทย 20 คำ ดังนี้
ไฝ่ใจให้ทานนี้	นอกในมีแลใหม่ใส
ใครใคร่และยองโย	อันใดใช้อย่าหลงไหล
ใส่กลสะไก่ไ้	ทั้งต่ำได้แลใหญ่ยง
ใกล้ใบแลไซ่ง	(ไซ้/ให้)คงคำบังคับ
- (ปฐมมาลา) คำที่ควรจำคือ หมาโน เหล็กโน เยื่อโย โยบัว โยแมงมุม

หรือ

ผู้ใหญ่หาผ้าใหม่	ให้สะไก่ไซ้คล้องคอ
ไฝ่ใจเอาใส่ท่อ	มิหลงไหลใครขอดู
จะใคร่ลงเรือใบ	ดูน้ำใสและปลาปู
สิ่งใดอยู่ในตู้	มิใช่อยูได้ตั้งเตียง
บ้ำใบถือโยบัว	หุตาม้ามาใกล้เคียง
เล่าท่องอย่าละเลียง	20 ม้วนจำจงดี

3. การใช้โอ

ใช้เขียนตามความนิยมของไทยมาแต่เดิม เช่น ไมยราบ ไอยคุปต์ ไอยรา และใช้เขียนคำบาลีสันสกฤตที่ใช้สระเอ มี ย สะกด และ ย ตาม เช่น คงเคยย – คงโคย เทยทาน – ไททาน อธิปเตยย – อธิปไตย

4. การใช้ฮัย

ใช้เขียนคำบาลีสันสกฤตที่มีเสียงอะ มี ย ตาม เช่น ขย – ฮัย วินย - วินัย อุทย – ฮุทัย

(5) หลักการเขียนและการใช้ไม้ไต่คู้

มีหลักเกณฑ์การใช้ดังนี้

1. ใช้กับคำไทยแท้ที่ออกเสียงสั้น เช่น

1.1 สระเอะ เป็นสระที่มีเสียงสั้น และเขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางระหว่างสระเอ กับสระอะ เมื่อมีตัวสะกดสระอะจะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ เช่น

ล - เ - ะ - บ = เล็บ

ก - เ - ะ - ง = เก็ง

1.2 สระเอาะ เป็นสระที่มีเสียงสั้น และเขียนพยัญชนะต้นไว้ตรงกลางระหว่างสระเอ กับสระอะ เมื่อมีตัวสะกดสระอะจะเปลี่ยนรูปเป็นไม้ไต่คู้ เช่น

ข - แ - ะ - ง = แข็ง

1.3 สระเอาะ เป็นสระที่มีเสียงสั้น และเขียนพยัญชนะต้นตรงกลางถ้ามีตัวสะกดสระอะจะลดรูปไปหมดและจะกลายเป็นตัวออกกับไม้ไต่คู้ เช่น

ล - เ - าะ - ก = ลือก

1.4 ถ้า ก. เป็นพยัญชนะต้นใช้วรรณยุกต์โท แต่ไม่มีตัวสะกดสระทั้งหมดจะหายไปแล้วใช้ไม้ไต่คู้แทน เช่น

ก - เ - าะ +วรรณยุกต์โท - ่ าะ = กี่

2. คำไทยที่แผลงมาจากภาษาบาลีสันสกฤต ไม่ใช่ไม้ไต่คู้ เช่น เบญจ เบญจา เพชร เพชฆาต เวจ อเนจอนาถ ฯลฯ

3. คำที่มีภาษาอื่นบางคำให้ใช้ไม้ไต่คู้ เช่น

เสด็จ	เห็จ	เห็ญ	(เขมร)
ตาตั้ง	(จีน=หัวหน้าคนงาน)		
เซ็ค	แร็กเกต	เซิ่น	ช็อคโกแลต เติ้นท์ (อังกฤษ)

2.1.4.2 หลักการเขียนคำไทยเกี่ยวกับพยัญชนะ

(1) หลักการเขียนและการใช้ ณ,น

ในภาษาไทยมีรูปพยัญชนะ ณ และ น เป็นพยัญชนะที่เป็นเสียงเดียวกัน แต่เนื่องจาก ณ เป็นพยัญชนะเดิมจึงใช้เขียนคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต ส่วน น เป็นพยัญชนะกลางจึงใช้เขียนคำในภาษาไทยและภาษาอื่น ๆ ทั่วไป

1. การใช้ ณ

1.1 ใช้เขียนคำภาษาบาลีสันสกฤตโดยทั่ว ๆ ไปทั้งที่เป็น

พยัญชนะต้นและพยัญชนะสะกด เช่น

พยัญชนะต้น

คณิกา	คณิศ	คณะ	ธนาณัติ	พานิช	พาดินชัย	คณาจารย์
-------	------	-----	---------	-------	----------	----------

พยัญชนะสะกด

กัณหา	กสิณ	ค่านวน	บัณเฑาะว์	บิณฑบาต	ปฏิภาณ
-------	------	--------	-----------	---------	--------

1.2 ใช้ ณ ตามหลัง ร ฤ ษ เมื่อ ณ มีรูปสระหรือเสียงสระกำกับ

ดังนี้

ณ ตามหลัง ร เช่น

กรณี	การณ	กรุณา	ธรณี	บรรสาร	บูรณะ
กรรณิการ	ทัศนูปกรณ	ปฏิสังขรณ	พิจารณา	พยากรณ	มรณะ

ณ ตามหลัง ฤ เช่น

ตฤณ	ตฤณมัย	ตฤณชาติ
-----	--------	---------

ณ ตามหลัง ษ เช่น

กฤษณา	โฆษณา	ดุษณี	ตำฤษณา	ตฤษณา
-------	-------	-------	--------	-------

1.3 ใช้ ณ ตามหลัง ร ฤ ษ ในกรณีที่มีสระและพยัญชนะวรรค

กะ วรรค ปะ หรือพยัญชนะ ย ว ห คั่นอยู่ เช่น

ภาษาปณ	เกษียณ	จักรปาณ	ตรีโกณ	นารายณ
ปริมาณ	พราหมณ	พราหมณ	เอราวัณ	อารมณ

1.4 แม้ว่าคำเดิมจะใช้น แต่ถ้านำคำนั้นมาประกอบคำใหม่ตามหลัง ร ก็ต้องเปลี่ยนมาใช้ ณ เช่น

ประ + นาม	เขียนเป็น	ประนาม
ประ + มาน	เขียนเป็น	ประมาณ
ประ + นม	เขียนเป็น	ประณม

2. การใช้ น

2.1 การเขียนคำในภาษาไทยทั้งที่ใช้เป็นพยัญชนะต้นและ

พยัญชนะสะกด เช่น

นาก	นอน	นึ่ง	นึ่ง	แนบ
นอน	ยน	ร้อน	สน	วาน

2.2 ใช้เขียนคำภาษาบาลีสันสกฤตตามลักษณะเดิม เช่น

กฐิน	กนก	กัณดาร	ขันธ	ขันติ	คมนาคม
ชนม์	ชนินทร	เดรัจฉาน	ทัศนัจจ	นวรรตน์	เทศนา

2.3 ใช้ตามหลัง ร ฤ ช เมื่อทำหน้าที่เป็นพยัญชนะสะกด เช่น

กริน

คฤณณ

ปักชิน

2.4 ใช้เขียนคำภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ภาษาสันสกฤต

เช่น

ปั้นเหน่ง	รำมะนา	กระยาหัง	กำนัน	ตานี	กานพลู
ขันที	เขนย	จังหัน	ระเบียน	กำเนิด	ปสาน

(2) หลักการเขียนและการใช้ ทร,ช

ในภาษาไทยมีคำอยู่จำนวนหนึ่งที่ออกเสียง "ช" แต่เขียนเป็น ๒ รูป คือ "ช" และ "ทร" หลักการใช้ "ช" และ "ทร" มีดังนี้

- คำไทยแท้ที่ออกเสียง ชอ มักใช้ "ช" เสมอ เช่น ชด ชน ชบ ชอกแซก ชิมซาบ ฯลฯ มียกเว้นบางคำ เช่น โชรม ไชร์ (ใช้อักษรควบ ชร)
- คำที่รับมาจากภาษาเขมรซึ่งในภาษาเดิมใช้ ชร ไทยใช้รูป "ทร" และออกเสียง "ชอ" เช่น ทรง ทรวง ทราม ทรุตโทรม ฉะเชิงเทรา ฯลฯ
- คำที่รับมาจากภาษาสันสกฤตซึ่งในภาษาเดิมใช้ ทร ไทยใช้รูป "ทร" และออกเสียง "ชอ" เช่น มัทรี อินทรี นนทรี ฯลฯ

4. คำที่มาจากภาษาต่างประเทศอื่น ๆ ที่ออกเสียงขอ ใช้ "ซ" เช่น
เซียมซี ซ่าหริ่ม ซุป เซลล์ ฯลฯ

คำไทยที่ใช้ ทร ออกเสียง ซ มีอยู่ประมาณ ๑๙ คำมีหลักในการ
จำง่าย ๆ โดยจำเป็นบทกลอนดังนี้คือ

ทรวดทรงทราบทราบทราย	ทรุดโทรมหมายนกอินทรี
มัทรีอินทรียมี่	เทริดนนทรีพุทราเพรา
ทรวงไทรทรีพี่ยแห้ววัด	โตรมนัสณะเชิงเทรา
ตัว “ทร” เหล่านี้เรา	ออกสำเนียงเป็นเสียง “ซอ”

(3) หลักการเขียนและการใช้ รร

รหัตถ์ (รร) หมายถึง อักษร ร ที่เรียงซ้อนกันสองตัว และถ้า
ประสมพยัญชนะจะออกเสียงเป็น อัน เช่น บรรทุก บรรยาย บรรลุ บรรทม มรรคา มีหลักการ
ใช้ดังนี้

1. ใช้เมื่อเขียนในคำที่แผลงมาจาก คำว่า กระ เช่น
กระโชค เป็น กรรโชค
2. ใช้เมื่อเขียนในคำแผลงที่มาจากคำว่า ประ เช่น
ประทัด เป็น บรรทัด
ประดา เป็น บรรดา
3. ใช้เมื่อเขียนในคำที่แผลงมาจากคำว่า คระ เช่น
คระลอง เป็น ครรรลอง
คระไซ เป็น ครรรไล
4. ใช้เมื่อเป็นคำภาษาสันสกฤต ซึ่งเป็นคำที่แผลงมาจาก

ร (รอรณะ) เช่น

กรม	เป็น	กรรม
สวรรค	เป็น	สวรรรค
ธรม	เป็น	ธรรม

(4) หลักการเขียนและการใช้ บรร, บัน

บัน และ บรร ในภาษาไทย ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีหลักเกณฑ์การใช้ต่างกันดังนี้

1. คำ “บัน” ที่ใช้ในคำไทยส่วนใหญ่รับมาจากภาษาเขมร เช่น
บันได บันทีก บันดาล บันเทิง
2. การใช้ “บรร” คำที่ใช้ บรร เป็นพยางค์หน้าของคำส่วนใหญ่แผลง
มาจากคำ ประ หรือ บริ เช่น

บรรจง	มาจาก	ประจง	บรรจบ	มาจาก	ประจบ
บรรจุ	มาจาก	ประจุ	บรรทัด	มาจาก	ประทัด
บรรทุก	มาจาก	ประทุก	บรรลุ	มาจาก	ประลู

และบางคำเป็นคำไทยที่รับมาจากเขมร เช่น

บรรจง บรรจุ บรรจบ บรรทัด บรรทม บรรเทา บรรทุก บรรลุ บรรเลง

(5) หลักการเขียนและการใช้ตัวสะกด

มาตราตัวสะกดมีทั้งที่ใช้ตัวสะกดตรงแม่ และมาตราตัวสะกดที่ไม่ตรงแม่ การเรียนรู้มาตราตัวสะกดต่าง ๆ ทำให้เขียนและอ่านคำได้ถูกต้อง

มาตราตัวสะกด คือ พยัญชนะที่ผสมอยู่ข้างหลังคำหรือพยางค์ในแม่ ก กา ทำให้แม่ ก กา มีตัวสะกด เช่น มี เมื่อประสมกับ ด กลายเป็น มีด เป็นต้น

มาตรา ก กา หรือแม่ ก กา คือ คำหรือพยางค์ที่ไม่มีตัวสะกด เช่น มา เสือ ตัว มือ เสียดำ ฯลฯ ส่วนมาตราตัวสะกดมีทั้งหมด ๘ แม่ คือ กก กต กบ กม เกย เกอว กง กน แบ่งได้ดังนี้

1. มาตราตัวสะกดตรงแม่ ใช้ตัวสะกดตัวเดียว มี ๔ มาตรา คือ

แม่กง ใช้ ง สะกด เช่น ทาง ปลิง ส่อง งง แรง ฯลฯ
 แม่กม ใช้ ม สะกด เช่น ลม ตั้ม โสม มุม งอม สนาม ฯลฯ
 แม่เกย ใช้ ย สะกด เช่น สาย ลอย โปรง เฉย ปุย ฯลฯ
 แม่เกอว ใช้ ว สะกด เช่น หัว กาว เปรี้ยว เปลว ฯลฯ

2. มาตราตัวสะกดไม่ตรงแม่ มีตัวสะกดหลายตัวในมาตราเดียวกัน

เพราะออกเสียงเหมือนตัวสะกดเดียวกัน มี ๔ มาตรา คือ

แม่กน ใช้ น ญ ณ ร ล ฬ สะกด เช่น นาน วิญญาณ วานร กาลเวลา พระ
 กภาพ ฯลฯ
 แม่กก ใช้ ก ข ค ฆ สะกด เช่น ปัก เลข วิหค เมฆ ฯลฯ
 แม่กต ใช้ ต จ ช ซ ฎ ฏ ฐ ฑ ฒ ต ถ ท ธ ศ ษ ส สะกด เช่น แปร ตรวจ ก๊าซ บงกช
 กฎหมาย ปราบกฎ อัฐ ครุฑ วัฒนา เปรต โอสถ บาท โกรธ กระดาษ รส เลิศ ฯลฯ
 แม่กบ ใช้ บ ป ภ พ ฟ สะกด เช่น กลับ บาป ลาก นพรัตน์ กราฟ ฯลฯ

มาตราตัวสะกดในภาษาไทยมีดังนี้

แม่ ก กา

คำในแม่ ก กา เป็นคำที่ไม่มีพยัญชนะเป็นตัวสะกด ท้ายคำ หรือ ท้ายพยางค์ อ่านออกเสียงสระโดยไม่มีเสียงพยัญชนะ

ตัวอย่าง

กติกากา โกลี คร่ำคร่ำ เคอะ เงอะงะ เณโกไว้ไว้ ซาฟิยะห์ น้ำบูดู ปราณี่ ไม่เข้ายา โยทะกา เรือกอ และ เล้า โสภา หล้าคา อาซา

แม่ กง

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กง คือ อ่านอย่างเสียง ง

ตัวอย่าง

กองกลาง โขมก คล้องจอง คุปอง จ้องหนอง ฉิ่ง ตะราง ตุงตุง ประลอง พิธีรีตอง มะเส็ง
แมงดา รำพึง สรงน้ำ สำเนียง แสง

แม่ กม

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่ กม คือ อ่านออกเสียง ม

ตัวอย่าง

กระหม่อม คำราม จริยธรรม ชมรม ถล่อม ทะนุถนอม ทิม ทุ่ม บรรทม บังคม เปรมปรีดิ์
พฤติกรรม ภิรมย์ แยม หยาม อาศรม

แม่ เกย

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่เกย คือ อ่านออกเสียง ย

ตัวอย่าง

กระจ้อยร้อย ชาย ชิวาลัย ทอย นโยบาย เนย เนื้อทราย เปรียบเปรย พระทัย โยภักดิ์
ภูไนย เสวย มโนมัย วินัย สاهر้าย อาชาไนย

แม่ เกอว

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่เกอว คือ อ่านออกเสียง ว

ตัวอย่าง

กริ้ว ก่ายเตี้ย ข้าย่า ขาวลือ จิว เจ็อยแจ้ว ดาวฤกษ์ ต้นจิว ท้าวไท
ทวนแฮส ประเดี้ยว ยั่ว เลิกควัว ทิวข้าว เหว อ่าว

แม่ กก

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กก คือ อ่านออกเสียง ก

ตัวอย่าง

โขยกเขยก จ้อกแจ้ก จักตอก ซาดุก ดอกบุก ทาก นกเงือก ปักษา แฝก พักตร์
มรดก ไม้กระบอก วิตก สมาชิก หน้าแพรก เอกลักษณ์

แม่ กด

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กด คือ อ่านออกเสียง ด

ตัวอย่าง

กระจาด กะทัดรัด ขนาดย่อม ดอกพุด นัตตา แน่นขันต์ เพนียด แรด
ลานวัด สลัด สะพัด หุดหวิด หูฟาด อดออม อดสู เอรีดอ้อย

แม่ กน

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กน คือ อ่านออกเสียง น

ตัวอย่าง

กระตือรือร้น กั้นแสง ขมิ้นชัน ขึ้นแท่น คำประพันธ์ จินดา ชันษา ชุลมุน ดูหมิ่น
ต้นหว้า โต้ะจิ้น พระชนนี

แม่ กบ

พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดในมาตราตัวสะกดแม่กบ คือ อ่านออกเสียง บ

ตัวอย่าง

คาคบ ตะขบ ทะเลสาบ น้ำมันดิบ ประทับ ผลกระทบ พลับพลา รสแซบ ระเบียบ
รับหรี ลบหลู่ วัตถุดิบ เว็บไซต์ สายลับ สู้ยิบตา ทับ

(6) หลักการเขียนและการใช้ตัวสะกดตามอักษรวิธีภาษาบาลี

1. พยัญชนะที่เขียนไว้โดด ๆ โดยไม่มีสระ ให้อ่านออกเสียง

"สระ อะ" เสมอ เช่น

ตป	อ่านว่า	ตะ-ปะ
สติ	อ่านว่า	สะ-ติ
นโม	อ่านว่า	นะ-โม
ภควา	อ่านว่า	ภะ-คะ-วา
อาจริย	อ่านว่า	อา-จะ-ริ-ยะ
อรหโต	อ่านว่า	อะ-ระ-หะ-โต

2. การสะกดในภาษาบาลี ท่านใช้ "พินทุ (.)" เขียนไว้ได้ตัว

พยัญชนะ มีหลักในการเขียนและอ่านดังนี้

2.1 พยัญชนะที่ใช้พินทุ หรือจุด (.) ไว้ได้ จะใช้เป็นตัวสะกด

เสมอ เช่น

ภิกขุ	อ่านว่า	ภิก-ขุ
อนิจจตา	อ่านว่า	อะ-นิต-จะ-ตา
อภิถญา	อ่านว่า	อะ-ภิน-ยา
เวสุโส	อ่านว่า	เวต-โส

2.2 ถ้าพยัญชนะตัวหน้า ไม่มีสระอยู่ด้วย ท่านใช้พินทุหรือ

จุด (.) ที่อยู่ใต้พยัญชนะตัวหลัง เป็นไม้หันอากาศ เสมอ เช่น

ขนฺติ	อ่านว่า	ขัน-ติ
ตสฺส	อ่านว่า	ตัด-สะ

ปจจตตี อ่านว่า ปัด-จัด-ตั้ง
 สมมาสมพุทตสส อ่านว่า สำ-มา-สำ-พุต-ัด-สะ

2.3 บางครั้ง ใช้พินทุ หรือจุดไว้ใต้พยัญชนะเพื่อให้เป็นตัวควบกล้ำ
 ในกรณีนี้ นิยมอ่านออกเสียงกึ่งมาตรา เช่น

ตสมา	อ่านว่า	ตัด-สมา (เสียง สะ หน้า มา อ่านออกกึ่งมาตรา หรือ อ่านอย่างรวดเร็ว)
พฺรุธะ	อ่านว่า	พฺรุ-ธะ (เสียง พะ หน้า รุ อ่านออกเสียงกึ่งมาตรา คล้ำตัวควบกล้ำ)
ยาดรา	อ่านว่า	ยาด-ตรา (เสียง ตะ หน้า รา ออกเสียงกึ่งมาตรา)
ภวตวนตราโย	อ่านว่า	ภะ-วัต-ตวัน-ตะ-รา-โย (เสียง ตะ หน้า รา ออกเสียงกึ่งมาตรา)
กตฺวา	อ่านว่า	กัต - ตวา (เสียง ตะ หน้า วา ออก กึ่งมาตรา)
พฺยาธิ	อ่านว่า	พฺยา - ธิ (เสียง พะ หน้า ยา ออกกึ่งมาตรา)
พฺราหมณ	อ่านว่า	พฺราม - มะ - ณะ (เสียง พะ หน้า รา ออกเสียงกึ่งมาตรา)

2.1.4.3 หลักการเขียนคำไทยเกี่ยวกับวรรณยุกต์

การใช้วรรณยุกต์ เกี่ยวข้องกับการใส่เครื่องหมายในคำไทย และคำยืมที่มาจากภาษาต่างประเทศ

(1) การใช้วรรณยุกต์ในคำไทย

พยางค์และคำภาษาไทยมีเสียงวรรณยุกต์เป็นส่วนประกอบที่สำคัญ ส่วนหนึ่ง แต่ในการเขียนพยางค์หรือคำนั้นจะต้องใส่วรรณยุกต์หรือไม่ ถ้าจะใส่วรรณยุกต์ได้ขึ้นอยู่กับหลักการผันวรรณยุกต์ เมื่อต้องการเขียนพยางค์หรือทำให้มีเสียงวรรณยุกต์ใด ก็ให้ใช้หลักการผันวรรณยุกต์นั้น เช่น คำแสดงความสุภาพในภาษาไทย ว่า ค่ะ ค่ะ ค่ะ ในประโยคต่อไปนี้

เรื่องนี้คุณควรพิจารณาแล้วหรือคะ

ประโยคนี้เป็นประโยคคำถาม คำว่า ค่ะ ออกเสียงเป็นตรี ไม่ต้องใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์

เรื่องนี้ดิฉันพิจารณาแล้วค่ะ

ประโยคนี้เป็นประโยคบอกเล่า คำว่า ค่ะ ออกเสียงเป็นโท ต้องใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์เอก

คะ! คุณจะให้ดิฉันพิจารณาเรื่องนี้ซ้ำอีกหรือ

ประโยคนี้เป็นประโยคคำถามอย่างแปลกใจ คำว่า ค่ะ ออกเสียงเป็นเสียงจัตวา ใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์จัตวา

(2) การใช้วรรณยุกต์ในคำที่มาจากภาษาอื่น ๆ

1. คำที่มาจากภาษาจีน จะใช้วรรณยุกต์ตามเสียง เช่น ก่ง เกี้ยว ก้วยเตี่ยว ซาก้วย จับฉ่าย เจ้ ตี้ ไต้ก่ง
2. คำที่มาจากภาษาอังกฤษ ส่วนใหญ่ไม่ใช่เครื่องหมายวรรณยุกต์ เช่น เทป ซ็อกโกแลต ซอล์ก ซุป นอด เทคนิค ออฟฟิศ ยุโรป อีลิปต์ ฟอร์ด ยูเนสโก วอชิงตัน ไนโตรเจน นิวยอร์ก

แต่มีบางคำใส่วรรณยุกต์ ให้เขียนตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน เช่น แท๊กซี่ เซ็ต โน้ต ก๊าซ แก๊ส โจ๊ก โป๊ป แป๊ป

2.1.4.4 หลักการเขียนคำที่มีลักษณะพิเศษ

(1) การเขียนชื่อเฉพาะ

ชื่อเฉพาะในที่นี้หมายถึง ชื่อบุคคล ชื่อสถานที่ และวิสามานยนาม อื่น ๆ อาจเขียนไม่ตรงตามการเขียนที่ปรากฏในพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน ผู้เขียนควรสังเกตและจดจำไว้เพื่อจะได้เขียนให้ถูกต้อง นอกจากนี้ยังต้องติดตาม การเปลี่ยนแปลงและแก้ไขตามประกาศของทางราชการอีกด้วย

ตัวอย่างการเขียนชื่อเฉพาะ เช่น

ชื่อทวีป	: เอเชีย แอฟริกา แอนตาร์กติกา ฯลฯ
ชื่อประเทศ	: บาห์เรน บังกลาเทศ กรีซ โมร็อกโก เวียดนาม ฯลฯ
ชื่อเมืองหลวง	: ปานามา เอเธนส์ ราบัต โซล ฯลฯ
ชื่อเกาะ	: หมู่เกาะแกโรไลน์ เกาะเชลบีส์ เกาะซิชิลี
ชื่อบุคคล	: ศาสตราจารย์รัฐประณี นาคทรพรพ
นายพิชัย วาสนาส่ง
นายอาจินต์ ปัญจพรรค์
ชื่อสถานที่	: โรงเรียนทวีธาภิเศก วัดพนัญเชิง

(2) การเขียนพระอิสริยยศ พระนาม ราชทินนาม และสมณศักดิ์

ราชทินนาม คือ นามที่พระราชทานพร้อมกับอิสริยยศ สมณศักดิ์หรือบรรดาศักดิ์ ราชทินนามจะมีคำที่แสดงอิสริยยศ สมณศักดิ์หรือบรรดาศักดิ์นำหน้า ผู้ที่มีราชทินนามไม่ต้องใช้นามเดิม แต่ถ้าต้องการไม่ให้ผิดตัว ก็ลงนามเดิมกับฉายาหรือนามสกุลไว้ในวงเล็บข้างท้าย การเขียนราชทินนามต้องเขียนติดกันไม่มีเว้นวรรค เช่น

พระอิสริยยศกับราชทินนามของพระบรมวงศานุวงศ์ เช่น
สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมพระยาดำรงราชานุภาพ
พระเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหลวงราชบุรีดิเรกฤทธิ์
พระราชวรวงศ์เธอ กรมหมื่นพิทยาลงกรณ์

สมณศักดิ์และราชทินนามของพระสงฆ์ เช่น
 สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (อ้วน ตีสโล)
 พระพรหมมณี (ผิน สุวโจ)
 พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต)
 พระพิศาลธรรมพาที (พะยอม กลยาโณ)

ราชทินนามของขุนนาง เช่น
 เจ้าพระยาธรรมศักดิ์มนตรี (สนั่น เทพหัสดิน ณ อยุธยา)
 พระยาอนุমানราชชน (ยง อนุมานราชชน)

พระอุปกิตศิลปสาร (นิ่ม กาณจนาชิวะ)
 พระวรเวทย์พิสิฐ (วรเวทย์ ศิริศรียานนท์)
 พระสารประเสริฐ (ตรี นาคะประทีป)
 หลวงพิบูลสงคราม (แปลก พิบูลสงคราม)
 หลวงลิขิตปรีชา (กระแส ดิขยันทน์)
 (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา พิกข์ทอง, 2551, หน้า 118-220)

(3) การเขียนคำย่อ

การเขียนคำย่อ มีดังนี้

1. ใช้พยัญชนะต้นของพยางค์แรกของคำเป็นตัวย่อ โดยถ้าเป็นคำคำเดียวให้ใช้ตัวย่อตัวเดียว แม้ว่าคำนั้นจะมีหลายพยางค์ เช่น

5 วา = 5 ว.
 จังหวัด = จ.

หรือถ้าใช้ตัวย่อตัวเดียวแล้วทำให้สับสนอาจใช้พยัญชนะต้นของคำถัดไปเป็นตัวย่อด้วยก็ได้ เช่น

ทหารบก = ทบ.
 ตำรวจ = ตร.
 อัยการ = อก.

2. ถ้าเป็นคำสมาสให้ถือเป็นคำเดียว และใช้พยัญชนะต้นของพยางค์แรกเพียงตัวเดียว เช่น

มหาวิทยาลัย = ม.

3. ถ้าเป็นคำประสม ใช้พยัญชนะของแต่ละคำ เช่น

ข้าวโมง = ชม.
 โรงเรียน = รร.

4. ถ้าคำประสมประกอบด้วยคำหลายคำ มีความยาวมาก อาจเลือกเฉพาะพยัญชนะต้นของคำที่เป็นใจความสำคัญ ทั้งนี้อักษรย่อรวมแล้วไม่ควรเกิน 4 ตัว เช่น

คณะกรรมการประสานงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริ = กปร.
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน = สพฐ.

5. ถ้าใช้พยัญชนะต้นของแต่ละคำแล้วทำให้เกิดความสับสน ให้ใช้พยัญชนะต้นของพยางค์ถัดไปแทน เช่น

พระราชกำหนด = พ.ร.ก.
พระราชกฤษฎีกา = พ.ร.ฎ.

6. ถ้าพยางค์ที่มี ห เป็นอักษรนำ เช่น หลู หล ให้ใช้พยัญชนะตัวที่ออกเสียงเป็นตัวย่อ เช่น

สารวัตรใหญ่ = สวญ.
ทางหลวง = ทล.

7. คำที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบกล้ำหรืออักษรนำ ให้ใช้อักษรตัวหน้าตัวเดียว เช่น

ประกาศนียบัตร = ป.
ถนน = ถ.

8. ตัวย่อไม่ควรใช้สระ ยกเว้นคำที่เคยใช้มาก่อนแล้ว เช่น

เมษายน = เม.ย.
โทรศัพท์ = โทร.
เสนาธิการ = เสธ.

9. ตัวย่อต้องมีจุดกำกับเสมอ ตัวย่อตั้งแต่ 2 ตัวขึ้นไปให้จุดที่ตัวสุดท้ายเพียงจุดเดียว ยกเว้นตัวที่ใช้มาก่อนแล้ว เช่น

ตำบล = ต.
รองศาสตราจารย์ = รศ.
พุทธศักราช = พ.ศ.

10. เว้นวรรคเล็กหน้าตัวย่อทุกแบบ และเว้นวรรคระหว่างกลุ่มอักษรย่อ ส่วนการอ่านคำย่อต้องอ่านเต็ม ยกเว้นกรณีที่มีคำเต็มนั้นยาวมากและคำย่อนั้นเป็นที่ยอมรับกันทั่วไปแล้ว อาจอ่านตัวย่อเรียงตัวไปก็ได้ เช่น

ก.พ. อ่านว่า กอ-พอ.

(4) การเขียนทับศัพท์ภาษาอังกฤษ

1. สระให้ถอดตามการออกเสียงในพจนานุกรมภาษาอังกฤษ โดยเทียบเสียงสระภาษาไทยตามตารางเทียบเสียงสระภาษาอังกฤษ
2. พยัญชนะ ให้ถอดเป็นพยัญชนะภาษาไทยตามหลักเกณฑ์ในตารางเทียบพยัญชนะภาษาอังกฤษ
3. การใช้เครื่องหมายทัณฑฆาต
 - 3.1 พยัญชนะตัวที่ไม่ออกเสียงในภาษาไทย ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับไว้ เช่น

Horn	=	ฮอร์น
Windsor	=	วินด์เซอร์

- 3.2 คำหรือพยางค์ที่ตัวสะกดมีพยัญชนะตามมาหลายตัว ให้ใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะที่ไม่ออกเสียงตัวสุดท้ายแต่เพียงแห่งเดียว เช่น

Okhotsk	=	โอค็อดสก์
Barents	=	แบเร็นตส์

- 3.3 คำหรือพยางค์ที่มีพยัญชนะไม่ออกเสียงอยู่หน้าตัวสะกดที่ยังมีพยัญชนะตามหลังมาอีก ให้ตัดพยัญชนะที่อยู่หน้าตัวสะกดออก และใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้บนพยัญชนะตัวสุดท้าย เช่น

World	=	เวิลด์
Quartz	=	ควอตซ์
Johns	=	จอนส์
First	=	เฟิสต์

4. การใช้ไม้ไต่คู่ ควรใช้ในกรณีต่อไปนี้

- 4.1 เพื่อให้เห็นแตกต่างจากคำไทย เช่น

log	=	ล็อก
-----	---	------

- 4.2 เพื่อช่วยให้ผู้อ่านแยกพยางค์ได้ถูกต้อง เช่น

Okhotsk	=	โอค็อดสก์
---------	---	-----------

5. การใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ การเขียนคำทับศัพท์ ไม่ต้องใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ ยกเว้นในกรณีที่คำนั้นมีเสียงซ้ำกับคำไทย จนทำให้เกิดความสับสน อาจใส่เครื่องหมายวรรณยุกต์ได้ เช่น

Coke = โค้ก
Coma = โคม่า

6. พยัญชนะซ้อน (double letter) คำที่มีพยัญชนะซ้อนเป็นตัวสะกด ถ้าเป็นศัพท์ทั่วไปให้ตัดออกตัวหนึ่ง เช่น

Football = ฟุตบอล

แต่ถ้าเป็นศัพท์ทางวิชาการหรือวิสามานยนามให้เก็บไว้ทั้ง 2 ตัว โดยใส่เครื่องหมายทัณฑฆาตไว้ที่ตัวท้าย เช่น

Cell = เซลล์
James Watt = เจมส์ วัตต์

ถ้าพยัญชนะซ้อนอยู่กลางศัพท์ให้ถือว่า พยัญชนะซ้อนตัวแรกเป็นตัวสะกดของพยางค์หน้า และพยัญชนะซ้อนตัวหลังเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป ฉะนั้น การใช้พยัญชนะตัวสะกดและพยัญชนะต้น จะต่างกันตามหลักเกณฑ์การเทียบพยัญชนะในตารางข้างท้าย เช่น

Pattern = แพตเทิร์น
Missouri = มิสซูรี
Broccoli = บรอกโคลี

7. คำที่มีตัวสะกดของพยางค์หน้าออกเสียงเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ตัวต่อไปด้วย ให้ถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

7.1 ถ้าสระของพยางค์หน้าเป็นเสียงสระอะ ซึ่งเมื่อทับศัพท์ต้องใช้รูปไม้หันอากาศ ให้ซ้อนพยัญชนะตัวสะกดของพยางค์หน้าเข้าอีกตัวหนึ่งเพื่อเป็นพยัญชนะต้นของพยางค์ต่อไป เช่น

Couple = คัปเปิล
Double = ดับเบิล

7.2 ถ้าสระของพยางค์หน้าเป็นสระอื่นที่ไม่ใช่สระอะ ให้ทับศัพท์ตามรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษโดยไม่ต้องซ่อนพยัญชนะ เช่น

California = แคลิฟอร์เนีย
General = เจเนอรัล

7.3 ถ้าเป็นคำที่เกิดจากการเติมปัจจัย เช่น -er, -ing, -ic, -y และการทับศัพท์ตามรูปพยัญชนะภาษาอังกฤษตั้งข้อ 7.2 อาจทำให้ออกเสียงผิดไปจากภาษาเดิมมาก ให้ซ่อนพยัญชนะตัวสะกดของพยางค์ต้นอีกหนึ่ง เพื่อให้เห็นเค้าคำเดิม เช่น

Sweater = สเวตเตอร์
Booking = บุกกิง
Snoopy = สนูปปี้

8. คำประสมที่มีเครื่องหมายยัติภังค์ (hyphen) ให้ทับศัพท์โดยเขียนติดต่อกันไป เช่น

Cross-stitch = ครอสสติช

ยกเว้นในกรณีที่ศัพท์ทางวิชาการหรือวิสามานยนาม เช่น

Cobalt-60 = โคบอลต์-60
McGraw-Hill = แมกกรอว์-ฮิลล์

9. คำประสมซึ่งในภาษาอังกฤษเขียนแยกกัน เมื่อทับศัพท์ให้เขียนติดกันไป ไม่ต้องแยกคำตามภาษาเดิม เช่น

Calcium Carbonate = แคลเซียมคาร์บอเนต
Night Club = ไนท์คลับ
New Guinea = นิวกินี

10. คำคุณศัพท์ที่มาจากคำนาม ซึ่งมีปัญหาว่าจะทับศัพท์ในรูปคำนามหรือคำคุณศัพท์นั้น ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

10.1 ถ้าคำคุณศัพท์นั้นมีความหมายเหมือนคำนาม หรือหมายความว่า “เป็นของ” หรือ “เป็นเรื่องของ” คำนามนั้น ให้ทับศัพท์ในรูปคำนาม เช่น

Hyperbolic Curve = ส่วนโค้งไฮเพอร์โบลา

Electronic Charge = ประจุอิเล็กตรอน
Focal Length = ความยาวโฟกัส

10.2 ถ้าคำคุณศัพท์นั้นมีความหมายว่า “เกี่ยวข้องกับ” หรือ “เกี่ยวเนื่องจาก” คำนามนั้น ให้ทับศัพท์โดยรูปคำนามโดยใช้คำประกอบ เชิง แบบ อย่าง ทาง ชนิด ระบบ ฯลฯ แล้วแต่ความหมาย เช่น

Atomic Absorption = การดูดกลืนโดยอะตอม
Electronic Power Conversion = การแปลงผันกำลังเชิง
อิเล็กทรอนิกส์

10.3 ในกรณีที่การทับศัพท์ในรูปคำนามตามข้อ 10.1 และข้อ 10.2 ทำให้เกิดความหมายกำกวมหรือคลาดเคลื่อน ให้ทับศัพท์ในรูปคำคุณศัพท์ เช่น

Sulfuric Acid = กรดซัลฟิวริก
Feudal System = ระบบฟิวดัล
Metric System = ระบบเมตริก

11. คำคุณศัพท์ที่มาจากชื่อบุคคล ให้ทับศัพท์ตามชื่อของบุคคล นั้น ๆ โดยใช้คำประกอบของ แบบ ระบบ ฯลฯ แล้วแต่ความหมาย เช่น

Euclidean Geometry = เรขาคณิตระบบยูคลิด
Eulerian Function = ฟังก์ชันแบบออยเลอร์
Napierian Logarithm = ลอการิทึมแบบเนเปียร์

ยกเว้นในกรณีที่คำคุณศัพท์ที่มาจากชื่อบุคคล เป็นชื่อเฉพาะที่เป็นที่รู้จักกันทั่วไปในแต่ละวงการ ซึ่งอาจสังเกตได้จากการที่ในภาษาอังกฤษไม่ได้ใช้อักษรตัวใหญ่ขึ้นต้น ให้ทับศัพท์ในรูปคำคุณศัพท์ เช่น

Abelian Group = กลุ่มอาบีเลียน

12. คำคุณศัพท์เกี่ยวกับชนชาติต่าง ๆ ให้ทับศัพท์ในรูปคำนามที่เป็นชื่อประเทศ เช่น

Swedish People = คนสวีเดน
Hungarian Dance = ระบำฮังการี

ยกเว้นชื่อที่เคยใช้มานานแล้ว ได้แก่

ประเทศเยอรมนี ใช้ว่า ...เยอรมัน เช่น ภาษาเยอรมัน

ประเทศกรีซ ใช้ว่า ...กรีก เช่น เรือกรีก

ประเทศไอร์แลนด์ ใช้ว่า ...ไอริช เช่น ชาวไอริช

ประเทศเนเธอร์แลนด์ ใช้ว่า ...ฮอลันดา เช่น ชาวฮอลันดา หรือ ดัตช์ เช่น ...ภาษาดัตช์

ประเทศสวีเดนใช้ว่า ...สวีเดน เช่น ผ้าสวีเดน

สหราชอาณาจักรบริเตนใหญ่และไอร์แลนด์เหนือ ใช้ว่า ...อังกฤษ เช่น คนอังกฤษ

สหรัฐอเมริกา ใช้ว่า ...อเมริกัน เช่น รถอเมริกัน

สำหรับสหภาพโซเวียต ซึ่งในภาษาอังกฤษใช้คำคุณศัพท์ 2 คำ คือ Soviet... และ Russian... ใช้ว่า ...โซเวียต และ ...รัสเซีย เช่น

Soviet Style (of architecture) = (สถาปัตยกรรม) แบบโซเวียต

Russian Food = อาหารรัสเซีย

13. การวางตำแหน่งคำคุณศัพท์ในคำทับศัพท์ ให้ถือหลักเกณฑ์ดังนี้

13.1 คำคุณศัพท์ที่ประกอบคำนามที่เป็นภาษาไทย หรือเป็นคำทับศัพท์ แต่ได้ใช้ในภาษาไทยมาจนถือเป็นคำไทยแล้ว ให้วางคำคุณศัพท์ไว้หลังคำนาม เช่น

Cosmic = รังสีคอสมิก

Gross Ton = ตันกรอส

13.2 ถ้าทั้งคำคุณศัพท์และคำนามเป็นคำทับศัพท์ที่ยังไม่ถือเป็นคำไทย ให้ทับศัพท์ตรงตามศัพท์เดิม เช่น

Hyperbolic Curve = ส่วนโค้งไฮเพอร์โบลา

Electronic Charge = ประจุอิเล็กทรอนิกส์

Focal Length = ความยาวโฟกัส

Arctic Circle = อาร์กติกเซอร์เคิล

Adrenal Cortex = อะดรีนัลคอร์เทกซ์

13.3 ถ้าต้องการเน้นว่าคำนามนั้นเป็นสิ่งที่มีความหมายและคำคุณศัพท์ที่ประกอบเป็นชนิดหนึ่งของคำนามนั้น อาจทับศัพท์โดยใช้คำประกอบ แบบ ชนิดระบบ ฯลฯ มาแทรกไว้ระหว่างคำนามกับคำคุณศัพท์ เช่น

Normal Matrix = เมทริกซ์แบบนอร์มอล

Thermosetting Plastic = พลาสติกชนิดเทอร์โมเซตติง

14. คำย่อ ให้เขียนชื่อตัวอักษรนั้น ๆ ลงเป็นภาษาไทย ดังนี้

A = เอ	B = บี	C = ซี
D = ดี	E = อี	F = เอฟ
G = จี	H = เอช	I = ไอ
J = เจ	K = เค	L = แอล
M = เอ็ม	N = เอ็น	O = โอ
P = พี	Q = คิว	R = อาร์
S = เอส	T = ที	U = ยู
V = วี	W = ดับเบิลยู	X = เอกซ์
Y = วาย	Z = แซด	

และให้เขียนโดยไม่ต้องใส่จุดและไม่เว้นช่องไฟ เช่น

BBC	=	บีบีซี
F.B.I	=	เอฟบีไอ
DDT	=	ดีดีที

15. คำทับศัพท์ที่ผูกขึ้นจากตัวย่อ ซึ่งอ่านออกเสียงได้เสมือนคำคำหนึ่ง มีได้ออกเสียงเรียงตัวอักษร ให้เขียนตามเสียงที่ออกและไม่ต้องใส่จุด เช่น

USIS	=	ยูซิส
UNESCO	=	ยูเนสโก
ASEAN	=	อาเซียน

16. ตัวย่อชื่อบุคคลให้เขียนโดยใส่จุด และเว้นช่องไฟระหว่างชื่อ กับนามสกุล เช่น

D.N. Smith	=	ดี.เอ็น. สมิท
G.H.D. Cold	=	จี.เอช.ดี โคลด์

(5) การเขียนศัพท์บัญญัติทางวิชาการ

ศัพท์บัญญัติ คือ คำศัพท์ที่กำหนดขึ้นเพื่อใช้เป็นมาตรฐานในการเขียนเอกสารของทางราชการ และการเรียนการสอน ผู้ออกศัพท์บัญญัติในปัจจุบันคือราชบัณฑิตยสถาน ศัพท์บัญญัติภาษาไทยที่ไข่มักจะมาจากภาษาอังกฤษ

ศัพท์บัญญัติจะแบ่งออกเป็นหมวดหมู่ต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์ แพทย์ศาสตร์ รัฐศาสตร์ การเชื่อม พลังงาน ประชากรศาสตร์ พฤษศาสตร์ ปรัชญา ประกันภัย วรรณกรรม ปรบอากาศ สัทศาสตร์ นิติศาสตร์ ศิลปะ เทคโนโลยีสารสนเทศ ยานยนต์ ทันตแพทยศาสตร์ ธรณีวิทยา คณิตศาสตร์ คำศัพท์บัญญัติมีวิธีการสร้าง ดังนี้

ใช้คำไทยแท้ผูกเป็นคำใหม่ขึ้นมา โดยมีความหมายตรงตามศัพท์เดิมของคำภาษาอังกฤษนั้นมักจะพบวิธีการสร้างคำโดยการประสมคำ

ตาราง 1 ตัวอย่างการใช้คำไทยแท้ผูกเป็นคำใหม่

ศัพท์บัญญัติ	ความหมาย	คำภาษาอังกฤษ
ไฟฟ้า	พลังงานอย่างหนึ่งที่แยกตัวออกมาของอิเล็คตรอน	Electricity
เครื่องปรับอากาศ	เครื่องไฟฟ้าทำให้อากาศเย็น	Air Conditioner

ที่มา: <http://www.thaigoodview.com/node/144936>

ใช้คำบาลีสันสกฤตที่มีความหมายตรงกับคำยี่มนั้น และบางคำอาจใช้วิธีผูกคำแบบคำสมาสก็ได้

ตาราง 2 ตัวอย่างการใช้คำบาลีสันสกฤตที่มีความหมายตรงกับคำยี่ม

ศัพท์บัญญัติ	ความหมาย	คำภาษาอังกฤษ
ประยุกต์	ปรับใช้ให้เป็นประโยชน์	Apply
ประชากร	หมู่พลเมือง	Population
สัญชาติ	ผู้อยู่ในบังคับชาติเดียวกัน	Nationality

ที่มา: <http://www.thaigoodview.com/node/144936>

ตาราง 3 ตัวอย่างการผูกคำศัพท์บัญญัติแบบคำสมาส

ศัพท์บัญญัติ	ความหมาย	คำภาษาอังกฤษ
อุบัติเหตุ	เหตุเกิดขึ้นโดยไม่คาดคิด	Accident
เอกภาพ	ความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน	Unity
ศาสตราจารย์	ตำแหน่งอาจารย์ชั้นสูง ในสถาบันอุดมศึกษา	Professor

ที่มา: <http://www.thaigoodview.com/node/144936>

การใช้คำทับศัพท์ ศัพท์บัญญัติ

คำเฉพาะกลุ่มและคำเฉพาะวงการ

คำทับศัพท์ และศัพท์บัญญัติใช้ทั้งในการพูดและการเขียน มีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. หากมีคำไทยอยู่แล้วให้ใช้คำไทย เช่น

คอร์ปชั่น	ใช้	ฉ้อราษฎร์บังหลวง , ทูจริต
ซีอปปิ้ง	ใช้	ซื้อของ
การ์ด	ใช้	บัตร
แอร์	ใช้	เครื่องปรับอากาศ

ตัวอย่าง ข้อความที่ใช้คำทับศัพท์

เรื่องสวยงามมีจังหวะฟลุคที่คาดไม่ถึง ส่วนที่เสี่ยง หรือหวังพลิกลืออาจเป็นที่ชื่นชอบอยู่ก็ได้ผลดี

บทจักร : ชะตาชีวิตของท่าน

สกุลไทย ฉบับที่ ๒๙๗๐ ๒๐ กันยายน ๒๕๕๔

ฟลุค มีความหมายว่า บังเอิญ ควรใช้คำไทยว่า บังเอิญ

พลิกลือ มีความหมายว่า เปลี่ยนไป ควรใช้คำไทยว่า เปลี่ยนไป

2. ถ้าเป็นภาษาระดับทางการ ควรใช้คำศัพท์บัญญัติแทนคำทับศัพท์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเขียนตำราวิชาการสาขาต่าง ๆ เช่น คณิตศาสตร์ ศัพท์วรรณคดี ศัพท์สารสนเทศ ศัพท์คอมพิวเตอร์ เช่น

ตัวจอภาพ มาจากคำศัพท์ มอนิเตอร์

ไร้สาย มาจากคำศัพท์ ไรร์เลส

รายการเลือก มาจากคำศัพท์ เมนู

ตัวอย่าง ข้อความที่ใช้ศัพท์บัญญัติ

ดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ติดต่อสัมพันธ์กับอินเดียมาช้านาน มีหลักฐานโบราณคดี ยืนยันว่า ดินแดนเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ มีชาวอินเดียไม่น้อย เข้ามาติดต่อกับชาย และคงจะพำนักอยู่ คราวละนาน ๆ ตั้งแต่สมัยก่อนประวัติศาสตร์

หนังสืออุเทศภาษาไทย ชุดบรรทัดฐานภาษาไทยเล่ม ๒

จากข้อความข้างต้นจะพบคำศัพท์บัญญัติ ดังนี้

เอเชียตะวันออกเฉียงใต้	มาจากคำศัพท์	Southeast Asia
โบราณคดี	มาจากคำศัพท์	Archaeology
ประวัติศาสตร์	มาจากคำศัพท์	Pre-historical

สรุปสาระสำคัญ

การรับภาษาต่างประเทศเข้ามาใช้ในภาษาไทยมี ๒ วิธี คือ การทับศัพท์ และการบัญญัติศัพท์ ขึ้นมาใช้ การทับศัพท์จะออกเสียงเดิม หรือดัดแปลงให้เหมาะสมกับการออกเสียงของคนไทย การทับศัพท์จะมีหลายภาษา ส่วนการบัญญัติศัพท์มักจะบัญญัติศัพท์จากภาษาอังกฤษ ด้วยวิธีใช้คำไทยแท้ ผูกขึ้นมาแบบคำประสม หรือใช้คำบาลีสันสกฤตในรูปของคำสมาสก็ได้

ตัวอย่างคำทับศัพท์

ประเภทของคำทับศัพท์ ตัวอย่างคำศัพท์

อาหาร เค้ก สลัด ซีส ไอศกรีม แชนดิวช กีฬา-ดนตรี สกี สเก็ต กอล์ฟ กีตาร์ เปียโน เครื่องใช้ โซฟา โน้ตบุ๊ก ไมโครโฟน คอมพิวเตอร์ คัตเตอร์

ยกตัวอย่างคำศัพท์บัญญัติที่สร้างโดยวิธีต่าง ๆ

ประเภทของคำศัพท์บัญญัติ ตัวอย่างคำศัพท์ ศัพท์บัญญัติที่สร้างจากคำไทยแท้

จุดยืน (stand point) ปีแสง (light year) ตัวแปร (variable) ดินเปรี้ยว (acid soil)
น้ำแข็งแห้ง (dry ice) ตลาดมืด (black market)

ศัพท์บัญญัติที่สร้างจากคำบาลี-สันสกฤต

กิจกรรม (activity) ทฤษฎี (theory) สดมภ์ (column) มลพิษ (pollution)
เสรีนิยม (liberalism) นิทรรศการ (exhibition)

ศัพท์บัญญัติที่สร้างจากการใช้คำภาษาต่างประเทศทับศัพท์

ครีม (cream)	โซฟา (sofa)	โบนัส (bonus)
แฟชั่น (fashion)	ซีเมนต์ (cement)	คอมพิวเตอร์ (computer)

(Tswkrujoy, <http://www.thaigoodview.com/node/144936>)

2.1.5 วิเคราะห์คำที่มักเขียนผิด

การเขียนคำที่ไม่ค่อยถูกนั้น เพราะไทยรับภาษาอื่นมาใช้ทำให้มีคำใช้มากขึ้น

บางคำจึงต้องรักษารูปเดิมเอาไว้บ้าง เช่น พระลักษมณ์ น้องของพระรามในวรรณคดี เรื่องรามเกียรติ์ บางทีผู้ใช้เขียนผิดเพราะไม่ทราบที่มาของคำไม่ทราบความหมาย และอาจมีแนวเทียบผิด แม้ใช้วรรณยุกต์ไม่ถูกต้อง และเขียนสะกดการันต์ไม่ถูกต้อง ผู้เขียนจึงรวบรวมคำต่าง ๆ ที่ผู้ใช้มักเขียนผิด ดังนี้

2.1.5.1 คำที่มักเขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ

2.1.5.2 คำที่เขียนผิดเพราะออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ตัวสะกดและ

ความหมาย

คำอ่าน	/กาน/
คำ	ความหมาย
กาล	เวลา ครั้ง คราว คำประพันธ์
การ	งาน สิ่งหรือเรื่องที่ต้องทำ ชูระ หน้าที่
ภาพ	ดำ
การย์	หน้าที่ ชูระ งาน
การณ	เหตุ เคา มูล
กานต์	เป็นที่รัก
การณฺจัน	ทองคำ
กาน	คว้น ตัดให้เกรียน

2.1.5.3 คำที่เขียนผิดเพราะมีแนวเทียบผิด

การจดจำคำที่มีเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน ความหมายต่างกัน ทำให้เขียนผิดเพราะความเคยชิน เช่น คำที่มักเขียนผิดกันบ่อย ๆ

กำพืด	แปลว่า	เทือกเขาเหล่ากอ มีแนวเทียบเคยชินกับพืชจึงเขียนไม่ถูก
อนุญาต	แปลว่า	ยินยอม ยอมให้ จะมีแนวเทียบกับคำว่าญาติพี่น้อง
เครื่องสำอาง	แปลว่า	สิ่งเสริมแต่งหรือบำรุงใบหน้า ผิวพรรณ ผม ฯลฯ ให้ดูงาม อาจมีแนวเทียบกับคำว่าพระปรางค์จึงมักเขียนผิดเป็น เครื่องสำอางค์ ซึ่งไม่ถูกต้อง

2.1.5.4 คำที่เขียนผิดเพราะเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

มีการค้าขายกับต่างประเทศและรับวิทยากรเข้ามา ภาษาอังกฤษจึงเข้ามาใช้ในภาษาไทยมากต้องยึดหลักพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานเป็นหลัก คำภาษาอังกฤษที่นำมาใช้ในภาษาไทยโดยการทับศัพท์นั้นบางคำมีวรรณยุกต์ มิได้คู่ ตัวการ์นต์ เพื่อรักษารูปคำและเสียงของภาษาเดิมไว้ แต่ผู้ใช้ภาษาไทยมักจะเขียนผิดกันบ่อย ๆ เช่น

คำ	มักเขียนผิดเป็น
กอก	กอก ก๊อก
กีตาร์	กิด้า กิด้าร์
เกม	แกมส์
คลินิก	คลีนิค คลีนิก
เช็ค	เช็ก
ดอลลาร์	ดอลลาร์
ทอฟฟี่	ท้อฟฟี่
ไนต์	ไนต์
ปิกนิก	ปิคนิก

2.1.5.5 คำที่เขียนผิดเพราะได้ประสบการณ์ที่ผิด

แก้ไขประสบการณ์ที่ผิด ๆ ให้ถูกต้อง การเห็นคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ เช่น เห็นจากสิ่งพิมพ์ ป้ายโฆษณา เป็นต้น ถ้าเห็นบ่อย ๆ อาจทำให้เขียนผิดตามไปด้วย ก่อนจะเขียนคำจึงต้องศึกษาให้ได้คำที่ถูกต้องเสียก่อน ได้แก่

คำ	มักเขียนผิดเป็น
อนุญาต	อนุญาติ
โอกาส	โอกาศ
เกร็ดความรู้	เกล็ดความรู้
เกสร	เกชร

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา พักช่อง, 2551, หน้า 213-246)

2.1.6 ปัญหาการเขียนคำไทย

สำหรับการเขียนไม่ได้เปลี่ยนแปลงเหมือนการอ่าน คือต้องเขียนตามหลักเกณฑ์ผู้ใช้ภาษาจึงเขียนผิดกันอยู่เสมอ เพราะผู้ใช้ไม่ทราบความหมายและที่มา ดังนั้นปัญหาในการเขียนคำไทยจึงมีมาก และการเขียนคำเป็นการบันทึกสืบทอดถ่ายทอดด้วย เช่น

คำ “บิณฑบาต” ในประโยค “พระสงฆ์ถือบาตรไปบิณฑบาตในเวลาเช้าตรู่” คำ บิณฑบาต มาจาก บิณฑ แปลว่า ก้อนข้าว บาตร มาจาก ปาต แปลว่า ตก คำนี้คำส่วนใหญ่ มักเขียนผิดเป็น บิณฑบาตร ซึ่งไม่ถูกต้อง คำว่า บาตร มาจาก ปาตร ภาษา สันสกฤต หมายถึง ภาชนะใส่อาหาร

เกี่ยวกับการเขียนคำไทยที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่เขียนและความหมายต่างกันจึงทำให้ผู้ใช้สับสนมักเขียนผิดบ่อย ๆ เช่น กาล (เวลา) กาศ (ดำ) การณ์ (เหตุ) การ (กิจ) กานท์ (ภาพย์ กลอน) กาญจน์ (ทอง) เป็นต้น

คำว่า “ที่ข้ายโก โทตุ มหาราชา”

แปลว่า ขอพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจงทรงมีพระชนมายุยืนยาวนาน และ

คำว่า “ที่ข้ายกา โทตุ มหาราชา”

แปลว่า ขอสมเด็จพระบรมราชาธิราชจงทรงพระเจริญ (ทรงมีพระชนมายุยืนยาวนาน)

คำว่าที่ข้ายโก และที่ข้ายกา ท คนมักเขียน ซ ซึ่งไม่ถูกต้องอยู่เสมอ

คำ ที่ขยา (แปลว่า ยาว) + ขายุก (แปลว่า ผู้มีอายุ)

คำ “ที่ข้ายโก” แสดงเพศชาย (บุรุษ) “ที่ข้ายกา” แสดงเพศหญิง (สตรี) ใน

ภาษาบาลี

และคำบางคำมีความหมายเหมือนกัน แต่มีคำให้เลือกใช้หลายคำ ต้องเลือกใช้ตามความเหมาะสม เช่น คำที่มีความหมายว่า “ดอกบัว” มีคำ ปัทมา ปทุม ประทุม กมล เป็นต้น ดังนั้นการอ่านการเขียนคำไทยที่ผู้ใช้อ่านเขียนไม่ถูกต้องนั้น อาจมีหลายสาเหตุ เพราะผู้ใช้ภาษาไม่มีความรู้เครื่องความหมายของคำ มีแนวเทียบของคำผิดไป ขาดประสบการณ์ในการใช้หนังสือหลักภาษาไทย และเอกสารที่เกี่ยวกับการอ่านการเขียนคำไทยและพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถานมีใช้ไม่แพร่หลาย และหลักสูตรการเรียนการสอนภาษาไทยตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาชั้นมัธยมไม่ได้เรียนเป็นรายวิชา เรียนรวมกันผสมผสานในเรื่อง ฟัง พูด อ่าน เขียน พร้อมกันไป ผู้เรียนจึงมีความรู้ไม่แม่นยำขาดความเชื่อมั่นในตนเอง (ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา พิกข์ทอง, 2551, หน้า 28-29)

2.1.7 คำที่มักเขียนผิด

10 คำไทย สะกด **ผิด** บ่อยที่สุด www.kapook.com

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด
1. บุคลากร	บุคคลากร
2. สั้งเกต	สังเกต
3. โอกาส	โอกาส
4. รดยนต์	รถยนต์
5. ภาพยนต์	ภาพยนตร์
6. ปรากฎ	ปรากฏ
7. มาตฐาน	มาตรฐาน
8. สั้มนา	สัมมนา
9. อนุญาต	อนุญาต
10. โลกาวัดณ์	โลกาภิวัตน์

ข้อมูลจาก : สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2555 - 2556

ภาพ 1 สิบคำไทยสะกดผิดบ่อยที่สุด

ที่มา: <https://education.kapook.com/view113824.html>

คำไทยที่มักเขียนผิด

คำที่ถูกต้อง	คำที่ผิด	คำที่ถูกต้อง	คำที่ผิด
๑. กฎหมาย	กฏหมาย	๑๑. มุกตลก	มุขตลก
๒. อนุญาต	อนุญาต	๑๒. ลายเซ็น	ลายเซ็นต์
๓. นะคะ	นะคะะ	๑๓. คลินิก	คลินิก
๔. สวัสดิ์คะ	สวัสดิ์คะะ	๑๔. ไอคูกริม	ไอศครีม
๕. ออฟฟิศ	ออฟฟิซ	๑๕. สำอาน	สำอานค์
๖. รสชาติ	รสชาด	๑๖. เท่	เทห์
๗. ทะยอย	ทะยอย	๑๗. อีเมล	อีเมล์
๘. หลงไหล	หลงไหลล	๑๘. สั้งเกต	สั้งเกตต์
๙. ทะนุถนอม	ทะนุทะนอม	๑๙. เว็บไซด์	เวบไซด์
๑๐. โปสเตอร์	โปสตรูป	๒๐. เฟซบุ๊ก	เฟสบุค

ภาพ 2 คำไทยที่มักเขียนผิด

ที่มา: <https://hilight.kapook.com/view/62159>

อาหารที่คนไทยมักสะกดผิด กับครุฑอมคำไทย

๑สะกดถูก

๑สะกดผิด

๑สะกดถูก

๑สะกดผิด

ผัดไท	ยำถั่วพลู
พแนง	ใบชะพลู
ลาดหน้า	หมุกะกะ
ซี่ฟูด	ปลากระพง
หอยแมงกู่	กะเพรา กระเพรา
แกงกระหรี	เนื้อสไลด์
กะหรีพิฟ	หมูหยอง
สแต็ก	

wongnai

ภาพ 3 อาหารที่มักสะกดผิดกับครุฑอม คำไทย
ที่มา: <https://www.wongnai.com/food-tips/thai-food-name-spelling>

อาหารที่คนไทยมักสะกดผิด กับครูทอมคำไทย

๑สะกดถูก	๑สะกดผิด	๑สะกดถูก	๑สะกดผิด
เฟรนช์ฟรายด์		ก๋วยจั๊บน้ำแข็ง	
สปาเก็ตตี้		น้ำแข็งใส	
ซูพเนอไม้		ข้าวเหนียวมูล	
ต้มแซบ		ช็อคโกแลต	
หอยจ๊อ		คึกกี้	
ก๋วยเตี๋ยว		ไอศกรีม	
สตรอเบอร์รี่		สับปะรส	
๑สะกดแบบไหนก็ได้			

wong(nai)

ภาพ 4 อาหารที่มักสะกดผิดกับครูทอม คำไทย
ที่มา: <https://www.wongnai.com/food-tips/thai-food-name-spelling>

คำผิดสุดฮิตที่มักเจอกันทุกวันบนโซเชียลมีเดีย จากการเก็บข้อความสาธารณะบน Facebook, Instagram, Twitter และเว็บบอร์ดต่าง ๆ ตั้งแต่วันที่ 1 พฤษภาคม-20 กรกฎาคม พ.ศ. 2559

คำว่า “นะคะ” ถูกใช้บนโซเชียลมีเดียมากถึง 948,640 (เก้าแสนสี่หมื่นแปดพันหกร้อยสี่สิบ) ครั้งในช่วงเวลาที่ผ่านมา ถือว่าเป็นจำนวนที่มาก

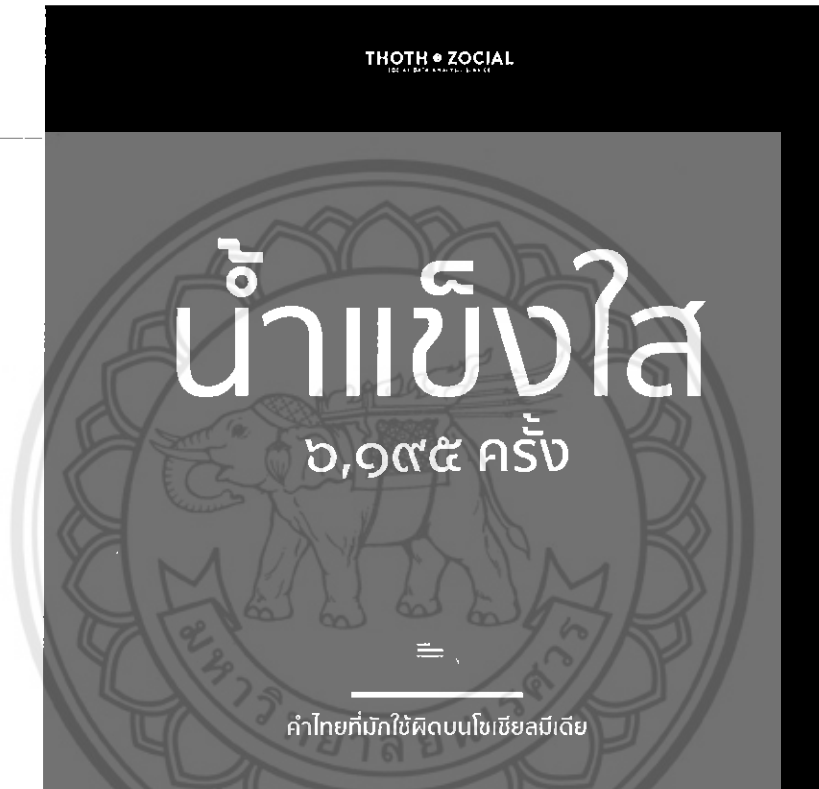
ภาพ 5 คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย
ที่มา: <https://www.facebook.com/ThothZocial>

เวลาที่เรามองรูปภาพของดาราที่เราติดตาม สิ่งที่เห็นบ่อย ๆ ก็คือ #ขออนุญาตฝากร้านนะ ค่ะ คำว่า “อนุญาต” ที่มีความหมายว่า ยินยอม ยอมให้ และตกลงนั้น ไม่มีสระอิบนตัวอักษร ต.เต่า ส่วนคำว่า “ญาติ” ที่มีสระอิ บนอักษร ต.เต่า จะมีความหมายว่า พี่น้อง ตระกูล และเครือญาติ แต่ถึง กระนั้นก็ยังมีคนเขียนคำว่า “อนุญาต” มากถึง 189,613 (หนึ่งแสนแปดหมื่นเก้าพันหกร้อยสี่สิบสาม) ครั้ง ฉะนั้นเราไม่สามารถค้นหาคำว่า “อนุญาต” ได้ในพจนานุกรม ยิ่งไปกว่านั้นบางครั้งยังเจอ ประโยคนี้ “ขออนุญาตฝากร้านนะค่ะ” นี่คือการรวมตัวของคำไทยที่ไร้ตัวตนเลยก็ว่าได้

ภาพ 6 คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย
ที่มา: <https://www.facebook.com/ThothZocial>

นับวันอากาศประเทศไทยร้อนระอุจนทะเลปรอทแตกไปแล้ว ก็เลยอยากจะหาอะไรเย็นๆ มา กินแก้ร้อนสักหน่อย หันซ้าย หันขวาก็เจอเข้ากับ “บิงซู” หรือ “น้ำแข็งไสเกาหลี” นั่นเอง ขอย้ำว่า “น้ำแข็งไส” เพราะมันเกิดจากกรรมวิธีการนำก้อนน้ำแข็งมาไสบนเครื่องไสจนมีลักษณะเป็นเกล็ดฝอย แต่หาไม่รู้ไม่บันโลกโซเซียลใช้คำว่า “น้ำแข็งไส” กันมากถึง 6,195 (หกพันหนึ่งร้อยเก้าสิบห้า) ครั้งเลย ทีเดียวนะ ซึ่ง “ไส” ที่สะกดด้วยสระไอ (ไม้มีว่น) มีความหมายว่า “บาง หรือโปร่งแสง”

ภาพ 7 คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเซียลมีเดีย
ที่มา: <https://www.facebook.com/ThothZocial>

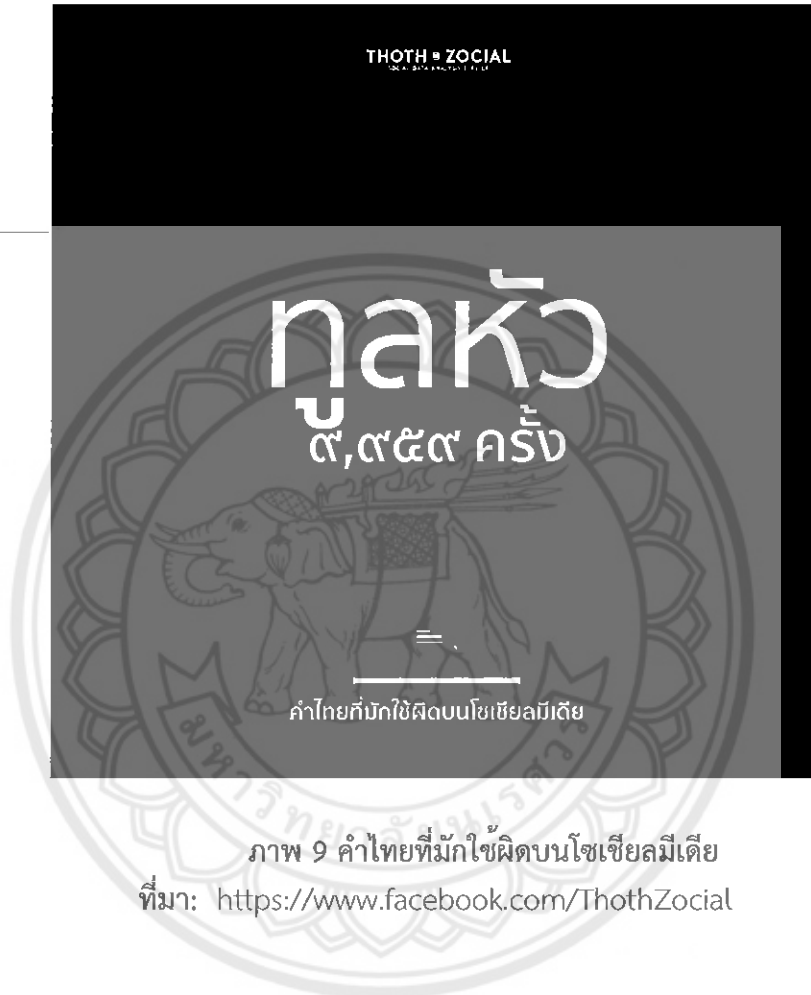
คำว่า “ลำไย” เป็นชื่อเรียกของผลไม้ชนิดหนึ่ง แต่ด้วยกระแสบนโซเชียลมีเดียทำให้คำนี้กลายเป็นคำสแลง ที่ให้ความหมายว่า “รำคาญ” และนิยมใช้กันอย่างมากทั้งในชีวิตประจำวันและบนโซเชียลมีเดีย

จากการรวบรวมสถิติเกือบ 3 เดือนที่ผ่านมา มีคนสะกดคำว่า “ลำไย” ผิดเป็น “ลำเีย” กว่า 7,279 (เจ็ดพันสองร้อยเจ็ดสิบเก้า) ครั้ง ซึ่งคำว่า “ลำเีย” ก็เป็นอีกคำหนึ่งที่เราจะไม่พบบนพจนานุกรม

ภาพ 8 คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเชียลมีเดีย
ที่มา: <https://www.facebook.com/ThothZocial>

อีกหนึ่งคำที่โด่งดังจากกระแสนโซเซียลมีเดีย คือคำว่า “ทูนหัว” เป็นคำพูดแสดงความรักใคร่หรือยกย่อง เช่น พ่อทูนหัวแม่ทูนหัว ส่วน “ทูล” มีความหมายว่า บอกกกล่าว ซึ่งให้ความรู้สึกสูงส่งกว่าคำบอกกกล่าวทั่ว ๆ ไป เช่น “ทูลเกล้าฯ” จึงอาจสร้างความเข้าใจผิดได้

ภาพ 9 คำไทยที่มักใช้ผิดบนโซเซียลมีเดีย
ที่มา: <https://www.facebook.com/ThothZocial>

2.1.7.1 คำที่มักเขียนผิดในหมวดเบ็ดเตล็ดและสาเหตุ

ตาราง 4 คำที่มักเขียนผิดในหมวดเบ็ดเตล็ดและสาเหตุ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
กฎ	กฎ	ออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ตัวสะกดและความหมาย
แก๊ง	แก๊งค์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
คลินิก	คลีนิค คลีนิก คลินิก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เครื่องสำอาง	เครื่องสำอางค์	ใช้แนวเทียบผิด
โควตา	โควต้า	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เต็นท์	เต็นท์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ประติดประดอย	ประติษฐ์ประดอย	ใช้แนวเทียบผิด
ปรากฏ	ปรากฏ	ออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ตัวสะกดและความหมาย
ปิกนิก	ปิกนิก ปิกนิก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ผัดวันประกันพรุ่ง	ผัดวันประกันพรุ่ง	ใช้แนวเทียบผิด
มุกตลก	มุกตลก	ใช้แนวเทียบผิด
ลายเซ็น	ลายเซ็นต์	ใช้แนวเทียบผิด
โลกาภิวัตน์	โลกาภิวัฒน์	ใช้แนวเทียบผิด
สังเกต	สังเกต	ใช้แนวเทียบผิด
สัมมนา	สัมมนา	ใช้แนวเทียบผิด
อนุญาต	อนุญาติ	ใช้แนวเทียบผิด

ที่มา: การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล

2.1.7.2 คำที่มักเขียนผิดในหมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศและสาเหตุ

ตาราง 5 คำที่มักเขียนผิดในหมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศและสาเหตุ

คำที่ถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
กราฟิก	กราฟฟิค กราฟฟิก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เกม	เกมส์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ซีรีส์	ซีรีย	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ไซซ์	ไซร์ ไซส์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
โพสต์	โพส	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เว็บไซต์	เวปไซต์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
อินเทอร์เน็ต	อินเทอร์เน็ต	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
อีเมล	อีเมลล์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

ที่มา: การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล

2.1.7.3 คำที่มักเขียนผิดในหมวดอาหารและสาเหตุ

ตาราง 6 คำที่มักเขียนผิดในหมวดอาหารและสาเหตุ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
กวยจั๊บน้ำร้อน	กวยจั๊บน้ำร้อน	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
กะหรี่ปั๊บน้ำร้อน	กะหรี่ปั๊บน้ำร้อน กะหรี่ปั๊บน้ำร้อน	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
แกงกะหรี่ปั๊บน้ำร้อน	แกงกะหรี่ปั๊บน้ำร้อน	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ข้าวเหนียวมูน	ข้าวเหนียวมูน	ใช้แนวเทียบผิด
ซีฟู้ด , ซีฟู้ด	ซีฟู้ด	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ซูบน้อยไม้	ซูบน้อยไม้	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ซาหริ่ม , ซาหริ่ม	สะหริ่ม สลิม	ใช้แนวเทียบผิด
น้ำแข็งไส	น้ำแข็งไส	ใช้แนวเทียบผิด
ผัดกะเพรา	ผัดกระเพรา	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
ผัดไทย	ผัดไท	ใช้แนวเทียบผิด
เฟรนช์ฟรายด์	เฟรนช์ฟรายด์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ลำไย	ลำไย	ใช้แนวเทียบผิด
สแต็ก	สแต็ก สเต็ก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
สปาเก็ตตี้	สปาเก็ตตี้	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
หมูกระทะ	หมูกระทะ	ใช้แนวเทียบผิด
หมูหยอง	หมูหยอง	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
ไอศกรีม	ไอศกรีม	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
ฮอยจ๊อ	ฮอยจ๊อ	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด

ที่มา: การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล

1.7.4 คำที่มักเขียนผิดในหมวดคำลงท้ายในภาษาไทยและสาเหตุ
ตาราง 7 คำที่มักเขียนผิดในหมวดคำลงท้ายในภาษาไทยและสาเหตุ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
คะ	คะ	ใช้แนวเทียบผิด
คะ	คะ	ใช้แนวเทียบผิด
นะคะ	นะคะ	ใช้แนวเทียบผิด

ที่มา: การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล

2.2 ข้อมูลเกี่ยวกับทฤษฎีการออกแบบ

2.2.1 รูปแบบการจัดเลย์เอาต์ภาพ

2.2.1.1 รูปแบบแถบ (Band Layout)

เป็นการวางองค์ประกอบอันได้แก่รูปภาพ และข้อความในลักษณะเป็นแถบตามแนวตั้งชิดขอบภาพด้านใดด้านหนึ่งการวางเลย์เอาต์ลักษณะนี้ จะเกิดบริเวณพื้นที่ว่างและเน้นให้มีความสะดุดตาน่าสนใจ

ภาพ 10 การจัดเลย์เอาต์แบบแถบ

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.2 รูปแบบแกน (Axial Layout)

องค์ประกอบภาพจะมีลักษณะเป็นแกนตรงกลางในแนวตั้ง โดยอาจมีแกนแนวนางประกอบอยู่ด้วยได้บ้างเล็กน้อย

ภาพ 11 การจัดเลย์เอาต์แบบแกน

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.3 รูปแบบตัวที (T Shape Layout)

เป็นการวางองค์ประกอบในลักษณะตัวทีของอักษรโรมัน (T) ซึ่งภาพจะมีลักษณะเป็นสมดุภาพ

ภาพ 12 การจัดเลย์เอาต์แบบตัวที

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.4 รูปแบบตัวแอล (L Shape Layout)

เป็นการวางองค์ประกอบให้มีลักษณะเป็นรูปตัวแอล (L) ซึ่งจะทำให้ลักษณะภาพไม่เท่ากันจนเกินไป และเกิดความน่าสนใจให้แก่ผู้ดู

ภาพ 13 การจัดเลย์เอาต์แบบตัวแอล

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.5 รูปแบบตัวแซด (Z Shape Layout) และตัวเอส (S Shape Layout)

เป็นการจัดให้เส้นแกนหลักมีรูปคล้ายตัวแซด (Z หรือตัว S) ซึ่งจะทำให้ดูมีความเคลื่อนไหวน่าสนใจ

ภาพ 14 การจัดเลย์เอาต์แบบตัวแซด

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

ภาพ 15 การจัดเลย์เอ๊าท์แบบตัวเอส

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.6 รูปแบบตารางหรือแบบมอนครีเยน (Mondrian Layout)

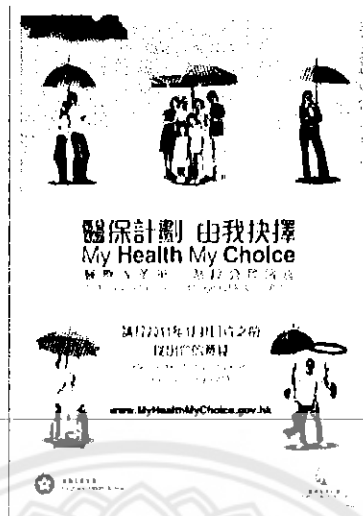
เป็นการวางองค์ประกอบในลักษณะตารางย่อย ๆ โดยมีขนาดที่แตกต่างกัน

ในภาพ

ภาพ 16 การจัดเลย์เอ๊าท์แบบมอนครีเยน

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

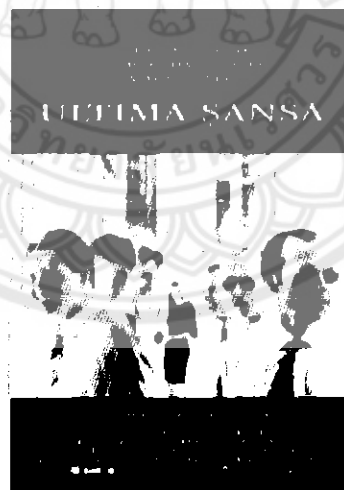

ภาพ 17 การจัดเลย์เอาต์แบบมอนครีเรียน

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.7 รูปแบบหน้าต่าง (Picture Window Layout)

เป็นการจัดวางรูปภาพให้อยู่ในกรอบช่องสี่เหลี่ยมคล้ายช่องหน้าต่าง

ภาพ 18 การจัดเลย์เอาต์แบบหน้าต่าง

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

ภาพ 19 การจัดเลย์เอาต์แบบหน้าต่าง

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.8 รูปแบบกรอบภาพ (Frame Layout)

เป็นการสร้างกรอบภาพล้อมรูปภาพและข้อความภายในเพื่อปิดสายตาผู้ดูให้พุ่งเข้าไปที่กรอบภาพนั้น

ภาพ 20 การจัดเลย์เอาต์แบบกรอบภาพ

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

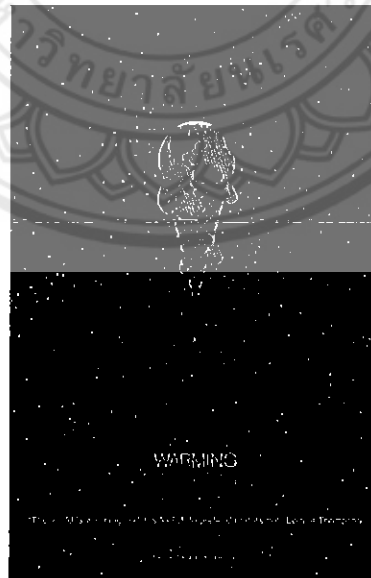

ภาพ 21 การจัดเลย์เอาต์แบบกรอบภาพ

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.9 รูปแบบจุด (Spot Layout)

เป็นการวางรูปภาพให้มีลักษณะเป็นจุดลอยกลางพื้นภาพ และใช้ข้อความจำนวนน้อยมากเพื่อให้ภาพแลดูเด่นชัด

ภาพ 22 การจัดเลย์เอาต์แบบจุด

ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.10 รูปแบบเน้นรายละเอียดของข้อความมากกว่ารูปภาพ (Copy Heavy Layout)

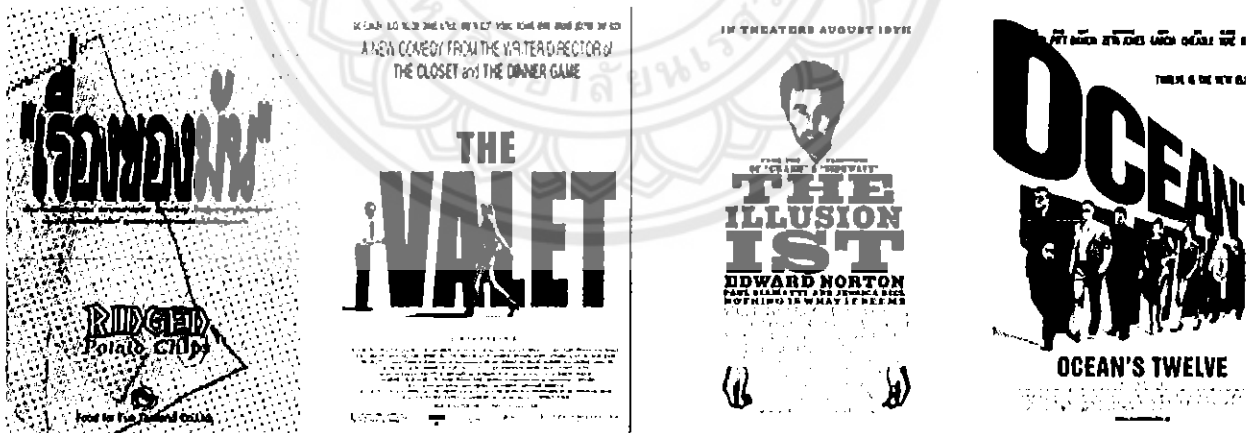
เป็นการวางองค์ประกอบโดยเน้นข้อความมากกว่ารูปภาพ

ภาพ 23 การจัดเลย์เอาต์แบบเน้นรายละเอียดของข้อความมากกว่ารูปภาพ
ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.1.11 รูปแบบเน้นตัวอักษร (Type Layout)

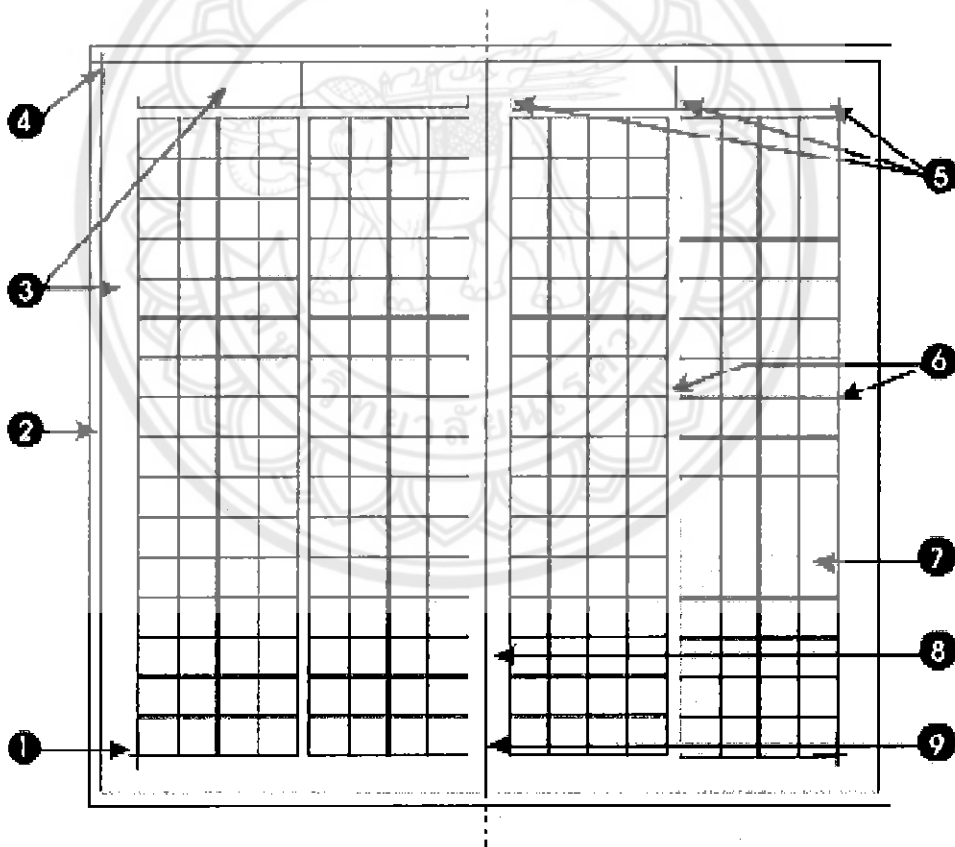
เป็นการนำตัวอักษรที่มีลักษณะและขนาดต่างกันมาจัดวางอย่างเหมาะสมตามหลักองค์ประกอบศิลป์ (<http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>)

ภาพ 24 การจัดเลย์เอาต์แบบเน้นตัวอักษร
ที่มา: <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/metting/layout.pdf>

2.2.2 ระบบกริดในการออกแบบทางการพิมพ์

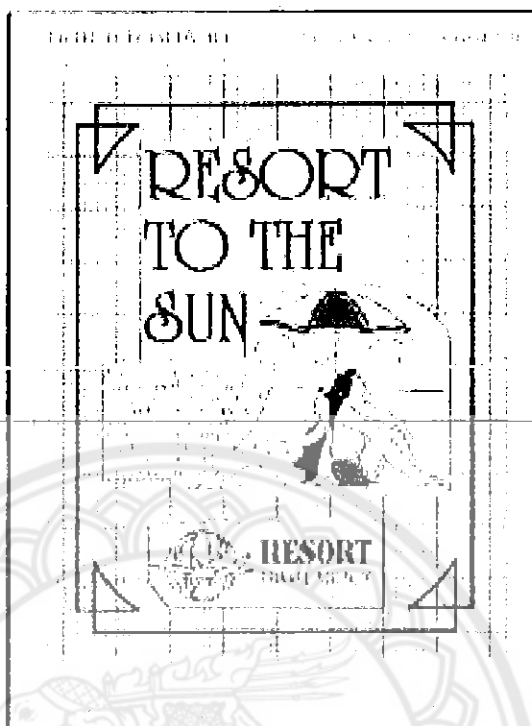
ในการออกแบบใด ๆ ก็ตาม การที่จะนำองค์ประกอบต่าง ๆ เข้าไปสู่การจัดองค์ประกอบ สิ่งแรกที่ต้องคำนึงถึงก็คือ กรอบของงานที่ถือเป็นอาณาบริเวณ พื้นที่ของชิ้นงานนั้นว่านำองค์ประกอบเหล่านั้นไปจัดวางได้อย่างเหมาะสม สวยงาม น่าสนใจและเกิดประโยชน์ใช้สอยได้ดีเพียงไรในการออกแบบ งานพิมพ์ก็มีลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ ได้มีการจัดแบ่งพื้นที่ของชิ้นงานที่จะตีพิมพ์ ออกเป็นส่วนย่อย ๆ ที่เป็นกรอบของงานพิมพ์ โดยวางอยู่ในรูปของตารางที่เรียกกันว่า ระบบกริด ทั้งนี้เพื่อที่จะได้นำส่วนต่าง ๆ ไม่ว่าจะ เป็นข้อความที่เป็นตัวพิมพ์หรือภาพมาจัดวางตามหลักการออกแบบทางการพิมพ์ ซึ่งระบบกริดนี้ได้นำพื้นที่ของกรอบสิ่งพิมพ์ในหน้านั้น ๆ มาจัดแบ่งเป็น ตารางพื้นที่ย่อย ๆ โดยใช้เส้นแนวตั้งและแนวนอนเพื่อสร้างตาราง แล้วใช้จินตนาการตามหลักการออกแบบมาคำนวณทางสายตาเพื่อจัดวางข้อความและภาพนั้นเป็นอาร์ตเวิร์ก ระบบกริดที่นำมาใช้ในการออกแบบประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 8 ส่วน ดังนี้

ภาพ 25 ระบบกริด

ที่มา: <http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>

1. มุมของกริด (Grid Intersection) หมายถึง ตำแหน่งที่เส้นแนวตั้งและแนวนอนของตาราง ตัดกัน มุมของกริดนี้ใช้ควบคุมพื้นที่พิมพ์อยู่ในขอบเขตที่กำหนด และให้พื้นที่ที่ว่างได้มีมุมฉากกับตารางอย่างมีความเป็นระเบียบต่อเนื่อง กลมกลืนและเอกภาพ
2. เส้นตัดเจียน (Trim Mask) แนวเส้นที่ใช้วางเครื่องหมายแสดงขนาดของสิ่งพิมพ์ที่ต้องการจริงภายหลังการจัดพิมพ์ ทำเล่ม และตัดเจียนเสร็จเรียบร้อยแล้วซึ่งขนาดดังกล่าวอาจเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ขนาดของกริด
3. ช่องว่างหรือกัตเตอร์ (Gutter) หมายถึง พื้นที่ว่างระหว่างกรอบพื้นที่พิมพ์ของหน้าซ้ายกับกรอบพื้นที่พิมพ์ของหน้าขวา ซึ่งเป็นแนวของส่วนที่เว้นไว้ด้านสันของสิ่งพิมพ์อันเป็นช่องว่างหน้าคู่ที่เรียกว่า ออกกลาง ช่องว่างกัตเตอร์นี้มีประโยชน์ต่อการแบ่งพื้นที่พิมพ์ของแต่ละหน้าออกจากกันและเอื้อต่อการเปิดอ่านเพราะได้วางแนวช่องว่างนี้ไว้เพียงพอต่อการทำเล่ม
4. เส้นตัดเจียน
5. ตำแหน่งเลขหน้า หมายถึง ตำแหน่งที่กำหนดไว้เพื่อวางลำดับเลขหน้า โดยอาจใช้วางตัวพิมพ์ชื่อหนังสือหรือชื่อบทด้วยก็ได้ เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องเป็นระบบและระเบียบ อันมีประโยชน์ต่อการรู้ลำดับการเรียงของงานพิมพ์ว่าอยู่หน้าใดและมีความหนาเท่าใด
6. อัลเลย์ (Alley) หมายถึง ช่องว่างของพื้นที่พิมพ์ตามแนวตั้งหรือแนวนอนอันขนานกับเส้นตารางโดยเห็นเป็นช่องว่างระหว่างบรรทัดหรือคอลัมน์ที่ประกอบเป็นข้อความหรือภาพ
7. หน่วยของกริด (Grid Unit) หมายถึง พื้นที่พิมพ์อันคูลแล้วเป็นกลุ่มของตารางที่จัดไว้เป็นชุดหรือพื้นที่พิมพ์ที่เกาะกลุ่มกันภายในอัลเลย์ที่ล้อมรอบอยู่นั้น ซึ่งมีประโยชน์ต่อการจัดพิมพ์และอ่าน ที่ดูแล้วมีการแบ่งออกเป็นกลุ่ม ๆ
8. เส้นพับ (Fold Line) เส้นแนวกึ่งกลางของหน้ากระดาษระหว่างกัตเตอร์เพื่อใช้พับในการทำเล่มหรือเป็นส่วนที่ใช้ในการแบ่งสิ่งพิมพ์นั้น

ภาพ 26 ตัวอย่างการออกแบบสิ่งพิมพ์โดยใช้ระบบกริด

ที่มา: <http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>

การใช้ระบบกริดในการออกแบบทางการพิมพ์นั้น เป็นการวางแผนเพื่อกำหนดว่าจะนำเอาข้อความหรือภาพ ทั้งส่วนที่เป็นหัวเรื่อง ย่อหน้า ข้อความ คำบรรยาย ภาพ แผนภูมิ ตาราง เลขหน้า ชื่อหนังสือหรือชื่อบทความไว้ในตำแหน่งใดจึงจะถูกต้อง เหมาะสม และสวยงาม เมื่อกำหนดจนเป็นที่พอใจแล้วก็นำไปสู่การดำเนินงานเพื่อจัดทำเป็นอาร์ทเวิร์ก ดังนั้น จึงกล่าวได้ว่าระบบกริดเปรียบเสมือนพิมพ์เขียว ที่ใช้ในการออกแบบจัดหน้าสิ่งพิมพ์ (<http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>)

2.2.3 การออกแบบหนังสือ

สิ่งที่ต้องกำหนดและวางแผนก่อนการออกแบบหนังสือ ก่อนจะทำการออกแบบหนังสือนั้น มีเรื่องที่จะต้องกำหนดและวางแผนเฉพาะในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบ ดังนี้

2.2.3.1 ศึกษาและทำความเข้าใจหนังสือ

ก่อนที่จะทำการออกแบบ นักออกแบบจะต้องพยายามหาข้อมูลจากผู้เขียนหรือสำนักพิมพ์ถึงวัตถุประสงค์ในการเขียนหรือจัดทำหนังสือ และต้องทราบถึงลักษณะของผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมายว่าเจตนาจะมุ่งที่ใครเป็นหลักและคนกลุ่มนี้มีพฤติกรรมและความชอบไม่ชอบอย่างไร นอกจากนี้ยังต้องทราบให้ชัดเจนว่าผู้เขียนมีความคิดหลักหรือแนวคิดเบื้องหลังของหนังสืออย่างไร รวมทั้งเป็นหนังสือประเภทใดและควรจะมีบุคลิกภาพแบบไหน

2.2.3.2 กำหนดขนาดและรูปแบบของหนังสือ

เมื่อเทียบกับหนังสือพิมพ์และนิตยสารแล้ว หนังสือสามารถจัดทำได้หลายขนาดและหลายรูปแบบมากกว่า ซึ่งในการเลือกขนาดและรูปแบบที่เหมาะสมนั้นจะต้องดูจากวัตถุประสงค์และประเภทของหนังสือเป็นหลักส่วนใหญ่แล้วจะต้องพยายามเลือกขนาดที่ตัดกระดาษได้โดย เหลือเศษน้อยเพื่อเป็นการประหยัดกระดาษเพื่อลดต้นทุนนอกจากในกรณีที่เป็นหนังสือที่ระลึก ราคาแพงและต้องการรูปแบบที่แปลกแตกต่างไปจากปกติ ขนาดของหนังสือที่เป็นที่นิยมกันมาก เช่น 5 x 7 นิ้ว (16 หน้ายก หรือขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก) 5 x 8 นิ้ว (ขนาด A5 หรือขนาดพ็อกเก็ตบุ๊ก) เป็นต้น รูปแบบของปกหน้า เนื่องจากความหลากหลายในรูปแบบที่เป็นไปได้ในการออกแบบปกหน้าของหนังสือ นักออกแบบจึงควรตกลงร่วมกันกับผู้เขียน หรือสำนักพิมพ์เรื่องรูปแบบของปกหน้าเสียก่อนในเรื่องต่าง ๆ ดังนี้

1. กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์ปกหน้า จะเป็นกระดาษแบบเดียวกันกับหน้าใน หรือจะเป็นกระดาษที่หนากว่าปกตีส่วนใหญ่แล้วกระดาษที่ใช้ในการทำปกหน้านักจะเป็นกระดาษแข็ง ในบางครั้งอาจจะมีการหุ้มหรือเคลือบเอาไว้ด้วยวัสดุชนิดอื่น เช่น ผ้าหรือพลาสติกก็ได้

2. หน้าหุ้มปก หนังสือที่มีความหนามาก หรือมีราคาสูงจะมีหน้าหุ้มปกเพื่อรักษาปกหน้าไว้ ไม่ให้เสียหาย

3. ระบบการพิมพ์และจำนวนสีที่จะพิมพ์ รวมทั้งการใช้เทคนิคพิเศษอื่นในทางการพิมพ์หรือไม่ เนื่องจากปกหน้าของหนังสือทำหน้าที่เหมือนหน้าโฆษณาขายหนังสือเล่มนั้น ๆ จึงเป็นเรื่องที่สมเหตุสมผลที่จะให้ความสำคัญเป็นพิเศษทั้งในงานออกแบบและการผลิต

รูปแบบของหน้าใน รูปแบบของหน้าในของหนังสือนั้นจะมีลักษณะเช่นไร ย่อมขึ้นอยู่กับลักษณะของสิ่งที่จะเป็นองค์ประกอบของเนื้อหา ได้แก่ เนื้อหาที่เป็นตัวพิมพ์และภาพประกอบต่าง ๆ ว่ามีมากน้อยและต้องการคุณภาพในระดับใด ทั้งนี้ควรพิจารณาในเรื่องต่อไปนี้

1. กระดาษที่ใช้ในการพิมพ์เป็นกระดาษชนิดใดและจะเป็นกระดาษที่มีความหนาหรือน้ำหนักเท่าใด

2. ระบบการพิมพ์ที่เหมาะสมควรเป็นระบบใด และพิมพ์กี่สี ในหนังสือบางเล่มอาจจะมีหน้าในที่มีการพิมพ์สีไม่เท่ากัน จึงต้องมีการกำหนดว่าจะป็นหน้าสีที่หน้าหน้าสีเดียวกันหรือไม่ รวมทั้งมีการใช้เทคนิคพิเศษอื่นในทางการพิมพ์หรือไม่ โดยปกติแล้วหน้าในของหนังสือมักจะไม่ค่อยในเทคนิคพิเศษอะไรมากนัก ยกเว้นหนังสือเด็กซึ่งอาจจะมีการอัดตัดตามแม่แบบหรือได้คัตหรือป๊อปอัพ (Pop Up) เพื่อเพิ่มมิติให้หน้าหนังสือ

2.2.3.3 แบบและขนาดตัวอักษร

ปกติแล้วตัวอักษรที่ใช้ในหนังสือหนึ่งเล่ม จะไม่มีความหลากหลายมากนักแต่อาจมีความแตกต่างกันระหว่างตัวที่เป็นหัวเรื่องหรือพาดหัว กับตัวที่เป็นเนื้อเรื่องเท่านั้น อย่างไรก็ตามในเรื่องขนาดของตัวเนื้อเรื่อง จะต้องพิจารณาใช้ในขนาดที่เหมาะสมกับผู้อ่านที่เป็นกลุ่มเป้าหมาย หากเป็นผู้มีอายุมากหรือเด็กอาจจะต้องเลือก ตัวอักษรที่มีขนาดใหญ่กว่าตัวอักษรที่ใช้สำหรับวัยรุ่นหรือผู้ใหญ่ทั่วไป

2.2.3.4 แบบและจำนวนภาพประกอบ

ภาพประกอบเป็นอีกตัวแปรหนึ่งที่ควรนำมาพิจารณาว่าต้องการจะนำเสนอ ภาพประกอบเป็นสี่สีหรือขาวดำ จำนวนอย่างละกี่รูป ซึ่งแบบและจำนวนภาพประกอบนี้จะไปมีผลต่อการเลือกชนิดกระดาษ ระบบการพิมพ์ และต้นทุนในการผลิต

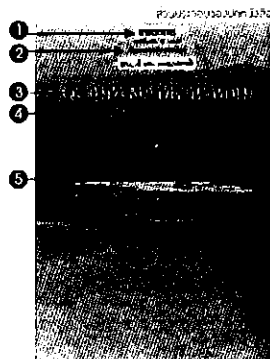
2.2.3.5 การกำหนดขั้นตอนหลังการพิมพ์

เนื่องจากหนังสือมีขนาดความหนาที่หลากหลาย ทำให้วิธีการเย็บเล่มหนังสือที่เหมาะสม แตกต่างกันไป นอกจากนี้เทคนิคพิเศษบางอย่าง เช่น ดุนนูน (Emboss) การประทับลาย ร้อน ปั้นทอง (Foil Stamping) หรือไค้คัต หรือการอัดตัดตามแม่แบบก็เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการ ภายหลังการพิมพ์เสร็จสิ้นลง ดังนั้นการได้สรุปขั้นตอนที่คาดว่าจะใช้หลังการพิมพ์ไว้ล่วงหน้าจะทำให้ นักออกแบบได้คิดเผื่อในขณะที่ทำการออกแบบ

2.2.3.6 องค์ประกอบและการจัดวางองค์ประกอบในการออกแบบหนังสือ

ที่จริงแล้วการออกแบบหนังสือก็มีหลักการเหมือนกับการออกแบบสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ซึ่งได้กล่าวถึงไปแล้ว อย่างไรก็ตามหนังสือมีส่วนประกอบที่แตกต่างกับจากสื่อสิ่งพิมพ์อื่น ทำให้มีรายละเอียดเพิ่มเติมในการออกแบบส่วนประกอบที่สำคัญ คือ ปกหน้าของหนังสือซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดเช่นเดียวกับหน้าแรกของหนังสือพิมพ์และปกหน้าของนิตยสาร โดยปกหน้าจะต้องทำหน้าที่ดึงดูดความสนใจของผู้พบเห็นให้อยากจะหยิบขึ้นมาดูจากชั้นหนังสือ ในขณะที่เดียวกันปกหน้าของหนังสือก็จะต้องทำหน้าที่สื่อสารให้เห็นถึงความคิดเบื้องต้นหลังรวมทั้งบุคลิกลักษณะของเนื้อเรื่องภายในหนังสือด้วย เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ทั้งสองส่วนนี้นักออกแบบจะต้องทำการออกแบบส่วนต่าง ๆ ในปกหน้าของหนังสือ ดังนี้

1. ตราสัญลักษณ์ของสำนักพิมพ์
2. ขอความประกอบปกหน้า
3. ชื่อหนังสือ
4. ชื่อผู้แต่งหรือผู้แปล
5. ภาพประกอบปกหน้า

ภาพ 27 ตัวอย่างส่วนประกอบของปกหนังสือ

ที่มา: <http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>

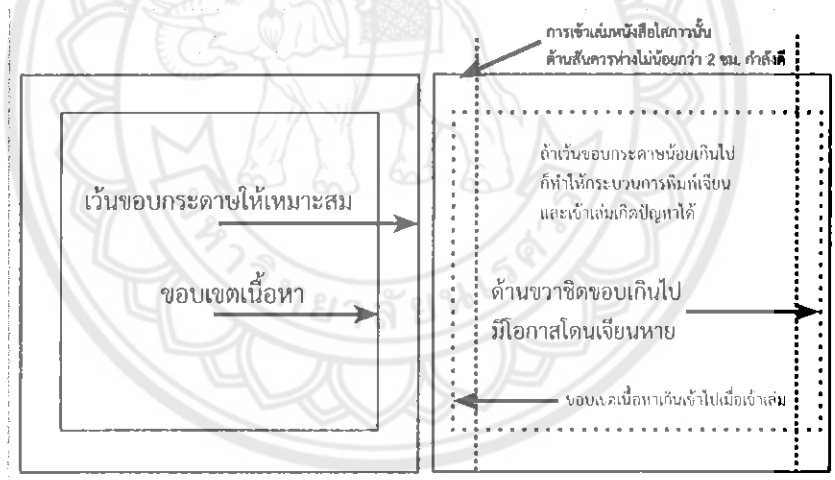
2.2.4 กระบวนการผลิตสิ่งพิมพ์

ในบทความนี้มาพูดถึงในเรื่องการลดค่าใช้จ่ายที่เกินจำเป็น ความจริงแล้วความได้เปรียบของ การผลิตงานประเภทสิ่งพิมพ์ให้ประหยัด การลดต้นทุนการผลิตในงานพิมพ์ ไม่ใช่เพียงอยู่ในขั้นตอนของ โรงพิมพ์เพียงอย่างเดียว แต่อยู่ในทุกขั้นตอนการผลิต เพราะสิ่งสำคัญก็คือ การวางแผนการผลิตตั้งแต่เริ่มต้น จนถึงกระบวนการสุดท้ายอย่างเช่น

- การกำหนดขนาดและรูปแบบของหนังสือ เพื่อไม่ต้องเสียเศษกระดาษในการพิมพ์
- การกำหนดจำนวนสีพิมพ์ เช่น จะพิมพ์ 1 สี และ 2 สี จำนวนกี่หน้า หรือต้องการพิมพ์ 4 สีจำนวนกี่หน้า

- การกำหนดขนาดตัวหนังสือให้เหมาะสม เพราะหากตัวหนังสือมีขนาดใหญ่จนเกินไปจะทำให้จำนวน หน้าเพิ่มมากขึ้น

- การกำหนดเผื่อขอบกระดาษ (Margins) ต้องเผื่อขอบกระดาษอย่างเหมาะสมไม่เล็กหรือใหญ่ จนเกินไปเพราะการเข้าเล่มก็จะทำงานได้ง่าย หากตัวหนังสืออยู่ชิดขอบจนเกินไป อาจจะมีผลตอนเจียน แล้วตัวหนังสือหาย หรือเมื่อเข้าเล่ม แล้วตัวหนังสือเข้าไปในสันมากจนไม่สามารถเปิดอ่านได้

ภาพ 28 ตัวอย่างการเผื่อขอบกระดาษ

ที่มา: <http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>

จากภาพ แสดงให้เห็นว่าการเผื่อขอบกระดาษและขนาดของตัวหนังสือที่ไม่เหมาะสมนั้นย่อมมีผลต่อกระบวนการผลิต หากมีการปรับแก้ไขใหม่ความยุ่งยากเกิดขึ้นแน่นอนเพราะจะต้องจัดอาร์ตเวิร์ค และปรับ Wording ใหม่ทั้งหมดยิ่งจะทำให้เสียเวลาเพิ่มขึ้นไปอีก เราจะเห็นว่าแค่การเผื่อขอบกระดาษที่ไม่ถูกต้องหรือขนาดฟอนต์ไม่เหมาะสมนั้น ก็มีผลต่อการผลิตในขั้นตอนต่อไปและยังมีอีกหลากหลายขั้นตอนผลิต

เมื่อรับไฟล์งานจากเจ้าของงานเพื่อทำการแยกสีทำเพลท ถ้าเป็นหนังสือนอกจากการแยกสีแล้วจะต้องวางเลย์หน้าหนังสือตามดัมมีเลย์ของเจ้าของงาน หลายท่านอาจจะไม่เข้าใจว่า

ดัมมี่เลย์ คืออะไร? อธิบายให้เข้าใจง่ายๆ ก็คือ การวางหน้าหนังสือในขั้นตอนพิมพ์เพื่อให้การจัดเข้าเล่มเรียงหน้าได้อย่างถูกต้อง การทำดัมมี่เลย์จะต้องเป็นผู้ที่มีความเชี่ยวชาญเป็นอย่างมาก เพราะหากมีการผิดพลาดหรือการใส่เลขหน้าสลับกันก็มีผลในการเข้าเล่มทันที ซึ่งหากเป็นงานที่พิมพ์ไปแล้วก็จะเกิดความเสียหายกับโรงพิมพ์ และเจ้าของงานเป็นอย่างมาก

ดังนั้นบุคลากรในส่วนตรงนี้ก็มีความสำคัญ ในบางโรงพิมพ์เจ้าหน้าที่ก็จะระบุดัมมี่เลย์มาให้เลย แต่บางครั้งโรงพิมพ์ก็มอบหมายหน้าที่นี้ให้กับร้านแยกสีทำเพลท แต่ถึงอย่างไรในขั้นตอนก่อนพิมพ์ก็จะต้องมีการรีเช็คกันอีกครั้งหนึ่งเพื่อลดความเสียหาย

ในส่วนของการแยกสีนั้น หลายท่านก็คงคิดว่าในระบบของคอมพิวเตอร์นั้นก็มีการแยกสีให้อยู่แล้วทำไมจะต้องมีบุคลากรที่ชำนาญให้ยุ่งยาก ในส่วนตรงนี้ก็ขออธิบายไว้ตรงนี้ว่าโปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นก็มีส่วนช่วยในการแยกสีได้ระดับหนึ่ง

แต่บุคลากรที่มีความชำนาญนั้นจะคอยตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง เพราะในระบบการพิมพ์นั้น โปรแกรมบางอย่างไม่สามารถวิเคราะห์ได้ว่างานที่พิมพ์ออกมาจะเป็นอย่างไรหรือมีความถูกต้องเพียงใด อย่างเช่น สีพิเศษหรือตัวหนังสือสีดำต้องพิมพ์ทับ หรือพื้นสีดำหากจะให้งานออกมาดูดำสนิทจะต้องมีสีฟ้ารองไว้ 40-50 % บางจุดหากเห็นว่างานที่จะพิมพ์ออกมาอาจจะมีความเหลื่อมล้ำของสี

ในส่วนตรงนี้ก็ทางเจ้าหน้าที่แยกสีก็จะแก้ไขให้เลย ซึ่งรายละเอียดปลีกย่อยเล็ก ๆ เหล่านี้มีผลต่องานพิมพ์ทั้งสิ้น เมื่อรับไฟล์งานจากทางเจ้าของงานแล้วในขั้นตอนนี้ก็ทำการแยกสีแล้วเลยเป็นกรอบเพื่อทำเพลท แต่ก่อนทำเพลทจริงนั้นต้องมีการทดสอบปริ้นท์ให้ทางลูกค้าตรวจสอบก่อนพิมพ์ ซึ่งอาจจะเป็นการพิมพ์ ในระบบดิจิตอลได้ เมื่อปริ้นท์ดีจิดอลให้ลูกค้าตรวจสอบแล้วหากมีการแก้ไขก็ต้องปริ้นท์หน้าที่แก้ไขเหล่านั้นให้ทางลูกค้าตรวจสอบและมีการเซ็นอนุมัติก่อนทำเพลท เมื่อผ่านการตรวจปรับเรียบร้อยแล้วทางเจ้าหน้าที่ก็จะทำการออกเพลทเพื่อส่งให้ทางแผนกการพิมพ์ต่อไป บางกรณีที่เป็นงานหนังสือที่ค่อนข้างเน้นความถูกต้องและสวยงามโดยเฉพาะในส่วนของสีสันซึ่งระบบดิจิตอลนั้น สีสันอาจจะไม่ตรงกับงานพิมพ์จริงร้อยเปอร์เซ็นต์

ดังนั้นเพื่อให้แน่ใจว่างานที่พิมพ์ออกมานั้นสีสันจะมีความถูกต้องดังที่ต้องการ จะต้องทำการจำลองงานพิมพ์ โดยการนำเพลทนั้นไปปรับที่แท่นจริงก่อน ซึ่งการปรับที่แท่นนี้ก็เปรียบเสมือนการจำลองงานพิมพ์จริงเลยทีเดียว แต่ในการปรับที่แท่นจริงก็จะมีค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้นมาอีกนิดหน่อย แต่หนังสือบางเล่มลูกค้าก็ยอมจ่าย เพราะ หมายถึงว่าเป็นขั้นตอนที่จะตรวจสอบความถูกต้องก่อนพิมพ์จริงได้เกือบ 100% การปรับที่แท่นนี้โดยส่วนมากจะมีร้านให้บริการอยู่ไม่น้อย ซึ่งส่วนใหญ่ก็ทำงานได้รวดเร็ว งานหนังสือส่วนใหญ่ก็ใช้เวลาการทำปรับที่แท่นแค่วันเดียวลูกค้าก็ได้ตรวจสอบความถูกต้อง แล้วเรื่องสีสันนั้นในระบบนี้จะมีความถูกต้องใกล้เคียงกับงานพิมพ์มากที่สุด ซึ่งลูกค้ามั่นใจได้ว่างานพิมพ์จริงที่ออกมานั้นจะตรงตามที่ต้องการอย่างแน่นอน

2.2.5 ข้อคิดในการออกแบบสิ่งพิมพ์

ความละเอียดของ file ภาพ (File Resolution) ในการออกแบบสิ่งพิมพ์ก่อนทำการพิมพ์งาน ความละเอียดของ file ภาพ (File Resolution) ของการออกแบบสิ่งพิมพ์ มีหน่วยวัดเป็น Dots Per Inch (DPI) หรือ Pixels Per Inch (PPI) คือความหนาแน่นของเม็ดสีต่อความยาว 1 นิ้ว ใน

แนวตั้ง/แนวนอน ความหนาแน่น (DPI) ยิ่งมาก ความละเอียดและความคมชัดของภาพจะยิ่งสูงขึ้น ความละเอียดของภาพที่แสดงบนจอ Monitor จะอยู่ที่ 72 DPI ก็เพียงพอ แต่สำหรับงานพิมพ์ในระบบออฟเซตแล้ว การออกแบบสิ่งพิมพ์จำเป็นต้องใช้ความละเอียดไม่น้อยกว่า 300 DPI ภาพพิมพ์ที่ได้จึงจะมีความคมชัดและให้รายละเอียดที่ดี และถ้าสามารถกำหนดให้การออกแบบสิ่งพิมพ์ละเอียดยิ่งขึ้น ก็จะทำให้ภาพพิมพ์ออกมามีคุณภาพดียิ่งขึ้น อนึ่งหากในช่วงการจัดทำการออกแบบสิ่งพิมพ์ file ภาพ มีการขยายจากภาพที่มีความละเอียด 300 DPI หรือต่ำกว่า ภาพใหม่ที่เกิดขึ้นจะมีปัญหาด้านความคมชัดได้ หรือหากภาพเดิมมีความละเอียดต่ำกว่า 300 DPI แล้วมาแปลงเป็น 300 DPI ก็จะมีประสบปัญหาด้านคุณภาพเช่นกัน

2.2.5.1 การเลือกใช้ Color Mode ในการออกแบบสิ่งพิมพ์

เนื่องจากระบบที่ใช้ในการพิมพ์เป็นแบบ CMYK (เป็นระบบสีที่ใช้กับเครื่องพิมพ์ (Cyan, Magenta, Yellow, Black) ในขณะที่ระบบที่ใช้บนจอ Monitor เป็นแบบ RGB ในช่วงการจัดทำการออกแบบสิ่งพิมพ์ File งานเพื่อใช้ทำสิ่งพิมพ์บนคอมพิวเตอร์นั้น ท่านสามารถทำงาน ใน RGB color mode ทุกครั้งที่ท่านต้องการตรวจสอบสีที่จะเกิดขึ้นเมื่อนำไปพิมพ์ ท่านสามารถทำได้โดยกดปุ่ม 'Ctrl' กับ 'Y' ในเครื่อง PC และกดปุ่ม ⌘ Y ในเครื่อง Macintosh โปรแกรม Photoshop เมื่อท่านจัดทำ File งานจนเป็นที่เรียบร้อยแล้วพร้อมที่จะส่งมายังโรงพิมพ์ ท่านก็แปลงภาพทั้งหมดให้อยู่ใน CMYK color mode แล้วจึงจัดส่ง File งานให้กับทางโรงพิมพ์ ข้อควรระวังคือไม่ควรแปลง File ภาพ กลับไปมาระหว่าง RGB mode กับ CMYK mode เพราะการแปลงแต่ละครั้งจะเกิดการเพี้ยนของสีเล็กน้อย การแปลงกลับไปมาหลาย ๆ ครั้ง ยิ่งทำให้ความเพี้ยนมากขึ้น

2.2.5.2 การเผื่อพื้นที่รอบขอบของงานออกแบบสิ่งพิมพ์

ในการจัดทำอาร์ตเวิร์คสำหรับงานพิมพ์นั้น จำเป็นต้องคำนึงถึงภาพหรือสี ส่วนที่ปรากฏโดยรอบขอบของชิ้นงานพิมพ์ หากเราออกแบบสิ่งพิมพ์ให้ภาพ/สี บริเวณนั้นไปสิ้นสุดที่แนวขนาดของชิ้นงานพิมพ์ ชิ้นงานพิมพ์ที่ ออกมาอาจจะปรากฏขอบขาวได้ ทั้งนี้เกิดจากความคลาดเคลื่อนข้างตัดเจียนขอบชิ้นงานพิมพ์ ซึ่งเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นได้ในขบวนการผลิต การทำอาร์ตเวิร์คจึงต้องเผื่อพื้นที่ของภาพ/สี เกินออกนอกบริเวณขอบ ที่เป็นแนวของขนาดชิ้นงานพิมพ์ ดังนั้นจึงมีการกำหนดขอบเขตโดยรอบชิ้นงานดังนี้

ขอบนอกสุดของการออกแบบสิ่งพิมพ์ คือแนวสิ้นสุดของภาพ/สี ของชิ้นงานพิมพ์นั้น แนวนี้จะห่างออกมาจากแนวตัดเจียน (แนวที่เป็นขนาดจริงของชิ้นงาน) อย่างต่ำ 0.125 นิ้ว (3 มิลลิเมตร) บางครั้งเราเรียก บริเวณนี้ว่า บริเวณเผื่อตัดตกในการจัดทำอาร์ตเวิร์คถ้ามีภาพ/สี ปูถึงบริเวณแนวขอบตัดเจียน ให้ขยายพื้นที่ ภาพ/สี เลยออกจากแนวตัดเจียนมาสิ้นสุดที่ขอบนอกสุดนี้

ขอบตัดเจียน/ขอบขนาดของชิ้นงานในการออกแบบสิ่งพิมพ์ คือแนวที่เป็นขนาดจริงของชิ้นงานพิมพ์หรือ ขนาดที่ใช้อ้างอิงในการสั่งซื้อกระดาษสำหรับพิมพ์

ขอบทำงานของการออกแบบสิ่งพิมพ์ คือกรอบของพื้นที่ที่ปลอดภัยจากความคลาดเคลื่อน ในการตัดเจียนแนวของขอบทำงานจะรันเข้าไปในเนื้องาน ไม่ต่ำกว่า 0.125 นิ้ว จากแนวตัดเจียน ดังนั้น เนื้องานที่สำคัญ เช่น ข้อความต่าง ๆ จะไม่ถูกตัดขาดหายไปถ้าถูกจัดวางไม่เลยออกนอกขอบทำงานนี้สำหรับงานหนังสือ (โดยเฉพาะหนังสือที่เย็บมุงหลังคา) แนวด้านข้างของ

ขอบทำงาน ต้องห่างจากแนวตัดเฉียง มากเป็นพิเศษ เนื่องจากมีการซ้อนกันของหน้าหนังสือตามแนวเส้น ทำให้หน้าที่อยู่ด้านในแคบกว่าหน้าที่อยู่ด้านนอก

2.2.5.3 ปัญหาเรื่อง Fonts และ Transparency ของการออกแบบสิ่งพิมพ์

สำหรับ File งานที่ทำในโปรแกรม InDesign และ Illustrator หรือ โปรแกรมที่เป็น Vector format ก่อนที่จะทำการร่าง File งานให้โรงพิมพ์ควรใช้คำสั่ง Flatten ส่วนที่เป็น Transparency หรือส่วนที่เป็น Effect ทั้ง หลาย อีกทั้งให้ทำ Outline สำหรับ Font ของตัวอักษรทั้งหลาย ทั้งนี้เพื่อหลีกเลี่ยงการตกหล่นของส่วนที่เป็น Transparency หรือ ความคลาดเคลื่อนของ Font ที่อาจเกิดขึ้นได้ Background สีดำของงานออกแบบสิ่งพิมพ์ในการใช้พื้นหลัง (Background) ที่เป็นสีดำ (K 100) ให้ตรวจสอบดูว่าบริเวณดังกล่าวมีเปอร์เซ็นต์ของแม่สีอื่น ๆ ติดอยู่เท่าไร หากมีเปอร์เซ็นต์ของแม่สีอื่น ๆ อยู่สูง เช่น Y 100 M 100 C 100 จะทำให้การพิมพ์มีปัญหา เวลาพิมพ์งาน ชั้นของหมึกบริเวณนั้นจะหนาและจะแห้งช้า ทำให้สีไปละอะบนแผ่นพิมพ์ที่อยู่ติดกันและจะทำให้งานเสียหาย เพื่อป้องกันไม่เกิดอาการนี้ ควรตั้งเปอร์เซ็นต์ของสีสำหรับพื้นที่สีดำ ดังนี้ K 100 Y 40 M 50 C 40 (เปอร์เซ็นต์ของ Y M และ C สามารถลดต่ำกว่านี้ได้) หรืออาจจะตั้งค่า K เท่ากับ 100 แล้วเลือกสีใดสีหนึ่ง ตั้งค่าไม่เกิน 50

ในตามความเป็นจริงนั้น การตั้งค่า K เท่ากับ 100 เพียงสีเดียวในส่วนที่เป็นพื้นดำก็น่าจะเพียงพอ แต่ที่มีเปอร์เซ็นต์ของสีอื่นเพิ่มเข้ามาเป็นเพราะในช่วงเวลาพิมพ์ บางครั้งอาจเกิดมีฝุ่นผงในภาพของหมึกพิมพ์ทำให้หมึกสีดำที่จุดนั้นไม่ไปเกาะบนกระดาษ เกิดเป็นจุดขาว ซึ่งมองดูสะดุดสายตา แต่ถ้ามีหมึกสีอื่นปูซ้อนทับอยู่ด้วย จะทำให้จุดนั้นลดความเด่นลงและยังช่วยให้พื้นดำนั้นมีน้ำมีนวลมากขึ้นมีความเงามากขึ้นอันเนื่องมาจากชั้นของ หมึกหนาขึ้น อนึ่ง การเพิ่มสีอื่นลงไปในพื้นที่ดำในเปอร์เซ็นต์ที่ไม่สูงมาก จะไม่ทำให้พื้นสีดำนั้นมีความดำที่ผิดเพี้ยนไปจนเป็นที่สังเกต

2.2.5.4 ตัวอักษรเจาะขาว

บ่อยครั้งที่นักออกแบบนิยมทำตัวอักษรเจาะขาวบนพื้นสีเข้มเพื่อดูสะดุดตา หากตัวการดังกล่าวมีขนาดเล็กและบางมากจะสร้างปัญหาให้กับโรงพิมพ์ทำให้ตัวเจาะขาดหายอ่านไม่ออก สาเหตุที่เป็นเช่นนี้ เกิดจากการจ่ายหมึกมากเกินไป และหรือมีการเหลื่อมกันของสีแต่ละอัน เนื่องจากการพิมพ์ซ้อนทับของสีคลาดกันหรือเนื่องจากปัญหาจากกระดาษยึดหดในระหว่างพิมพ์ จึงทำให้พื้นที่ที่เจาะขาวมีสีเข้าไปทับเป็นเหตุ ให้ตัวอักษรขาด หายไป ดังนั้น การทำตัวอักษรเจาะขาวไม่ควรให้เน้นบางจนเกินไปเพื่อหลีกเลี่ยงปัญหาดังกล่าว

2.2.5.5 ภาพต่อระหว่างหน้าของงานออกแบบสิ่งพิมพ์

การออกแบบหน้าหนังสือโดยมีภาพขนาดใหญ่ต่อกันระหว่างสองหน้าที่อยู่ติดกัน ไม่ได้เป็นข้อจำกัดใด ๆ ตรงข้ามการพิมพ์และการเข้าเล่มหนังสือที่มีภาพต่างดังกล่าวเป็นความท้าทายสำหรับโรงพิมพ์ การควบคุม การพิมพ์ให้สีคล้ายกันที่สุด (โดยส่วนใหญ่พิมพ์คนละกรอบกัน) และการเข้าเล่มให้ภาพต่อกันได้สนิทจึงต้องอาศัยประสบการณ์ และการดูแลอย่างใกล้ชิด สิ่งที่ควรระวัง เป็นเพียงให้มั่นใจว่าภาพทั้งสองฝั่งมาจาก File เดียวกันไม่ได้มีการปรับ ฝั่งใดฝั่งเดียว หากมีการตัดภาพออกจากกันให้มั่นใจว่าการต่อภาพถูกต้องสมบูรณ์

2.2.5.6 สีสันจอกับสีในงานพิมพ์ของการออกแบบสิ่งพิมพ์

มักจะคำถามอยู่เสมอว่า ทำไมภาพบนจอ Monitor จึงดูสดใสกว่างานพิมพ์ที่พิมพ์ด้วยระบบออฟเซ็ท ที่เป็นเช่นนี้เนื่องมาจากภาพที่เห็นบนจอ Monitor เกิดจากจุดกำเนิดแสงสี 3 สี (Red, Green, Blue) ส่องทะลุผ่านจอเข้าตาของเรา ผิดกับภาพที่เห็นบนแผ่นกระดาษพิมพ์ ซึ่งเกิดจากแสงสีขาวสะท้อนผิวขาวของกระดาษผ่านชั้นหมึกพิมพ์ 4 สี (Yellow, Magenta, Cyan, Black) แล้วจึงเข้าสู่ตาของเรา หาก File งานเป็น RGB (สีบางสีมีความสดมาก) ไม่สามารถแปลงค่ามาอยู่ในระบบแม่สีแบบ CMYK ได้จึงทำให้สีเพี้ยนไปไม่เหมือนหน้าจอ เพื่อให้ดูใกล้เคียงกับงานพิมพ์ ให้กด 'Ctrl' กับ 'Y' ในเครื่อง PC และกดปุ่ม ⌘ Y ในเครื่อง Macintosh เพื่อทดสอบดูสีในระบบ CMYK และก่อนส่ง File งานให้ทางโรงพิมพ์ ให้แปลง File งานให้อยู่ใน Mode CMYK

2.2.6 การตรวจสอบไฟล์งาน

มีประโยชน์กับการทำงานในส่วนของโรงพิมพ์ เนื่องจากไฟล์งานที่มีความสมบูรณ์จะช่วยลดความผิดพลาดที่จะเกิดขึ้น เช่น ความคมชัดของรูปภาพ รูปแบบฟอนต์ ขนาดงาน รวมถึงปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นจากการนำไฟล์งานไปเปิดในเครื่องอื่นหรือการเปิดไฟล์งานด้วย โปรแกรมที่มีเวอร์ชันต่างกันได้ สิ่งต่าง ๆ ที่ควรทำการตรวจสอบ คือ

1. รูปภาพ ภาพที่ใช้ในงานสิ่งพิมพ์เป็นสีระบบ CMYK โดยไปที่เมนู Image > Image Size รูปที่ใช้ควรมีขนาดที่เหมาะสมกับขนาดงาน เพราะการย่อหรือขยายรูปเมื่อนำงานไปพิมพ์แล้วจะทำให้รูปไม่ชัด โดยไฟล์ภาพที่นิยมใช้กับงานพิมพ์ คือ TIFF, PSK, PSD, BMP, JPEG
2. ฟอนต์ หลังจากตรวจสอบความถูกต้องเสร็จเรียบร้อยแล้ว ควรทำการ Create Outlines โดยไปที่เมนู Type > Create Outlines เนื่องจากการนำไฟล์งานไปเปิดในเครื่องอื่นถ้าเครื่องเครื่องนั้นไม่มีฟอนต์ที่ใช้งานอยู่ โปรแกรมจะนำฟอนต์อื่นมาแสดงแทน
3. สี โหมดสีที่ใช้ในไฟล์งานและ Document Color Mode ต้องเป็น CMYK ซึ่งสามารถตรวจสอบ Document Color Mode ได้โดยดูที่มุมซ้ายบนของหน้าต่างงานว่าเป็น CMYK Color (การเปลี่ยนแปลง Document Color Mode ในภายหลังจะทำให้ค่าสีที่ใช้งานมีการเปลี่ยนแปลง) Brush ถ้ามีการใช้ Brush ในการวาดรูปควรทำการแปลงให้เป็นลายเส้น โดยไปที่เมนู Object > Expand Appearance Symbol การใช้ Symbol ต้องแปลงให้เป็นลายเส้น โดยไปที่เมนู Object > Expand..

Crop Mark การกำหนดแนวเส้นในการตัดเจียนกระดาษ เพื่อบอกถึงขอบเขตงานที่แท้จริง หลังจากพิมพ์งานเสร็จ โรงพิมพ์จะนำงานไปตัดโดยตัดตามเส้นตัดที่กำหนดไว้ในไฟล์งาน

2.2.6.1 การเตรียมไฟล์ส่งโรงพิมพ์

โดยทั่วไปการส่งไฟล์ให้กับโรงพิมพ์มักจะเขียนลง CD หรือ DVD ไฟล์ที่ต้องรวบรวมประกอบด้วย ไฟล์งาน อาจจะส่งเป็น 2 ไฟล์ คือ ไฟล์ที่ได้ Create Outlines แล้ว และไฟล์ที่ยังไม่ได้ Create Outlines เพื่อใช้ในการแก้ไขภายหลังรูปภาพ รวบรวมรูปภาพที่ใช้ในไฟล์งานทั้งหมด ทั้งรูปที่ Link และไม่ Link ท่านสามารถตรวจสอบว่ารูปใดที่ใช้ในไฟล์งานบ้างได้จาก Palette Link ฟอนต์ควร Save ฟอนต์ทุกตัวที่ได้ใช้ประกอบภายในหน้างานส่งไปยังโรงพิมพ์ด้วย เพื่อรองรับความผิดพลาด หรือการแก้ไขไฟล์งานเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่อาจเกิดขึ้น ซึ่งก่อนการ Create Outlines จะ

สามารถตรวจดูได้ว่าฟอนต์ที่ใช้ในงานมีฟอนต์ใดบ้างที่เมนู Type > Find Font... ฟอนต์ที่ใช้ทั้งหมด จะอยู่ในช่อง Fonts in Document ในโปรแกรม (ตัวอย่างชิ้นงาน) เป็นงานที่สมบูรณ์แล้ว ควรทำการ พิมพ์ส่งไปเป็นตัวอย่างเพื่อให้โรงพิมพ์ตรวจสอบความถูกต้องด้วย

2.2.6.2 การ Save ไฟล์จากโปรแกรม Illustrator

ในโปรแกรม Illustrator นั้น สามารถเซฟไฟล์งานได้หลายรูปแบบแต่ รูปแบบที่นิยมใช้กันในปัจจุบันคือ ไฟล์ AI เป็นไฟล์ที่ใช้ได้กับโปรแกรม Illustrator เท่านั้น

(1) วิธีการสร้างไฟล์ AI

- ไปที่เมนู File > Save As... ในช่อง Save as Type เลือก Format เป็น AI ตั้งชื่อไฟล์ และระบุตำแหน่งสำหรับจัดเก็บ

- จากนั้นกดปุ่ม Save หน้าต่าง Illustrator Options จะเปิดขึ้นมา สามารถเลือกเซฟไฟล์เป็นเวอร์ชันที่ต่ำกว่าได้ที่ช่อง Version ไฟล์ EPS เป็นไฟล์กราฟิกในสมัยแรกๆ ที่ใช้ในงานสิ่งพิมพ์ ซึ่งในปัจจุบันก็ยังคงมีการใช้กันอยู่ เป็นไฟล์ที่สามารถนำไปใช้ได้กับโปรแกรม กราฟิกทุกโปรแกรม

(2) วิธีการสร้างไฟล์ EPS

- ไปที่เมนู File > Save As.. ในช่อง Save as Type เลือก Format เป็น EPS

- ตั้งชื่อไฟล์และระบุตำแหน่งสำหรับจัดเก็บ จากนั้นคลิกปุ่ม Save หน้าต่าง EPS Options จะเปิดขึ้นมา

- สามารถเลือก Save ไฟล์เป็นเวอร์ชันต่ำกว่าได้ที่ช่อง Version ในส่วน Options สามารถสั่งให้โปรแกรมทำการฝังรูปที่ Link ไว้ทั้งหมดได้ โดยการคลิกเลือกคำสั่ง Include Linked Files

- คลิกปุ่ม OK

ปัจจุบันในวงการสิ่งพิมพ์เริ่มหันมาสนใจรูปแบบไฟล์ PDF กันมากขึ้นซึ่งได้มีการตั้งมาตรฐานของไฟล์ PDF เพื่อใช้ในขั้นตอนของการผลิตสิ่งพิมพ์ โดยใช้ชื่อว่า PDF/X ไฟล์ PDF/X มีการแบ่งออกเป็น PDF/X-1, PDF/X-2, PDF/X-3 แต่ไฟล์ที่ผ่านการรับรองและนำมาใช้ได้กับระบบงานพิมพ์แล้ว คือ PDF/X-1a และ PDF/X-3 โดยมีข้อกำหนดคือ จะต้องมีการฝังฟอนต์ทุกฟอนต์ในไฟล์ PDF จะต้องมีการระบุของเขตของหน้างานไม่มีการกำหนด Security รองรับระบบสี CMYK และ Spot (กรณี PDF/X-1a) และรองรับการจัดสี (กรณี PDF/X-3)

(3) วิธีการสร้างไฟล์ PDF/X จาก Photoshop หรือ Illustrator

- ไปที่เมนู File > Save As ในช่อง Save as Type เลือก Format เป็น PDF ตั้งชื่อไฟล์และระบุตำแหน่งสำหรับจัดเก็บ จากนั้นคลิกปุ่ม Save หน้าต่าง Save Adobe PDF จะเปิดขึ้นมาในส่วนของ Adobe PDF Present เลือก [PDF/X-3:2002] โดยเลือกให้ตรงกับระบบงานของท่าน ที่ช่อง Standard เลือก PDF/X-1a 2001 หรือ PDF/X-3 2002 และที่ช่อง Compatibility เลือกเป็น Acrobat 4 (PDF 1.3)

- คลิกปุ่ม Save PDF

2.2.6.3 การเตรียมไฟล์งานพิมพ์

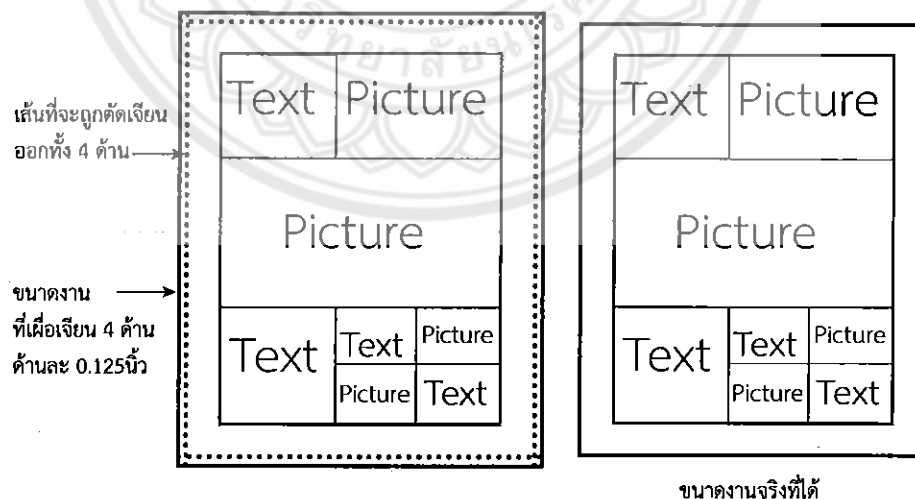
(1) รูปภาพควรอยู่ในรูปแบบของ EPS หรือ TIF ในกรณีที่เป็ไฟล์มี Layer ต้องการให้สามารถแก้ไขงานในบางส่วน ควรทำการบันทึกงานไว้ในรูปแบบงาน Photoshop ภาพงานที่นำมาพิมพ์ควรแปลงภาพให้เป็น Mode CMYK เพื่อที่สีของภาพจะได้ใกล้เคียงกับงานที่จะพิมพ์ออกมา

(2) ความละเอียด (Resolution) ของรูปภาพควรอยู่ระหว่าง 200-350 DPI การที่รูปภาพมีความละเอียดน้อยจะทำให้ความคมชัดของภาพนั้น ๆ น้อยลงและถ้ามากจนเกินไป จะทำให้ไฟล์งานหนักเกินไป โดยที่ความละเอียดไม่ได้มากขึ้นเท่าไร และถ้ามีการแปลงภาพ เช่น การหมุนภาพ ให้ทำการหมุนกลับภาพในโปรแกรม Photoshop จะดีกว่าไปทำในโปรแกรมจัดหน้าในโปรแกรม InDesign

(3) การสร้างงานในแต่ละหน้า ควรที่จะทำพื้นที่ขอบของภาพ เพื่อเผื่อเขียนรอบด้านอย่างน้อยด้านละ 0.125 นิ้ว นั่นคือการเพิ่มด้านล่าง 0.125 นิ้ว ด้านบน 0.125 นิ้ว ด้านซ้าย 0.125 นิ้ว ด้านขวา 0.125 นิ้ว

(4) สีต่าง ๆ เช่น Pantone อย่าลืมแปลงเป็น Mode CMYK ข้อสำคัญอย่าลืมบันทึก Font หรือทำการ Create Outlines มาให้ด้วย เพื่อที่จะไม่มีปัญหาในการเปิดไฟล์งานจากเครื่องอื่น ๆ (งานสีพิเศษควรทำเป็น Pantone มา)

*** SAVE งานทุกครั้ง อย่าลืม SAVE รูปภาพมาด้วยเสมอ *** (กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ, 2555, http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf)

ภาพ 29 ตัวอย่างการเผื่อขอบกระดาษ

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

2.2.7 Layout

การ Layout คือ การจัดวางตัวอักษร การจัดวางภาพตลอดจนสิ่งประกอบอื่น ๆ เพื่อประกอบกันเป็นหน้า แต่ละ หน้าของงานพิมพ์ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดทำต้นฉบับงานพิมพ์ ก่อนอื่นเราต้องแยกการทำงานในขั้นตอนนี้ออกเป็น 2 ส่วนคือ

การระบุดัมมี่เลย์เอาท์ (Dummy Layout) หมายถึง การระบุว่าหน้าไหนวางอยู่ตรงไหนหรือกรอบไหน

เมื่อกำหนดดัมมี่เลย์เอาท์แล้ว ขั้นตอนต่อไปคือการวางหน้าหนังสือ หรือ ภาพประกอบให้ได้ภาพที่ได้กำหนด ในใบเลย์

การ Layout มีด้วยกัน 2 แบบ

1. การ Layout ด้วยมือ

2. การ Layout ด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

แต่ทั้งนี้และทั้งนั้นส่วนใหญ่แล้วจะมีเจ้าหน้าที่คอยตรวจสอบอย่างละเอียด และการวางเลย์เอ็กรอบ เพื่อทำเพลทนั้น ถ้าเจ้าหน้าที่มีความชำนาญเรื่องการพิมพ์ จะสามารถวางเลย์เอ็กรอบค่าใช้จ่ายของการผลิตไปได้มาก เพราะหนังสือส่วนใหญ่ในหนึ่งเล่มมีการพิมพ์จำนวนสีที่ไม่เท่ากัน บางหน้าพิมพ์ 4 สี บางหน้า 2 สี หรือ 1 สี

ที่สำคัญความยุ่งยากของการทำดัมมี่เลย์เอ็ทที่เครื่องไม่สามารถคำนวณได้แม่นยำนั้นก็คือน้ำหนัก 4 สี และ 1 สี แทรกอยู่ด้วยกัน ซึ่งการทำดัมมี่เลย์เอ็ทต้องมีการพลิกแพลงกันไปแล้วแต่ประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบ ดังนั้นพอสรุปได้ว่า โปรแกรมคอมพิวเตอร์นั้นมีประสิทธิภาพไม่เพียงพอสำหรับหน้าที่ในส่วนนี้

หลังจากที่มีใบเลย์เอ็ทและจำนวนหน้าของหนังสือที่ชัดเจนแล้ว การวางเลย์เอ็ทเพื่อทำเพลทนั้น จะใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการสร้าง Template เมื่อระบุเลขหน้าที่ชัดเจนในโปรแกรมแล้วก็สามารถรันหน้าหนังสือ ตามที่เรากำหนดไว้ได้ ซึ่งขั้นตอนนี้ไม่ยุ่งยากมากนัก เพราะเป็นขั้นตอนสุดท้ายก่อนที่จะ Output ไฟล์สู่เครื่องออกเพลท

แต่ก่อนทำเพลทก็ต้องมีการตรวจสอบและเช็คความถูกต้องกันอีกครั้ง เพื่อความแน่ใจว่าหน้าหนังสือที่วางเลย์เอ็ทนั้นตรงกับใบเลย์เอ็ทที่กำหนดมาถูกต้องหรือไม่

2.2.7.1 อุปกรณ์ที่ใช้ในการเลย์เอ็ท (Layout)

(1) โต๊ะวางแบบ (Layout Table) โต๊ะแสง เป็นโต๊ะที่ปูพื้นด้วยกระจกฝ้า และมีไฟแสงสว่าง มาจากด้านล่าง พร้อมทั้งมีเครื่องมือที่สามารถเคลื่อนไปได้ทั้งทางตั้งและทางนอน และเป็นมุมฉากต่อกันได้ซึ่งจะทำให้ประหยัดเวลา และความถูกต้องในการวางเส้นการ Opaque การ Retouching การ Layout

(2) กระดาษเลย์เอ็ท (Golden Rod Paper) กระดาษที่ฉาบไว้ด้วยสี และมีส่วนผสมจำพวกดินขาว (Clay Coated) ทั้งสองด้านของกระดาษ เพื่อป้องกันแสงไม่ให้กระทบกับแม่พิมพ์ที่อบน้ำยาไว้แล้ว

(3) เทปสี (Color Tape) เทปที่ใช้ในการปิดกระดาษ Golden Rod กับฟิล์ม มีหลายสี เช่น แดง, ขาว, น้ำตาล เป็นต้น เราใช้ปิดบริเวณที่ต้องตัดฟิล์ม หรือส่วนที่ไม่ต้องการให้แสงผ่าน

(4) มีดตัดลอกกระดาษ (Razor Blades) ใช้ตัดทั่วไป ทั้งฟิล์ม, กระดาษ Golden Rod และเทป

(5) บรรทัดเหล็ก (T-Square) ใช้ในการตีเส้นตรง และมุมฉากจะนิยมใช้ บรรทัดเหล็กมากกว่าบรรทัดพลาสติกเพราะมีความเที่ยงตรงดีกว่า

(6) เหล็กสำหรับขีดเส้น (Engrave) ใช้ในการตีเส้น ใช้ตัดกระดาษ Golden Rod ใช้ในการลอกเยื่อฟิล์ม

(7) น้ำยาแต่งฟิล์ม (Opaque Ink) ใช้ในการปิดลบบทึบ เพื่อไม่ให้แสงผ่าน มีหลายสี เช่น สีแดง สีขาว เป็นต้น

(8) วงเวียน (Divider) มีหลายชนิดทั้งที่แบบขาเป็นไม้ดินสอ หรือขาเป็นปากกาใช้สำหรับเขียนหรือวาด วงกลม และชนิดเป็นขาเหล็ก

(9) เครื่องเจาะรูทำฉากฟิล์ม (Register Hole Punch) เครื่องเจาะรูทำฉากฟิล์มมีสองชนิด คือ ชนิดใช้เจาะรูฟิล์ม และกระดาษทึบแสงอีกชนิดหนึ่งใช้ เจาะรูแม่พิมพ์โลหะ ซึ่งรูที่เจาะฟิล์ม และแม่พิมพ์จะต้องเหมาะสมพอดีกันกับวงปั๊มพลาสติก และปั๊มทองเหลือง (Register Stud & Brass Rivet) หรือ ปั๊มพลาสติกชนิดมียางเหนียวสำหรับใช้ติดด้านหนึ่ง ส่วนด้านบนเรียบ (Dowels, Filter) ปั๊มเหล่านี้จะมีลักษณะของหัวปั๊มพอดีกับรูที่เจาะพอดี

(10) พู่กัน ใช้ในการตกแต่งฟิล์ม เพื่อปิดรูพรุนที่เราไม่ต้องการออก มีให้เลือกตั้งแต่เบอร์ 1 - 12

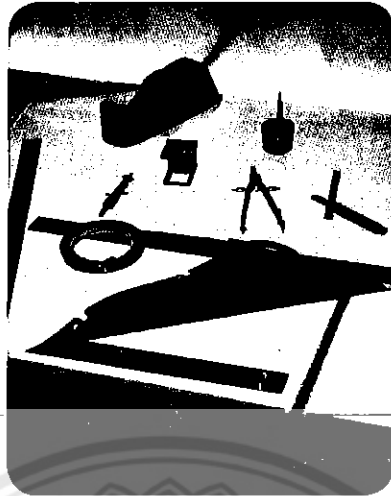
(11) เทปใส 2 หน้า ทำหน้าที่ติดฟิล์ม 4 สี กับแผ่นใสใช้สำหรับเลย์เอาท์ งาน 4 สี

(12) แผ่นใส ทำหน้าที่วางแบบฟิล์ม 4 สี ระหว่างฟิล์มกับแผ่นใสให้ติดกัน และจะแยกเป็นสีๆ คือ สีฟ้า สีแดง สีเหลือง สีดำ

(13) ฟินบาร์ มีลักษณะเหมือนไม้บรรทัด แต่จะมีบาร์อยู่ด้านบนจำนวน 5 บาร์ ใช้สำหรับล็อก แผ่นใสในการ Layout งาน 4 สี หรืองานสอดสีต่าง ๆ เพื่อไม่ให้เคลื่อน และยังใช้สำหรับอัดเพลท แม่พิมพ์กับแผ่นใสที่ Layout งาน 4 สี

(14) เทปมาร์ค ลักษณะเหมือนเทปใสทั่วไป แต่จะพิมพ์ตัวมาร์คไว้บนเนื้อ เทป ประโยชน์เพื่อจัดวางตำแหน่งของงานพิมพ์ 4 สี เพื่อตรวจสอบภาพที่พิมพ์โดยเจ้าหน้าที่ช่างพิมพ์ จะมองที่มาร์คเวลาพิมพ์งาน

(15) เทปใสหน้าเดียว ใช้ในการยึดติดฟิล์มกับกระดาษ Golden Rod สำหรับ Layout หนังสือต่าง ๆ เพื่อ ไม่ให้เคลื่อนและแยกออกจากกัน

ภาพ 30 อุปกรณ์ในการเลย์เอาท์

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

ภาพ 31 เครื่องเจาะรูทำฉากฟิล์ม

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

2.2.7.2 การเขียนเลขหน้าหนังสือหน้ายก

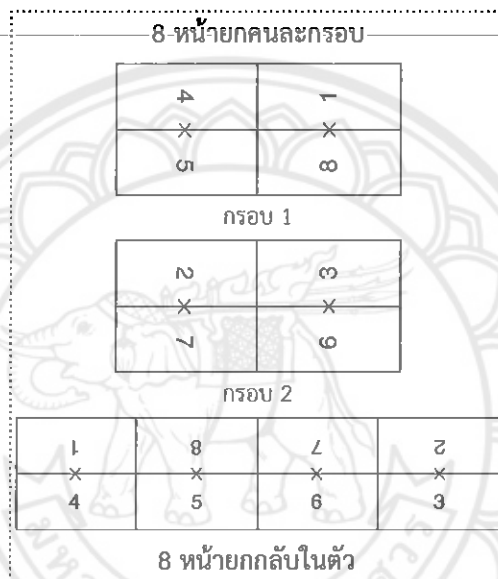
ก่อนที่ช่าง Layout จะทำการ Layout หนังสือยกต่าง ๆ ลงบนกระดาษ Golden Rod จะต้องทำความเข้าใจเสียก่อนว่าหนังสือที่จะทำการ Layout นั้นมีจำนวนทั้งหมดกี่หน้า

จะลงพิมพ์แทนขนาดตัดอะไร เมื่อได้ข้อมูลที่แน่นอนแล้ว จึงทำการคำนวณหน้าที่ต้องการ และเขียนลงบนหน้ากระดาษ Golden Rod ต่อไป ดังนี้

(1) หนังสือยกแบบเย็บสันหรือเย็บอก

1. หนังสือ 8 หน้ายกกลับคนละกรอบ มีวิธี เขียนดังนี้

- เลขหน้าน้อยสุดของกรอบ 1 จะอยู่ด้านบนขวามือสุด
- เลขหน้าน้อยสุดของกรอบ 2 จะอยู่ด้านบนซ้ายมือสุด ดังรูป

ภาพ 32 การเขียนหนังสือยกแบบเย็บสันหรือเย็บอก

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

2. หนังสือ 8 หน้ายกกลับในตัว มีวิธีเขียน ดังนี้ เลขหน้าน้อยสุดจะอยู่ด้านบนซ้ายมือสุด

(2) หนังสือยกแบบเย็บมุงหลังคา

หนังสือยกแบบเย็บมุงหลังคาจะแตกต่าง จากการเย็บสัน เพราะการเย็บแบบเย็บสันข้างจะเก็บหนังสือเป็นยก ๆ และทับซ้อนกันไปที่ละยกจนครบจึงเย็บ การเย็บมุงหลังคา ข้างจะเก็บเป็นยก แต่จะใช้วิธีเก็บแล้วสอดเข้าไปเป็นยกจนครบยก แล้วจึงเย็บมุงหลังคาแบบเย็บมุงหลังคา เขียนได้ดังนี้

1. หนังสือ 8 หน้ายก เย็บมุงหลังคา จำนวน 16 หน้า เขียนดังนี้

- เลขหน้าน้อยสุดของกรอบ 1 จะอยู่ด้านบนขวามือสุด
- เลขหน้าน้อยสุดของกรอบ 2 จะอยู่ด้านบนซ้ายมือสุด

8 หน้ายก เย็บมุงหลังคาจำนวน 16 หน้า

4 x 13	1 16 x
กรอบ 1	
8 x 9	5 12 x
กรอบ 1	
2 x 15	3 14 x
กรอบ 2	
6 x 11	7 10 x
กรอบ 2	

ภาพ 33 การเขียนหนังสือยกแบบเย็บมุงหลังคา

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

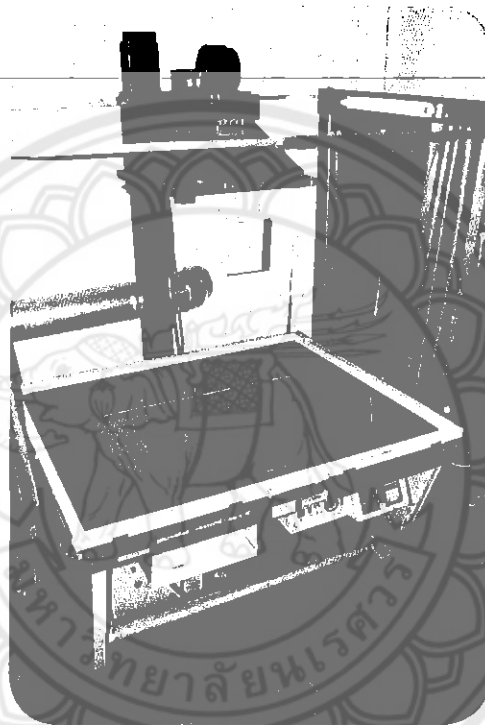
2.2.7.3 ขั้นตอนในการเลย์เอาท์

(1) หนังสือยก (ขาว - ดำ)

1. เมื่อได้รับต้นฉบับจากเจ้าของงาน จะต้องตรวจสอบต้นฉบับให้แน่ชัดว่า ต้นฉบับที่ได้รับมา มีจำนวนทั้ง หมดกึ่งหน้า มีรูปภาพประกอบกี่รูป ขนาดเล่ม กว้าง ยาว เท่าไร และการเข้าเล่ม จะเป็นลักษณะเย็บสันหรือมุงหลังคา
2. ให้กำหนดค่าจะ Layout งานลงพิมพ์ แทนขนาดตัดอะไร (ตัด 4 หรือตัด 2) ลงได้กี่หน้า จะใช้กระดาษเลย์เอาท์ (Golden Rod Paper) กี่แผ่น
3. นำกระดาษ Golden Rod สำหรับ Layout มาตีเส้นแบ่งกึ่งกลางของกระดาษ และตีเส้นหัวเพลท (ตัด 4 เว้นไว้ 2" ตัด 2 เว้นไว้ 3") ต่อมาให้ตีเส้นแบ่งความกว้าง - ยาว ของขนาดหนังสือที่เจ้าของงานต้องการโดยให้เพิ่มส่วนที่จะต้องเจียนหัวทั้งทั้งสามด้านคือหัว - ท้าย - และด้านตรงข้ามสัน ด้านละ 1/4"
4. ตัดขนาดความกว้าง - ยาว ของต้นฉบับ (เฉพาะส่วนที่เป็นตัวหนังสือหรือรูปภาพ) ได้เท่าไรให้อาขนาดของหนังสือที่ต้องการมาลบออกจากกัน ทั้งด้านกว้าง-ยาว ได้เท่าไรให้เอา 2 ทาร ก็จะได้เส้นหัวและอกของหนังสือ แล้วตีเส้นหัวและอกของหนังสือที่คำนวณได้
5. ให้เขียนเลขหน้ายกในการ Layout ลงบนกระดาษ Golden Rod ตามหลักการเขียนหนังสือยก โดยเขียนด้านที่ไม่ได้ตีเส้น และใส่เลขยกกำกับไว้ด้วย
6. นำฟิล์ม Negative ที่ถ่ายเสร็จเรียบร้อยแล้วมา Layout ตามหน้าที่เขียนตัวเลขกำกับ โดยให้ Layout ด้านตรงข้ามกับที่เขียนตัวเลขกำกับ นำด้านน้ำยาของฟิล์มหงายขึ้น

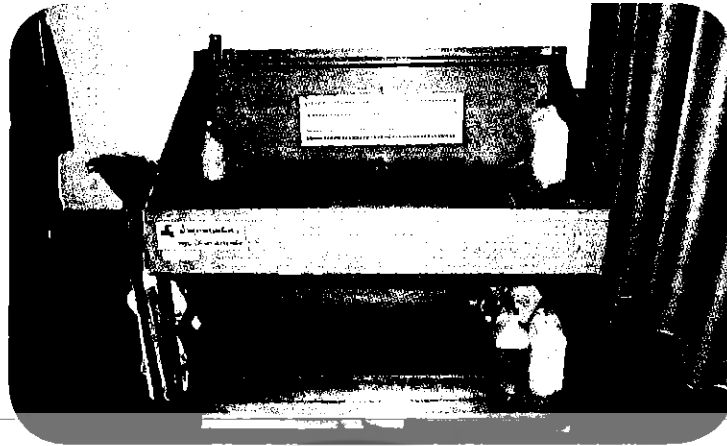
(ตัวกลับ) ด้านหลังน้ำยาคั่วลง (ตัวตรง) วางส่วนนอกและหัวของหนังสือบนเส้นที่ตี เส้นหัวและอกของหนังสือให้พอดีกับเส้นอย่าให้เอียง แล้วติดเทปใสให้ฟิล์มและกระดาษ Layout ติดกันให้แน่น

7. เมื่อ Layout เรียบร้อยแล้วให้กลับกระดาษ Layout แล้วใช้คัตเตอร์ เจาะลงบนกระดาษ Layout เอาเฉพาะส่วนตัวหนังสือหรือภาพที่ต้องการเท่านั้น ถ้ามีส่วนไหนที่ไม่ต้องการหรือเกิดรอยพรุนบนฟิล์ม ให้ใช้น้ำยาแต่งฟิล์ม (Opaque Ink) แต่งลงบนฟิล์มที่เกิดรอยพรุนหรือรอยขีดข่วน (แต่งด้านหลังน้ำยา) แล้วรอให้แห้ง

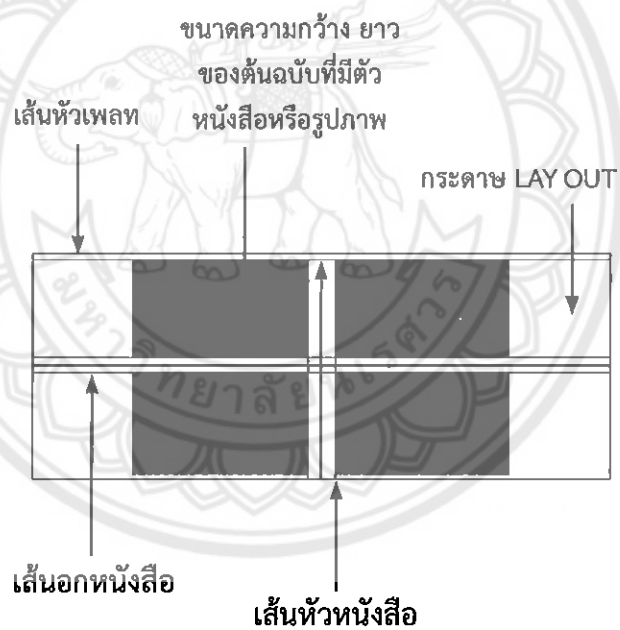
ภาพ 34 เครื่องอัดเพลท

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

ภาพ 35 เครื่องอัดเพลท

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

เส้นตัดตรงกลาง (+) คือมาร์คพับ

ภาพ 36 ตัวอย่างการตีเส้น Layout หนังสือยก (ขาวดำ) แบบ 8 หน้ายก (กลับคนละกรอบ)

ที่มา: http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf

หมายเหตุ ทุกครั้งการตีเส้น Layout หนังสือจะต้องตีเส้นให้ใหญ่กว่าขนาดหนังสือจริงที่ต้องการเพื่อให้หนังสือขนาดนั้น ๆ มีพื้นที่ในการเขียนรูปเล่มให้สวยงาม ควรเผื่อเขียนไว้ประมาณ 1/4" ทั้ง 3 ด้าน

(2) หนังสือยก (4 สี)

1. นำฟิล์มที่แยกสีมาเรียบร้อยแล้ว (Cyan, Magenta, Yellow, Black) รวม 4 สี มาตรวจสอบดูความเรียบร้อยของฟิล์มถ้ามีฝุ่นละอองติดอยู่บนเนื้อฟิล์มก็ให้ทำความสะอาด โดยใช้สำลีหรือกระดาษชำระเช็ดเบา ๆ เพื่อทำความสะอาดฟิล์ม

2. เตรียมวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้สำหรับ Layout งาน 4 สี พร้อมทั้งทำความสะอาดโต๊ะแสงให้สะอาด

3. นำแผ่นสเกล และพินบาร์ มาวางประกบกัน โดยให้พินบาร์เป็นตัวล็อคตามรูต่าง ๆ ของแผ่นสเกล (จะมีทั้งหมด 5 รู)

4. เอาแผ่นใส (แผ่นโพลิเอสเตอร์) มาทำการเจาะรูที่เครื่องเจาะรูทำฉาก แล้วจึงนำมาวางประกบทับบนแผ่นสเกลและพินบาร์

5. ในกรณี Layout เป็นหนังสือยกก็ให้ทำตามวิธีการวาง เว้นหัว และการเขียนเลขหน้าเหมือนกับการ Layout หนังสือยกทุกประการ

6. นำฟิล์มแยกสีมาวางประกบลงบนแผ่นใสโดยให้นำสีฟ้า (Cyan) มาวางประกบก่อนแผ่นแรก (เพราะสีฟ้าเป็นสีที่ช่างสามารถมองเห็นเม็ดสกรีนได้คมชัดและดูได้ง่ายกว่าฟิล์มอื่น ๆ โดยใช้แว่นดูสกรีนเป็นตัวตรวจสอบ)

7. เมื่อวางได้ตามฉากที่กำหนดได้เรียบร้อยแล้วให้นำเทปใส 2 หน้ามาติดระหว่างแผ่นใสและฟิล์ม โดยติดฟิล์มใส 2 หน้า อย่าให้โดนตัวหนังสือหรือภาพ เพราะจะทำให้เกิดรอยบนภาพและให้ติดให้แน่น ติดทั้งหมด 4 ด้าน พร้อมทั้งวางเทปมาร์คให้ได้ฉากทั้ง 2 ด้าน

8. นำแผ่นสเกลออก และนำแผ่นใสแผ่นที่ 2 มาวางประกบกับแผ่นแรก (ที่ Layout เสร็จเรียบร้อยแล้วโดยมีพินบาร์เป็นตัวล็อคเหมือนเดิม) แล้วเอาฟิล์มสีแดง (Magenta) มาวางโดยจะต้องให้สีแดงประกบกับสีฟ้าให้พอดีอย่าให้เหลือมโดยใช้กล้องดูสกรีนคอยตรวจสอบตลอดเวลา เมื่อแน่ใจว่าประกบกันดีแล้วก็นำเทปใส 2 หน้ามาทำการติดให้แน่น

9. ส่วนสีเหลือง (Yellow) และสีดำ (Black) ก็ให้ทำวิธีเดียวกันจนครบทั้ง 4 สี

10. นำแผ่นใสแผ่นที่ 5 มาประกบลงบน แผ่นใสทั้ง 4 แผ่นที่ Layout งานเรียบร้อยแล้ว แล้วนำเทปแดงหรือกระดาษที่บ่งแสงหรือกระดาษ Golden Rod มาวางประกบลงบนแผ่นใสโดยให้ปิดภาพหรือตัวหนังสือที่เราต้องการโดยใช้เทปใส 2 หน้า ติดประกบ (ส่วนที่ไม่ต้องการเมื่อโดนแสงก็จะหลุดออกจากเพลท เมื่อทำการอัดและล้างเพลท) เป็นอันเสร็จสิ้นขั้นตอนการ Layout งาน 4 สี

หมายเหตุ ทุกครั้งเมื่อ Layout งาน 4 สี จะต้องนำตัวหนังสือหรือสัญลักษณ์ที่บ่งบอกว่า แผ่นใสแผ่นไหน Layout สีอะไร กำกับไว้ทุกครั้งที่หัวแผ่นใสเพื่อป้องกันความสับสนในการพิมพ์สีนั้น ๆ เช่น เพลทสีฟ้า ให้ใช้ตัวหนังสือว่า “ฟ้า หรือ Cyan” เป็นต้น

- นำงานที่ Layout เสร็จเรียบร้อยแล้วไปอัดลงแม่พิมพ์ โดยให้ด้าน
หน้าของฟิล์มประกบกับด้านหน้าของเพลท

- เปิดเครื่องอัดเพลทตั้งเวลาถ่ายเพลท และตั้งเวลาลมดูดแล้วจึงอัด
เพลทแม่พิมพ์ นำเอาเพลทที่อัดแสงเรียบร้อยแล้วมาล้างด้วยน้ำยาล้างเพลท ทำความสะอาดเพลท ลง
น้ำยากัมอาร์บิค เพื่อป้องกันสนิมเกาะเพลท ตากให้แห้งแล้วนำส่งช่างพิมพ์เพื่อพิมพ์งานต่อไป

2.2.7.4 ปัญหาและข้อขัดข้องในการออกแบบและเลย์เอาท์

(1) การออกแบบหนังสือหรืองานแบบอื่น ๆ ถ้าเป็นไปได้ก็ควรจะให้เจ้าของ
งานกำหนดทิศทางมาว่าต้องการให้ปกหนังสือหรือเนื้อหาเป็นไปในแนวไหน จะเป็นการสะดวกกับ
เจ้าหน้าที่ออกแบบ ไม่ใช่ทำให้เจ้าหน้าที่ออกแบบไปแล้วเจ้าของงานไม่เป็นที่พอใจ ไม่เอาจะทำให้
เสียเวลา ความคิดและในด้านจิตใจเจ้าหน้าที่

(2) อีกปัญหาหนึ่ง ที่เกิดขึ้นประจำ การส่ง File งานของหน่วยงานต่าง ๆ
ส่วนใหญ่แล้วจะทำมาจากเครื่องคอมพิวเตอร์ PC ทำให้เสียเวลาในการมาแปลง File อีก หรือแม้แต่
บางหน่วยมีเครื่อง Mac ก็จริง แต่บางครั้งบางที Version ของเครื่องมีความสูง-ต่ำ ไม่เท่ากันก็ทำให้
เกิดปัญหาได้ ทางที่ดีที่สุด ทางเจ้าของงานหรือหน่วยงานต่าง ๆ ที่ส่ง File ควรที่รวม Layer หรือว่า
แปลง File งานเป็น PDF มาเลยจะสะดวกกว่า

(3) ในการเลย์เอาท์ ถ้าเจ้าหน้าที่ขาดการเอาใจใส่หรือไม่มีความละเอียดพอ
จะทำให้เกิดความเสียหายขึ้นได้ ทำให้เสียเวลา เสียค่าใช้จ่ายจำนวนมาก

(4) การเลย์เอาท์ ต้องคำนึงว่าจะเลย์ลงเพลทตัด 2, 3 หรือตัด 4 ให้มี
การเลย์เอาท์ในกระดาษและลองพับดู เมื่อเห็นว่าเลย์เอาท์พับถูกต้องแล้วค่อยไปเลย์เอาท์ในเครื่อง
คอมพิวเตอร์

(5) การตรวจบรู๊ฟใช้ว่าเจ้าหน้าที่จะตรวจแค่คำผิด-ถูก หรืออื่น ๆ แต่ต้องให้
ตรวจดูว่า การวางเลย์เอาท์นั้นถูกต้องด้วยหรือไม่ ให้ช่วยกัน QC เพื่อลดขั้นตอนของการผิดพลาดลง
ให้เหลือน้อยที่สุด

(http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf)

2.3 ข้อมูลพฤติกรรมกลุ่มเป้าหมายของงานวิจัย

กลุ่มคนรุ่นใหม่ที่เกิดอยู่ในเจนเนอเรชั่นวาย คือ กลุ่มประชากรที่เกิดตั้งแต่ พ.ศ. 2520-2542
(ค.ศ. 1977-1999) (Wong et al., 2008) ประชากรกลุ่มนี้กำลังจะเป็นกำลังหรือทรัพยากรบุคคลที่
สำคัญขององค์กรต่าง ๆ ในยุคปัจจุบันและอนาคตอันใกล้ เจนเนอเรชั่นวาย ถูกเรียกขานกันไว้หลาย
ชื่อ ไม่ว่าจะเป็น Millennial, WHY, Dot Com, Net Generation หรือ KIPPERS (Kids in Parents'
Pockets Eroding Retirement Saving) เป็นต้น (Martin, 2005) ซึ่งแต่ละชื่อที่เรียกขานล้วนแล้วแต่
สะท้อนให้เห็นถึงคุณลักษณะ ทักษะ ทักษะ หรือพฤติกรรมที่สำคัญและเห็นเด่นชัดของประชากรกลุ่มเจน
เนอเรชั่นวาย ในยุคสมัยนี้ (จุฬาลงกรณ์ธุรกิจปริทัศน์, 2558, <https://www.tcithaijo.org/index.php/CBSReview/article/viewFile/22362/19188>)

Gen Y คือประชากรกลุ่มที่เกิดหลัง Extraordinary Generation หรือ Generation X, Gen X พวกเขาเกิดในช่วงเวลาที่บ้านเมืองสงบสุข และเติบโตมาในยุคของการเปลี่ยนแปลงอย่างมากของสภาพแวดล้อมทางสังคม เศรษฐกิจและการเมือง รวมทั้งเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า เป็นวัยที่เพิ่งเริ่มเข้าสู่วัยทำงาน มีลักษณะนิสัยชอบแสดงออก มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ไม่ชอบอยู่ในกรอบและไม่ชอบเงื่อนไข Gen Y เป็นคนทันสมัย ไม่ตกยุค และมักเป็อง่าย พวกเขาเป็นกลุ่มคนที่ทันโลก ทันเทคโนโลยี สามารถใช้อุปกรณ์และเครื่องมือทันสมัย อาทิ ไอโฟน ไอพอด โน้ตบุ๊ก และกล้องดิจิทัลได้คล่องแคล่ว คนกลุ่มนี้ จึงมีบุคลิกลักษณะด้านหนึ่งที่ค่อนข้างหรือหว่า ตามสมัยนิยม พ่วงติดมากับความเก่งกล้าในการแสดงออกและกล้าที่จะคิด นับเป็นผู้บริโภคที่มีเอกลักษณ์และโดดเด่นมีความเป็นตัวของตัวเอง (ชัชวาล, 2553 : ออนไลน์)

Gen Y หมักหมกมุ่นอยู่กับตัวเอง ติดเพื่อน ชอบทำหลาย ๆ อย่างพร้อมกัน เสียงดัง มองโลกในแง่ดี เป็นกลุ่มประชากรที่นักการตลาดทั่วโลกคาดว่าจะมีอิทธิพลสูงในโลกปัจจุบัน

ผู้เชี่ยวชาญการวิจัยลักษณะของคนแต่ละรุ่นชี้ว่า Gen Y ซึ่งกำลังเข้าสู่วัยทำงาน นับเป็นคนวัยทำงานที่ได้รับการเลี้ยงดูจากพ่อแม่อย่างดีที่สุดในประวัติศาสตร์ของโลก (เสาวนีย์ พิสิฐานุสรณ์, 2550 : ออนไลน์) คนรุ่นวัยนี้มีศักยภาพสูงมากในการเรียนรู้ มากกว่าคนรุ่นใด ๆ ที่ผ่านมา Gen Y มีพลังในตัวเองมาก และมักคิดนอกกรอบ พวกเขามักมีความคิดที่แปลกแหวกแนวและมีความมั่นใจในตัวเองค่อนข้างสูง ความสามารถของ Gen Y ไม่ว่าจะเป็นในนวัตกรรมใหม่ ๆ ด้านต่าง ๆ ทั้งเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และการสื่อสารอิเล็กทรอนิกส์ ล้วนเป็นความรู้และทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในโลกยุคไร้พรมแดนเช่นในปัจจุบัน ชาว Gen Y ส่วนใหญ่มักมีความสามารถในการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่หลากหลาย สามารถเรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ได้อย่างรวดเร็วและพร้อมพัฒนาดตนเอง อยู่เสมอ (Gang-Y.com, 2553 : ออนไลน์)

ด้านการศึกษาของ Gen Y ที่ผ่านมาจะพบว่าพวกเขาได้รับการศึกษาที่ค่อนข้างสูง และอยู่ในสถานศึกษาที่เปิดโอกาสให้แสดงความคิดเห็นของตัวเองมากขึ้น โดยเฉพาะเมื่อเปรียบเทียบกับแนวทางการเรียนรู้ของ Gen X พวกเขาจะกล้าแสดงออกในขณะเดียวกันก็รับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น Gen Y สามารถเรียนรู้ได้ดีกับคนกลุ่ม Baby Boomers (คนในยุคที่การพัฒนาเทคโนโลยียังไม่ทันสมัยมากนัก) โดยเฉพาะถ้าความสัมพันธ์ไม่ได้เป็นแบบทางการมากนัก หาก คน Gen B ให้โอกาสปรึกษาหรือพูดคุย และให้คำแนะนำที่เป็นประโยชน์ ก็อาจทำให้การเรียนรู้ของคน Gen Y มีประสิทธิภาพมากขึ้นได้ (อภิวิฑูมิ พิมลแสงสุริยา, 2553 : ออนไลน์)

ในด้านการทำงานคน Gen Y ต้องการความชัดเจนในการทำงานว่าสิ่งที่ทำมีผลต่อตนเองและต่อหน่วยงานอย่างไร เป็นกลุ่มคนที่ต้องการเรียนรู้ในประสบการณ์ที่หลากหลาย ต้องการประสบการณ์ และการเรียนรู้ใหม่ ๆ อยู่ตลอดเวลา (พสุ เดชะรินทร์, 2552) พวกเขามีความสามารถในการทำงานหลายด้านที่เกี่ยวกับการนวัตกรรมใหม่ ๆ คอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และสื่ออีกหลายประเภท อีกทั้งยังมีความสามารถในการทำงานหลายๆ อย่างได้ในเวลาเดียวกัน มีความคิดสร้างสรรค์ มีความเชื่อมั่นในตนเองสูง สามารถรับมือกับความเปลี่ยนแปลง ต้องการงานที่มีความท้าทาย สามารถแสดงความคิดเห็นและบริหารจัดการด้วยตนเอง ทั้งในเรื่องเวลาและสถานที่ ให้ความสำคัญต่อสัมพันธ์ภาพที่ดีในการทำงาน (ทิพวัลย์ สนิธิถาวร, 2553 : ออนไลน์) กลุ่ม Gen Y เป็นกลุ่มที่นำเทคโนโลยีมาใช้ให้เกิดความสะดวกสบายให้กับตนเอง และด้วยเทคโนโลยี

เขาจึงมองว่า เขาสามารถทำงานที่ไหน หรือตอนไหนก็ได้ โดยเมื่อถึงกำหนดเขาก็จะสามารถส่งงานได้ตามเวลา ดังนั้นองค์กรที่ต้องการดึงดูดคน Gen Y มาทำงานด้วยหากสามารถเข้าใจถึงอุปนิสัยของพวกเขาจะสามารถดึงดูดศักยภาพต่าง ๆ เหล่านี้มาใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ กลุ่มคน Gen Y เชื่อว่าการประสบความสำเร็จในชีวิตจะเกิดขึ้นต้องทำงานหนัก ทำให้มีการแต่งงานช้าลงจะสังเกตได้ว่าคน Gen Y น้อยมากที่แต่งงานก่อนอายุ 30 ปี และหากมีแฟนแล้วแฟนเป็นอุปสรรคกับงาน พวกเขาจะเลิกกับแฟนและเลิกงาน

อย่างไรก็ดี อีกด้านหนึ่งของคน Gen Y คือ ความเชื่อมั่นในตนเองสูง และการแสดงความคิดเห็นของตนเองอย่างอิสระ บางทีก็ทำให้ผู้ร่วมงานรู้สึกอึดอัดได้ง่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับบุคคลที่มีบุคลิกภาพและค่านิยมที่ต่างกันในแต่ละรุ่นอย่างสังคมไทย Gen Y มักอึดอัดเมื่อความคิดเห็นของพวกเขาไม่ได้รับการยอมรับจากหัวหน้างาน Gen Y จะพอใจอย่างมากถ้าสามารถเลือกเวลาทำงานตามความสะดวกของตนเอง หรือทำงานจากสถานที่อื่นได้ เช่น ที่บ้าน หรือนอกสถานที่ทำงาน โดยยึดผลงานตามกำหนดเวลา สิ่งที่เขาไม่ชอบอย่างมาก คือ ระเบียบวินัยที่มากเกินไป เช่น ห้ามใช้โทรศัพท์มือถือระหว่างทำงาน ห้ามใช้คอมพิวเตอร์ในเรื่องส่วนตัว ฯลฯ

Gen Y บางคนสามารถลาออกจากงานทันทีโดยไม่คำนึงถึงปัญหาเรื่องการตกงาน การกู้ยืม และกำลังด้านการเงินในการบริโภคสินค้าอย่างเต็มตัว และกำลังจะก้าวเข้าสู่วัยทำงาน จากการศึกษาเรื่อง “ความคาดหวังต่อการทำงาน” (รัชฎา อธิสนธิสกุล, 2549) พบว่าคน Gen Y ต้องการลักษณะงานที่สร้างสรรค์และท้าทาย เหมาะสมกับความสามารถ มีโอกาสก้าวหน้าในการทำงาน และมีสัมพันธภาพที่ดีกับเพื่อนร่วมงานและเจ้านาย พวกเขายึดหลักความสบายใจในการทำงานสำคัญกว่ารายได้หรือตำแหน่งงาน นอกจากนี้ Gen Y ยังต้องการงานที่พวกเขาได้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ ได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ มีค่าจ้างและสวัสดิการที่เหมาะสม และมีความยืดหยุ่นในการทำงานทั้งในเรื่องเวลาและสถานที่ทำงาน หากถามหาถึงความจงรักภักดีต่อองค์กร ความภักดีต่อบริษัทของ Gen Y จะอยู่ในอันดับท้ายสุด พวกเขาให้ความสำคัญมากที่สุดคือ ครอบครัว รองลงไปคือ กลุ่มเพื่อน เพื่อนร่วมงาน และตัวของพวกเขาเอง Gen Y ยอมรับว่าพวกเขาไม่จงรักภักดีกับองค์กรแต่จงรักภักดีกับวิชาชีพ (วรัญญา ศรีเสวก, 2553 : ออนไลน์) ไพรซ์วอเตอร์เฮาส์ คูเปอร์ส (Pricewaterhouse Coopers) สํารวจกลุ่มคน Gen Y ในเอเชียพบว่า คนรุ่นนี้ต้องการทำงานกับองค์กรที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม อีกทั้งพวกเขายังพร้อมที่จะตัดสินใจลาออกจากงาน หากพบว่าบริษัทไม่ดำเนินธุรกิจอย่างมีความรับผิดชอบต่อ

Gen Y มีรสนิยมชอบดูแลตนเองสูง ชอบแต่งตัว ต้องการงานในแวดวงแฟชั่น ในองค์กรที่ต้องแต่งตัวไปงานต่าง ๆ หรืออนดีกตินสาย ต้องการองค์กรที่ยืดหยุ่นในเรื่องเวลา และต้องการให้คนมองว่าเขาเป็นผู้ใหญ่ บางครั้งองค์กรปฏิบัติกับคนกลุ่มนี้เป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา พวกเขาจึงต้องการโอกาสในการพิสูจน์ความสามารถตนเอง และต้องการความสำเร็จในชีวิตอย่างรวดเร็ว (ผู้จัดการรายสัปดาห์, 2553 : ออนไลน์) ปัจจัยจูงใจที่สำคัญของคนใน Gen Y อีกประการหนึ่งคือ การทำงานเป็นทีมคนเหล่านี้ไม่ชอบที่จะนั่งทำงานอยู่คนเดียวง่ายๆ โดยไม่สูงส่งกับใคร พวกเขาต้องการที่จะทำงานที่มีโอกาสพูดคุย สัมผัสกับผู้อื่น และต้องการสถานที่ทำงานที่มีลักษณะเปิดโล่งที่เปิดโอกาสให้สร้างปฏิสัมพันธ์ กับเพื่อนร่วมงาน คนวัย Gen Y นั้น อยากจะทำงานในสถานที่ที่สามารถเข้าถึงหรือติดต่อกับเพื่อนร่วมงานและเจ้านายได้สะดวกตลอดเวลา (พสุ เดชะรินทร์, 2552)

สำหรับการวางแผนการตลาดในปัจจุบัน Gen Y ไม่ใช่เพียงกลุ่มผู้บริโภควัยรุ่นธรรมดาเท่านั้น หากแต่พวกเขาเป็นกลุ่มวัยที่กำลังเติบโตเต็มที่และกำลังก้าวเข้าสู่วัยทำงานที่จะมีกำลังทรัพย์ และก้าวหน้าทางบทบาทหน้าที่ด้านการงานและมีกำลังด้านการเงินในการบริโภคสินค้าอย่างเต็มตัว พวกเขากำลังจะก้าวเข้าสู่ Great Generation ในช่วงเวลาปัจจุบัน พฤติกรรมการบริโภคของ Gen Y ค่อนข้างแตกต่างอย่างชัดเจนจากคน Gen B และ Gen X กลุ่ม Gen Y เป็นผู้บริโภคที่ใจร้อน ต้องการเห็นผลสำเร็จทุกอย่างอย่างรวดเร็วเนื่องจากเชื่อในศักยภาพของตนเอง เหตุผลในการซื้อสินค้าของคน Gen Y ส่วนใหญ่ใช้เหตุผลลูกผสมเป็นส่วนใหญ่ เช่น เลือกเพราะมีความชอบทันสมัย มีสไตล์ ฉะนั้น จะใช้เหตุผลทางอารมณ์ผสมกับเหตุผลเชิงตรรกะที่ตั้งอยู่บนฐานข้อมูล ซึ่งเขาเชื่อถือหลายแหล่ง พวกเขาจะหาข้อมูลอย่างถี่ถ้วนก่อนจะตัดสินใจซื้อสินค้าหรือบริการแต่ละชิ้น อินเทอร์เน็ตจึงเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าและช่วยในการตัดสินใจเลือกบริโภคของคนกลุ่มนี้ พฤติกรรมเด่น Gen Y มีดังนี้คือ (อรรถสิทธิ์ เหมือนมาตย์, 2551 : ออนไลน์)

1. รักการจับจ่าย แต่ปฏิเสธการ Shopping แบบเดิม ๆ แต่แสวงหาการจับจ่ายแบบที่หลากหลายช่องทาง
2. รักความบันเทิง
3. ชื่นชอบสีสันสดใส
4. รักบรรยากาศสนุกสนาน มีชีวิตชีวา
5. มีพฤติกรรมแบบการทำงาน หรือทำกิจกรรมต่าง ๆ ภายในเวลาเดียวกัน (Multi-tasking)
6. ดูทีวีและฟังวิทยุน้อยลง แต่ไปเพิ่มที่การสื่อสารแบบไร้สาย และการสื่อสารทาง

อินเทอร์เน็ต

7. มีความจงรักภักดีต่อตราสินค้า (Brand Loyalty) –ต่ำกว่าทุก Generation ก่อน
8. ไม่กลัวการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยี แต่กลับรู้สึกท้าทายและมองการเปลี่ยนแปลง

ดังกล่าวในแง่บวก

(สาระดีดี.คอม, 2553, http://www.sara-dd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=235:why-generation-generation-y-gen-y-&catid=25:the-project&Itemid=72)

2.4 กรณีศึกษา

2.4.1 คำที่มักเขียนผิดในภาษาไทย : การวิเคราะห์จากการตรวจผลงานการสอน ชั้นระบุข้อมูล

วารสารการจัดการ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพปาง
ปีที่ 7 ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม-กรกฎาคม 2557

ชั้นพรรณนา

การรวบรวมและวิเคราะห์คำที่มักเขียนผิดในภาษาไทย จากการศึกษาของครูภาษาไทย ในปีการศึกษา 2556 โดยมีกลุ่มตัวอย่างจากครูผู้สอนภาษาไทย จำนวน 25 คน

ชั้นวิเคราะห์

ครูสอนภาษาไทยจำนวน 25 คน ได้ระดมความคิดเห็นด้วยการสนทนากลุ่ม โดยพิจารณาจากคลังคำที่มักเขียนผิดประกอบกับประสบการณ์การสอนภาษาไทย ซึ่งได้พบเห็นจากการตรวจผลงานของนักเรียน นิสิต นักศึกษา ได้จำนวนคำทั้งหมด 215 คำ และนำมาศึกษาตามกรอบการวิเคราะห์ 5 ประเด็น ดังนี้

1. เขียนผิดเพราะไม่ทราบความหมายของคำ จำนวน 64 คำ คิดเป็นร้อยละ 29.77
2. เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด จำนวน 39 คำ คิดเป็นร้อยละ 18.14
3. เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด จำนวน 28 คำ คิดเป็นร้อยละ 13.02
4. เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจกฎเกณฑ์ทางหลักภาษา จำนวน 49 คำ คิดเป็นร้อยละ 22.79
5. เขียนผิดเพราะได้รับประสบการณ์ผิด จำนวน 35 คำ คิดเป็นร้อยละ 16.28

ชั้นดีความ

1. เป็นประโยชน์ในด้านของการรวบรวมคำผิด
2. สาเหตุของการเขียนคำผิดใน 5 ประเด็น
3. ทราบความหมาย ความสำคัญและประโยชน์ของการเขียน

2.4.2 ผลวิจัยจากการเก็บข้อมูลการเขียนภาษาไทยของนิสิตและบุคลากรจุฬาฯ ระหว่างปี 2555-2556

ชั้นระบุข้อมูล

สถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชั้นพรรณนา

ผลวิจัยจากการเก็บข้อมูลการเขียนภาษาไทยของนิสิตและบุคลากรจุฬาฯ ระหว่างปี 2555-2556 จากเอกสารการสอบข้อเขียน แบบฝึกหัด และเอกสารภายในต่าง ๆ กว่า 10,000 ชิ้น เพื่อเก็บสถิติคำที่สะกดผิดมากที่สุด

ชั้นวิเคราะห์

เบื้องต้นพบว่า 10 คำที่มักพบการสะกดผิดบ่อยที่สุด ได้แก่

1. บุคลากร สะกดผิดเป็น บุคคลากร
2. สังเกต สะกดผิดเป็น สังกะต
3. โอกาส สะกดผิดเป็น โอกาศ
4. รถยนต์ สะกดผิดเป็น รถยนตร์
5. ภาพยนตร์ สะกดผิดเป็น ภาพยนต์
6. ปราภฏ สะกดผิดเป็น ปรากฎ

7. มาตรฐาน สะกดผิดเป็น มาตราฐาน
8. สัมมนา สะกดผิดเป็น สัมนา
9. อนุญาต สะกดผิดเป็น อนุญาติ
10. โลกาภิวัตน์ สะกดผิดเป็น โลกาภิวัฒน์

ชั้นดีความ

1. สถิตีคำที่สะกดผิดมากที่สุด 10 คำ
2. ตระหนักถึง เรื่องการสะกดคำผิดและการใช้คำอย่างผิดความหมาย ทั้งในชีวิตประจำวัน ในสื่อประเภทต่าง ๆ เช่น หนังสือพิมพ์ ป้าย รวมไปถึงเอกสารสำคัญ จดหมายราชการ
3. สาเหตุของการเขียนคำผิด

บทที่ 3

การวิเคราะห์ข้อมูลและแนวความคิดในการออกแบบ

การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 วิเคราะห์ปัญหาของงานวิจัย

3.1.1 จากการเปลี่ยนแปลงทางสังคมและวัฒนธรรม

สังคมไทยยุคปัจจุบันอาจเรียกได้ว่าเป็นยุคของโซเชียลมีเดีย ที่อินเทอร์เน็ตกลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์ วัยรุ่นส่วนใหญ่สื่อสารกันผ่านแชทออนไลน์ ทำให้เกิดการพิมพ์ใช้ภาษาไทยในการสื่อสารกันมากกว่าสมัยก่อนที่เน้นคุยโทรศัพท์สื่อสารกัน ภาษาไทยที่วัยรุ่นใช้นั้นส่วนมากจะเน้นความง่ายในการพิมพ์ โดยไม่สนใจว่าสะกดผิดหรือไม่ แค่เน้นให้อ่านออกก็พอทำให้เกิดการสะกดคำผิดกันมากมายหลายคำ ซึ่งจะเห็นได้ทั่วไปจากป้ายโฆษณาตามหน้าร้านต่าง ๆ เมนูอาหาร หรือตามรายการทีวี รวมไปถึงเอกสารสำคัญ จดหมายราชการ ซึ่งสะท้อนถึงความไม่ระมัดระวัง ไม่รอบคอบในการเขียนอย่างถูกต้อง

จากผลการวิจัยของสถาบันภาษาไทยสิรินธร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปี 2555-2556 พบ 10 คำที่มักมีการสะกดผิดบ่อยที่สุด ได้แก่คำว่า บุคลากร สะกดผิดเป็น บุคลากร สังเกต สะกดผิดเป็น สังเกต โอกาส สะกดผิดเป็น โอกาส รถยนต์ สะกดผิดเป็นรถยนต์ ภาพยนตร์ สะกดผิดเป็นภาพยนตร์ ปรากฏ สะกดผิดเป็น ปรากฏ มาตรฐาน สะกดผิดเป็น มาตรฐาน สัมมนา สะกดผิดเป็น สัมมนา อนุญาต สะกดผิดเป็น อนุญาต โลกาภิวัตน์ สะกดผิดเป็น โลกาภิวัฒน์

ทั้งนี้ยังมีอีกหนึ่งคำที่มักพบบ่อยและเป็นคำที่ไม่น่าจะเขียนผิดก็คือคำว่า “นะค่ะ” คำนี้พบมากกว่าคำที่ถูกต้องเสียอีก ซึ่งสาเหตุที่สะกดผิดกันน่าจะมาจากความเคยชิน โดยวัยรุ่นบางรายอาจไม่รู้ตัวด้วยซ้ำว่าตนกำลังสะกดคำผิดอยู่

การสะกดคำไม่ถูกต้องเป็นปัญหาเรื้อรังในการใช้ภาษามายาวนาน ซึ่งควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยเร่งจากการปูพื้นฐานให้แข็งแรงตั้งแต่เริ่มในสถานศึกษา และปลูกจิตสำนึกในการใช้ภาษาที่ถูกต้อง เพราะนอกจากการใช้ภาษาที่ไม่ถูกต้องจะมีผลต่อรากฐานทางวัฒนธรรมแล้ว ยังสามารถก่อให้เกิดความสูญเสียทางเศรษฐกิจเนื่องจากขาดความน่าเชื่อถือได้อีกด้วย โดยยกกรณีศึกษาจากนายชาร์ลส์ ดันคอมป์ เจ้าของธุรกิจท่องเที่ยวออนไลน์ วิเคราะห์ตัวเลขผลประกอบการเว็บไซต์ต่าง ๆ พบว่า การสะกดคำผิดในเว็บไซต์แม้แต่คำเดียวนั้นสามารถทำให้ยอดขายสินค้าออนไลน์ลดลงครึ่งหนึ่ง เนื่องจากการสะกดคำผิดทำให้บริษัทเสียความน่าเชื่อถือในสายตาลูกค้า และว่า 99 เปอร์เซนต์ของการขายสินค้าบนโลกอินเทอร์เน็ตนั้นจำเป็นต้องพึ่งพา “ตัวอักษร” (อ้างอิง: VOICE TV CO.,LTD: 2553)

3.1.2 วิธีแก้ไข

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและ อนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย โดยใช้เป็นหนังสือเป็นสื่อเพื่อให้บุคคลทั่วไปตระหนัก และอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทยที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ

3.4 การสรุปแนวความคิดในการออกแบบ

Restart

การเขียนคำผิดของกลุ่มเป้าหมายเกิดจากหลาย ๆ สาเหตุ ทั้งจากการจำคำที่พบเห็นในชีวิตประจำวันและนำคำนั้นไปใช้แบบผิดๆ ในที่ต่าง ๆ โดยเฉพาะในสื่อโซเชียลมีเดียที่ส่งต่อกันได้อย่างรวดเร็ว คำที่เขียนผิดกันอยู่บ่อย ๆ เหล่านี้ เมื่อไม่มีใครทักท้วงก็เลยใช้ผิดกันจนชิน ซึ่งทำให้เห็นถึงไม่ใส่ใจในการใช้ภาษาไทยที่ถูกต้อง และในปัจจุบันกลุ่มเป้าหมายก็คุ้นชินกับคอมพิวเตอร์หรือสมาร์ตโฟน จึงมีแนวคิดในการออกแบบคือ Restart ซึ่งแปลว่าการเริ่มต้นใหม่ โดยหนังสือเล่มนี้จึงเหมือนเป็นคอมพิวเตอร์อีกเครื่องหนึ่งที่จะช่วย Restart การจำคำผิด ๆ ของกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้สามารถจำคำที่เขียนถูกต้องได้มากที่สุด

3.5 แนวทางการออกแบบ

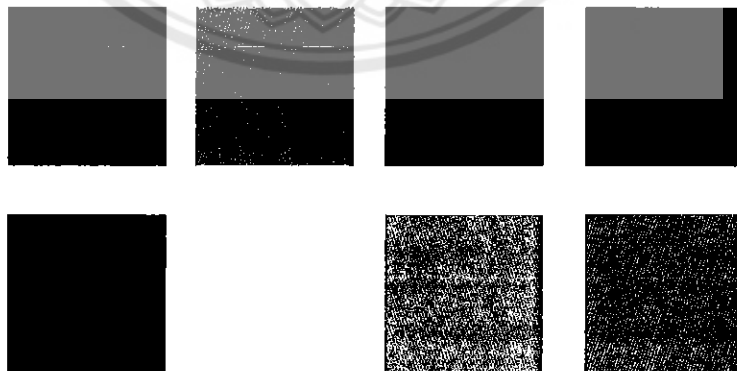
3.5.1 วิเคราะห์และศึกษาข้อมูลต่าง ๆ ซึ่งประกอบด้วยปัญหา ความสำคัญของภาษา หลักการเขียนคำในภาษาไทย คำที่มักเขียนผิด สาเหตุของการเขียนผิด การออกแบบสิ่งพิมพ์ การจัดทำหนังสือภาพประกอบ และถ่ายภาพคำผิดที่พบเห็น

3.5.2 นำผลที่ได้จากการวิเคราะห์มาใช้ในการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ ให้ครอบคลุมความรู้ความเข้าใจของคำที่มักเขียนผิด

3.5.3 กำหนดภาพรวมของการออกแบบตามแนวความคิด โดยมีแนวความคิดในการออกแบบคือ Restart เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายเริ่มจำคำที่มักจะเขียนผิดให้ถูกต้องมากที่สุด

3.5.4 กำหนด Theme ในการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ โดยการใช้หน้าตาต่างของโปรแกรมในคอมพิวเตอร์เพื่อเป็นการนำเสนอข้อมูลต่าง ๆ ภายในหนังสือ

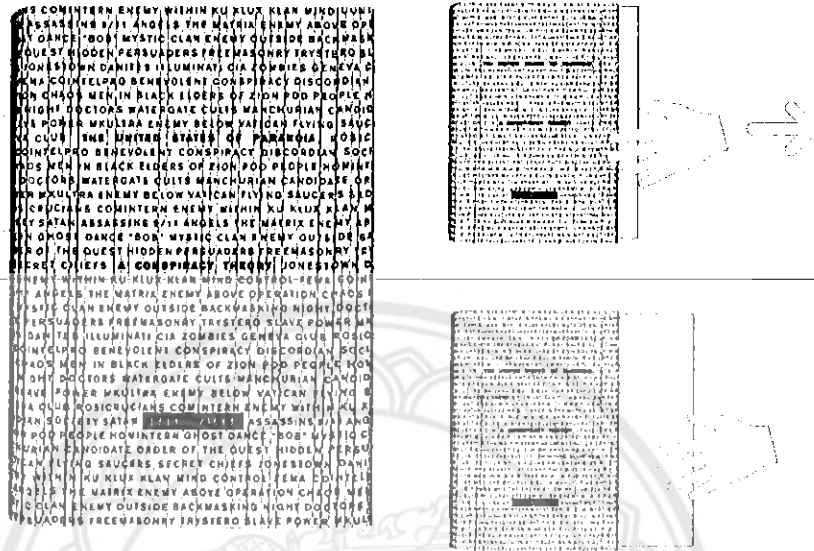
3.5.5 Mood and Tone ของการออกแบบจะใช้สีที่เข้ากับกลุ่มเป้าหมายที่ตามสมัยนิยม ทันโลก ทันเทคโนโลยี และมีความเป็นตัวของตัวเองสูง (ภาพในหน้าถัดไป)

ภาพ 37 โทนสีที่ใช้ในการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ

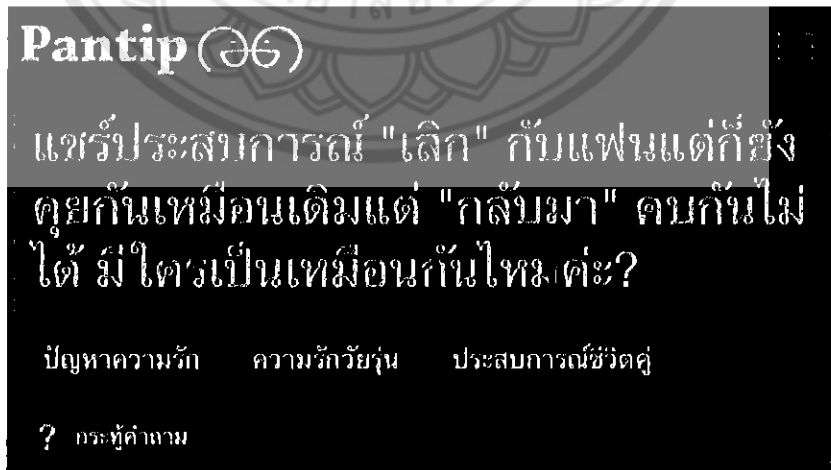
ที่มา: อันวร วาตะ, 2560

3.5.6. ลักษณะหน้าปกจะมีลูกเล่นโดยเป็นคำผิด สามารถดึงแผ่นด้านหลังออกมาเพื่อเป็นการแก้คำผิดได้ เพื่อให้เกิดความน่าสนใจต่อผู้ใช้งานออกแบบหนังสือเล่มนี้ ดังรูป

ภาพ 38 ตัวอย่างหน้าปกหนังสือ
ที่มา: ธีวพร วาตะ, 2560

3.5.7 ภาพถ่ายคำผิดที่พบเห็นในชีวิตประจำวัน จะแบ่งเป็นหมวด ได้แก่ หมวดโซเชียลมีเดีย หมวดสื่อสิ่งพิมพ์ และหมวดรายการ

คะ

ภาพ 39 คำผิดจากโซเชียลมีเดีย
ที่มา: ธีวพร วาตะ, 2560

เครื่องสำอาง

ภาพ 40 ภาพถ่ายคำผิดบนป้ายร้าน
ที่มา: อินวพร วาตะ, 2560

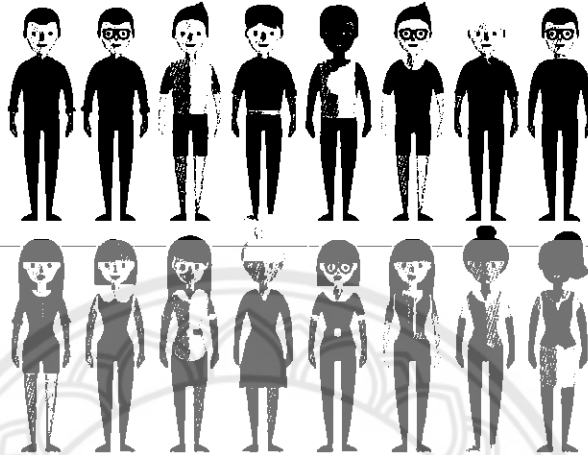
โพสต์

โพสต์
**โพสต์ประกัน
 ได้เลย**

ภาพ 41 คำผิดในรายการ
ที่มา: รายการล้างตู้เย็น ทาง Youtube

3.5.8 ลักษณะภาพประกอบจะใช้เทคนิคการวาดในโปรแกรม Illustrator ในรูปแบบภาพประกอบ 2 มิติ เพื่อให้เข้าใจได้ง่าย

designed by freepik.com

ภาพ 42 ตัวอย่างภาพประกอบ
ที่มา: freepik.com

3.5.9 เกมภายในเล่มจะแบ่งเป็น 2 เกม คือ เกมถูก-ผิด และเกมอักษรไขว้

ACROSS

3. Layer of the earth under the crust
6. planet with the largest known volcano
7. center of the earth
9. passage followed by magma
11. area in the pacific ocean with lots of volcanic activity
13. melted rock inside of the earth
15. crack to the earth's crust where volcanic material escapes

DOWN

1. melted rock that comes out of a volcano
2. Roman god for whom volcanoes are named
4. ejection of solid, liquid and gas from a volcano
5. the earth's crust is divided into _____ plates
8. tall column of water and steam erupting from the earth's surface
9. top layer of the earth
10. volcano that is currently inactive but may erupt in the future
12. side of a volcano
14. fine particles of rock dust from an erupting volcano

by puzzles-to-print.com

ภาพ 43 ตัวอย่างเกมภายในหนังสือ

ที่มา: <https://www.puzzles-to-print.com/crossword-puzzles-for-kids/volcanoes.shtml>

บทที่ 4

การออกแบบและการสร้างสรรค์ผลงาน

จากการรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับเรื่อง คำที่มักเขียนผิด สามารถนำมาวิเคราะห์ ออกแบบ และสร้างสรรค์เป็นหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย และโปสเตอร์ ที่มีเนื้อหาข้อมูลและรูปภาพที่น่าสนใจ ซึ่งเหมาะสำหรับกลุ่มเป้าหมาย โดยมีการแบ่งขั้นตอน ดังต่อไปนี้

4.1 ขั้นตอนการวางแผนก่อนการผลิตผลงาน

4.1.1 ตั้งสมมติฐาน

เมื่อทราบที่มาของปัญหาและวิเคราะห์ข้อมูลแล้ว จึงทำการกำหนดขอบเขตและแนวทางในการทำงาน คือ การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย ขนาด A5 จำนวนหน้าทั้งหมด 108 หน้า จำนวน 1 เล่ม

4.1.2 การศึกษารวบรวมข้อมูล

ศึกษาข้อมูลในรูปแบบต่าง ๆ ซึ่งแบ่งเป็นการรวบรวมข้อมูลจากหนังสือ ดังนี้

1. 280 คำไทยที่มักเขียนและใช้กันผิด
2. คำไทยที่มักเขียน
3. คำไทยที่มักใช้ผิด
4. พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554
5. หลักการอ่านการเขียนคำไทย
6. หลักการอ่านและการเขียนคำไทย
7. ผิดคำทับศัพท์และคำไทยที่มักเขียนผิด

การรวบรวมจากเว็บไซต์ ดังนี้

1. ราชบัณฑิตยสถาน
2. สถาบันภาษาไทยสิรินธร

รวมถึงหลักการออกแบบและการจัดทำหนังสือจากเว็บไซต์ ดังนี้

1. กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ

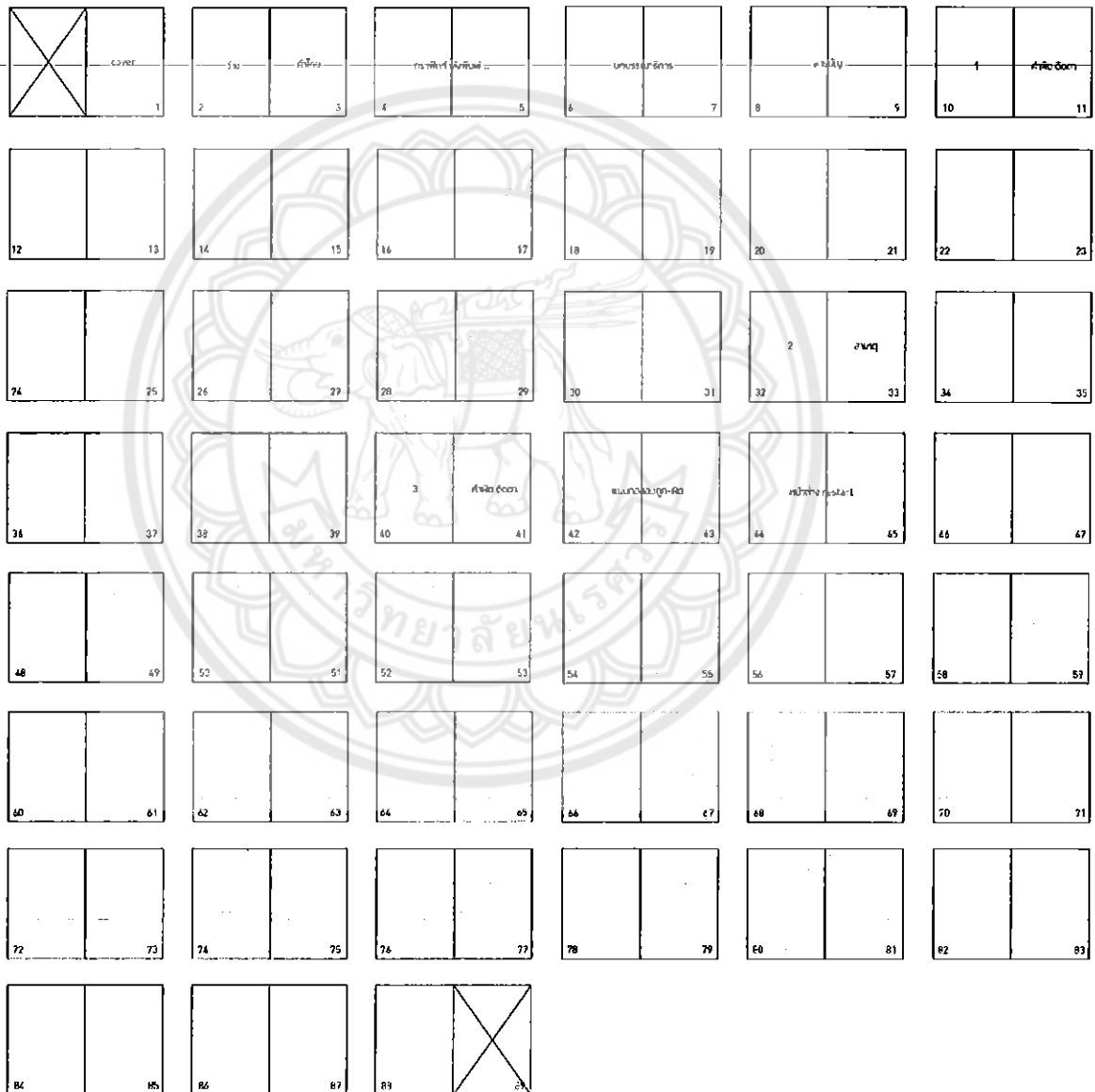
เมื่อได้ข้อมูลมาแล้ว ก็ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อให้ได้แนวทางและองค์ความรู้ โดยรวมในการทำงานได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

4.2 ขั้นตอนการกำหนดแบบร่างทางความคิด

4.2.1 แบบร่าง Content

แบ่ง Content ออกเป็น 4 Content ดังนี้

1. คำผิดแอบถ่าย (การพบเห็นคำผิดในชีวิตประจำวัน) สีเหลือง
2. คำผิดมีสาเหตุ (สาเหตุของการเขียนคำผิด) สีชมพู
3. คำผิดแก้ได้ (คำที่มักเขียนผิดและแบบทดสอบ) สีฟ้า

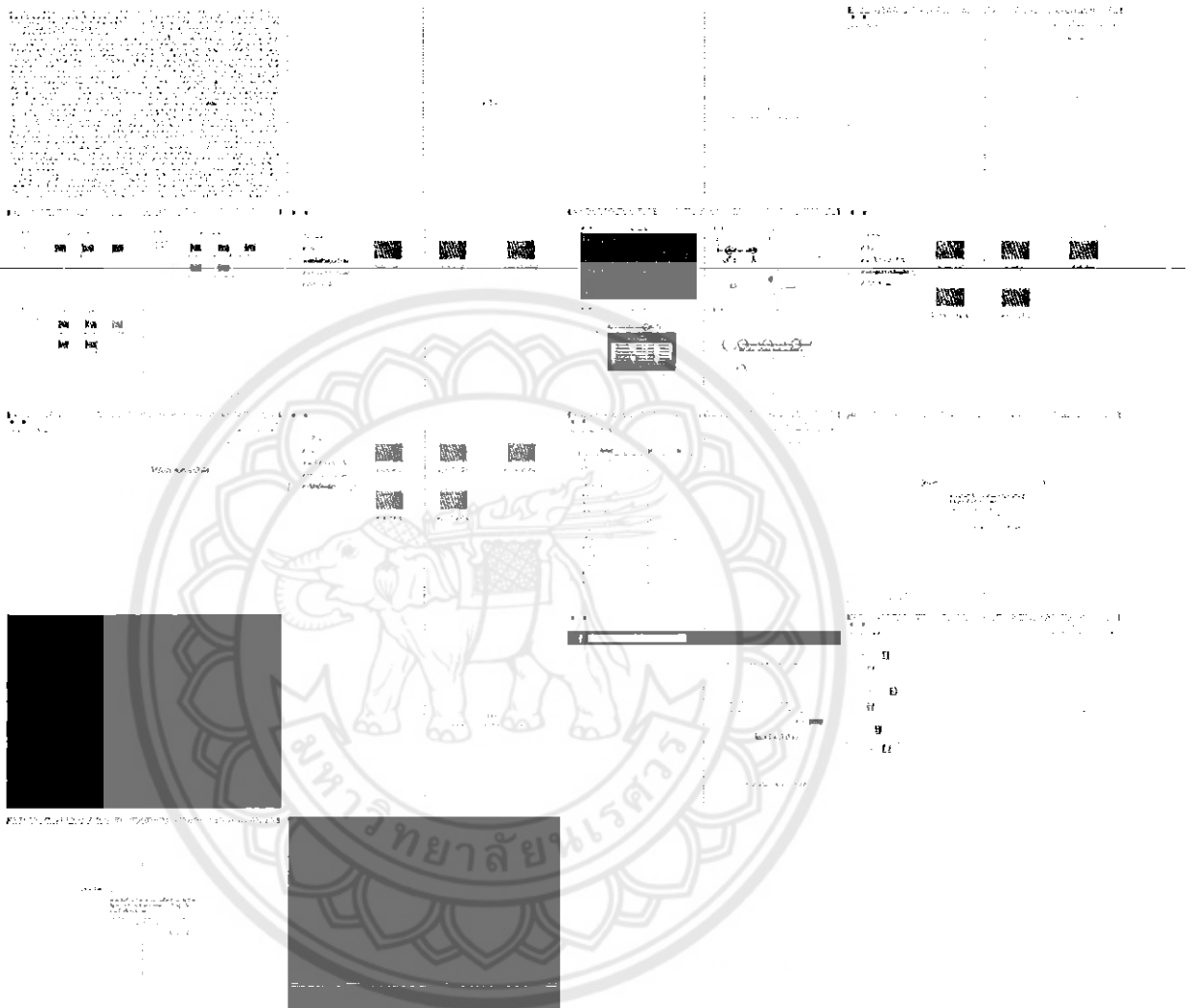

ภาพ 44 แบบร่าง Content

ที่มา: ธันวพร วาดะ, 2560

4.2.2 แบบร่าง Layout

การออกแบบ Layout ให้อิงหน้าตาต่างและโปรแกรมในคอมพิวเตอร์

ภาพ 45 แบบร่าง Layout

ที่มา: ชันวพร วาตะ, 2560

4.3 ขั้นตอนการพัฒนาและการผลิตผลงาน

4.3.1 การออกแบบหน้าปก

การใช้คำโดยมีชื่อหนังสืออยู่ตรงกลาง บริเวณรอบ ๆ ประกอบไปด้วยคำที่ถูกต้อง ส่วน 5 คำที่เหลือ คือ นะคะ, อนุญาต, น้ำแข็งใส, ลำไย และทูนหัว จะเป็นคำที่ผิด ซึ่งใช้ 5 คำนี้เพราะเป็น คำที่เขียนผิดมากที่สุดบนโซเชียลมีเดีย จากการเก็บข้อความสาธารณะบน Facebook, Instagram, Twitter และเว็บไซต์ต่าง ๆ ของ ThothZocial

ผิดไทย แก๊ง นาลา แพลตฟอร์ม โปษ วิจารณ์บึงหลวง ทะเยอทะยาน สังเกต แรต สวิตซ์ จักจั่น สละสลวย จรรย์วี แอปพลิเคชัน นลือก ปากองโก้ กราฟิก ฏฏ ฎฎกับการ ประดิษฐ์ประดอย ลอดเดอร์ สัมมนา พรนแดน อินเทอร์เน็ต ชั่งน้ำหนัก ชักไข่ ย่อมเยา แก๊ง ลายเส้น อัศจรรย์กรอนิกส์ ช็อกโกแลต ซอฟต์แวร์ ไร่วิท แคลอริ์ กษยชย จระเข้ เฮอร์เชิร์ต แบนด์เดอริ์ มุกฉลาก ป่าน้ำกัดตา ละคร้อ กิ่งกลม แก๊ง เฟรนด์พรายด์ คอมเมนต์ อี้นบอกรี กายจ๊อบ คลิก กระทบหิน รสชาติ ฝรั่งเศส วอลเลย์บอล ย่อมเยา พลัว เพชฌึก หอยแมลงภู่ ฟอลโลว์ กาลมทะเล ฮ่องกง ไตรยางศ์ ไล่ นิกนิก ยาตัวฟู ซอส ไข่สี ค่าบวก เซิร์ฟเวอร์ บุคคล ตักบาด ญาติ ทรนทาน ทุญกระ- แบนก์ ผัดวันประกันพรุ่ง แค็ก ไบรท์ นาลา นาลา ไทวาทะ อีเมล บล็อก สแปก กระจ้อร์ออร์น ผัดกะเพรา กวีตเดอร์ เดิมที ะกละ ดอกไม้จันทน์ คลินิก อีโพลด คุกกี้ พะแนง เบท ฮอร์รี่บั้ง จัตุรัส ต่างง เสิร์ฟ ภาพยนตร์ ผักฝั่ บุคลิก อ้อยจ้อ ประเจตน์ วัตสมารี ดอลลาร์ ทราย บัญชีตา เวบไซต์ ฟังก์ชัน ไอศกรีม ถักชิ้นบาร์ แกงกะหรี่ ทรายวน ฃแขง บลาคเดนอล อยู่นูญาดิ์ ปะการัง ธำมรงค์ ราศหษา เมาส์ หุคพับ ดอกไม้จันทน์ แดงการณั์ เข็ก ปรากฏ สตรอว์เบอร์รี ดิจิทัล กะหรี่ปั๊ อีปัดด จิตลรร หนูห้อย ไล่หิน เวอร์ชัน สับประด อ้อยจ้อ เซนต์แมธธ อักเยอ ลกริปต์ ข้าวเหนียวบูลั ะรราชัฮอร์ เอ็ด พรหมจรรย์ ไบไฟ แคนหนู ดลนดะแลง จูฬิต ซีฟู้ด ังวาน งบดุล ธรณนัต์ สขานกตธิ์ ผาสุก วอกแวก ลิงก์ หนี๊กกา สารพัด ละเอียดล่อ สกิด ะไลบ แกงกะหรี่ ฆนวน ใจกขิลย ึ่งกะไล ครอบเครือ เนื้อสไลซ์ นิดด ูดมการณั์ เคเบิล ฟลอสติก ปลากะพง สำไทย ทรัตควาบบูร์ ะลสร มะกรังมี ำน้ำบักัด เกษียณอายุ บินดาล มาดกะยัก สติ๊ก ฟังกลาย อะไหล่ ทรัตติ์ ไอกลา ประมีประยอม ปราดเบรื่อง ะโยโร ำน้ำแข็งใส ำหรับดำรา จะบั้ง แรงบินดาสใจ ขุนหน่อปี่ สนิบชญา ดับเช่น มิงลวรีติ์ ครอบเลรีต ักไข่ ต่างๆนาๆ ฃญงเพล เอกชเรย์ พรรณมา ไอเดีย ลอดเดอร์ ้วยเดี่ยว อุดการคุณ ริงเบียว เพลเรอ ปรารณมา นิกค นันโด แก็กซี ไม้ด อพาร์ตเมนต์ หลงโหล ไทยหวน บั้งแก ครงลวง ังจะลักษณะ กอพพี อเนก ลูกบาศก์ สำมะโนครัว แผนการ ะรื่องราง ย่อมเยา ฟิล์มยั ปรักหักพัง ำน้ำขี้ชาหรับ บุคคลาร ะวัประวัติ คุคหาลนั้ มลทิน ปลิ้นสะดบ อีระยาศัย รากเหง้า พิศวาส ะริสั ไล้อ่อน ำบุก ะอิ้ว ติเชล ทรายน กะบัตกะแขง มาดกะยัก ผักฝั่ รสชาติ หน้อยเม่ สารติ์ แกรกแขง ยืนแปนซี โขยก พยงคั ะระบง ักโขง เจตจำนง บบนาบ ฐานันดร ักเช็ก ักียวชัญ ฃนปูลล วัันโรค มลทิน ผัดผ้อม ุชเปอร์ พยง ไขแมงมุม ละพริง ำน้ำหำรีย์ ออกซิเจน ฃนดอล ะควรว ลแลง ักแต่ คลีนใส่ ครงแลง ะติตราไวโอเลต บังอัญ ัจวัตเวรียบ ำนจัดลสร ะมาลย์ พรหมจรรย์ ำปะแขง ะฮาร์ดดิสก์ ออฟฟิศ สะโก ำกิกเกอร์ ำหรับ ะชวาล ะ ะเล็กรา ะควรว ะระหลาด ูกูลหิว มาดชญา ไลกาทวิตน์ ะโหลก ะระ- สกิด ะระเนติ์ ะอัสยั ักฎเกณฑ์ ะริตกริตา ัจฉินจิหรี ะลาบสิญจัน ฤตพี ะปริกณั ะเดิณฉินัน ัจกรพรรดิ ะปรากรัย ะรินมัย ักัดดาหาร ะอลัก ะริสตัจกร ังสั ะติบัต ะเพชฌนดา ัจฉินดร ะกอนักรั ะระสันกระสาย ะมกฏ ะนุลาารีย์ ะเวียงจันทน์ ะบุณละโณ มาดการ ะนิบัต ะรวดทรง ะหลุขลิก ะอานิลงสั ะลิกะลัน ะปริบะรา ะฤกฏะกั ะหลากลายุ ะไล

ผิดไทย แก๊ง นาลา แพลตฟอร์ม โปษ วิจารณ์บึงหลวง ทะเยอทะยาน สังเกต แรต สวิตซ์ จักจั่น สละสลวย จรรย์วี แอปพลิเคชัน นลือก ปากองโก้ กราฟิก ฏฏ ฎฎกับการ ประดิษฐ์ประดอย ลอดเดอร์ สัมมนา พรนแดน อินเทอร์เน็ต ชั่งน้ำหนัก ชักไข่ ย่อมเยา แก๊ง ลายเส้น อัศจรรย์กรอนิกส์ ช็อกโกแลต ซอฟต์แวร์ ไร่วิท แคลอริ์ กษยชย จระเข้ เฮอร์เชิร์ต แบนด์เดอริ์ มุกฉลาก ป่าน้ำกัดตา ละคร้อ กิ่งกลม แก๊ง เฟรนด์พรายด์ คอมเมนต์ อี้นบอกรี กายจ๊อบ คลิก กระทบหิน รสชาติ ฝรั่งเศส วอลเลย์บอล เอพเพค พลัว เพชฌึก หอยแมลงภู่ ฟอลโลว์ กาลมทะเล ฮ่องกง ไตรยางศ์ ไล่ นิกนิก ยาตัวฟู ซอส ไข่สี ค่าบวก เซิร์ฟเวอร์ บุคคล ตักบาด ญาติ ทรนทาน ทุญกระ- แบนก์ ผัดวันประกันพรุ่ง แค็ก ไบรท์ นาลา นาลา ไทวาทะ อีเมล บล็อก สแปก กระจ้อร์ออร์น ผัดกะเพรา กวีตเดอร์ เดิมที ะกละ ดอกไม้จันทน์ คลินิก อีโพลด คุกกี้ พะแนง เบท ฮอร์รี่บั้ง จัตุรัส ต่างง เสิร์ฟ ภาพยนตร์ ผักฝั่ บุคลิก อ้อยจ้อ ประเจตน์ วัตสมารี ดอลลาร์ ทราย บัญชีตา เวบไซต์ ฟังก์ชัน ไอศกรีม ถักชิ้นบาร์ แกงกะหรี่ ทรายวน ฃแขง บลาคเดนอล อยู่นูญาดิ์ ปะการัง ธำมรงค์ ราศหษา เมาส์ หุคพับ ดอกไม้จันทน์ แดงการณั์ เข็ก ปรากฏ สตรอว์เบอร์รี ดิจิทัล กะหรี่ปั๊ อีปัดด จิตลรร หนูห้อย ไล่หิน เวอร์ชัน สับประด อ้อยจ้อ เซนต์แมธธ อักเยอ ลกริปต์ ข้าวเหนียวบูลั ะรราชัฮอร์ เอ็ด พรหมจรรย์ ไบไฟ แคนหนู ดลนดะแลง จูฬิต ซีฟู้ด ังวาน งบดุล ธรณนัต์ สขานกตธิ์ ผาสุก วอกแวก ลิงก์ หนี๊กกา สารพัด ละเอียดล่อ สกิด ะไลบ อกดอง ฆนวน ใจกขิลย ึ่งกะไล ครอบเครือ เนื้อสไลซ์ นิดด ูดมการณั์ เคเบิล ฟลอสติก ปลากะพง ำน้ำขี้ชาหรับ ะริสั ไล้อ่อน ำบุก ะอิ้ว ติเชล ทรายน กะบัตกะแขง มาดกะยัก ผักฝั่ รสชาติ หน้อยเม่ สารติ์ แกรกแขง ยืนแปนซี โขยก พยงคั ะระบง ักโขง เจตจำนง บบนาบ ฐานันดร ักเช็ก ักียวชัญ ฃนปูลล วัันโรค มลทิน ผัดผ้อม ุชเปอร์ พยง ไขแมงมุม ละพริง ำน้ำหำรีย์ ออกซิเจน ฃนดอล ะควรว ลแลง ักแต่ คลีนใส่ ครงแลง ะติตราไวโอเลต บังอัญ ัจวัตเวรียบ ำนจัดลสร ะมาลย์ พรหมจรรย์ ำปะแขง ะฮาร์ดดิสก์ ออฟฟิศ สะโก ำกิกเกอร์ ำหรับ ะชวาล ะ ะเล็กรา ะควรว ะระหลาด ูกูลหิว มาดชญา ไลกาทวิตน์ ะโหลก ะระ- สกิด ะระเนติ์ ะอัสยั ักฎเกณฑ์ ะริตกริตา ัจฉินจิหรี ะลาบสิญจัน ฤตพี ะปริกณั ะเดิณฉินัน ัจกรพรรดิ ะปรากรัย ะรินมัย ักัดดาหาร ะอลัก ะริสตัจกร ังสั ะติบัต ะเพชฌนดา ัจฉินดร ะกอนักรั ะระสันกระสาย ะมกฏ ะนุลาารีย์ ะเวียงจันทน์ ะบุณละโณ มาดการ ะนิบัต ะรวดทรง ะหลุขลิก ะอานิลงสั ะลิกะลัน ะปริบะรา ะฤกฏะกั ะหลากลายุ ะไล

ภาพ 46 การออกแบบและพัฒนาหน้าปก
ที่มา: อินวพร วาตะ, 2560

4.3.2 การออกแบบ Logo

ภาพ 47 การออกแบบและพัฒนาแบบ Logo แบบที่ 1 (บน) แบบที่ 2 (ล่าง)
ที่มา: อันวพร วาตะ, 2560

4.3.3 การออกแบบ Layout

4.3.3.1 การออกแบบ Layout หน้าหน้า

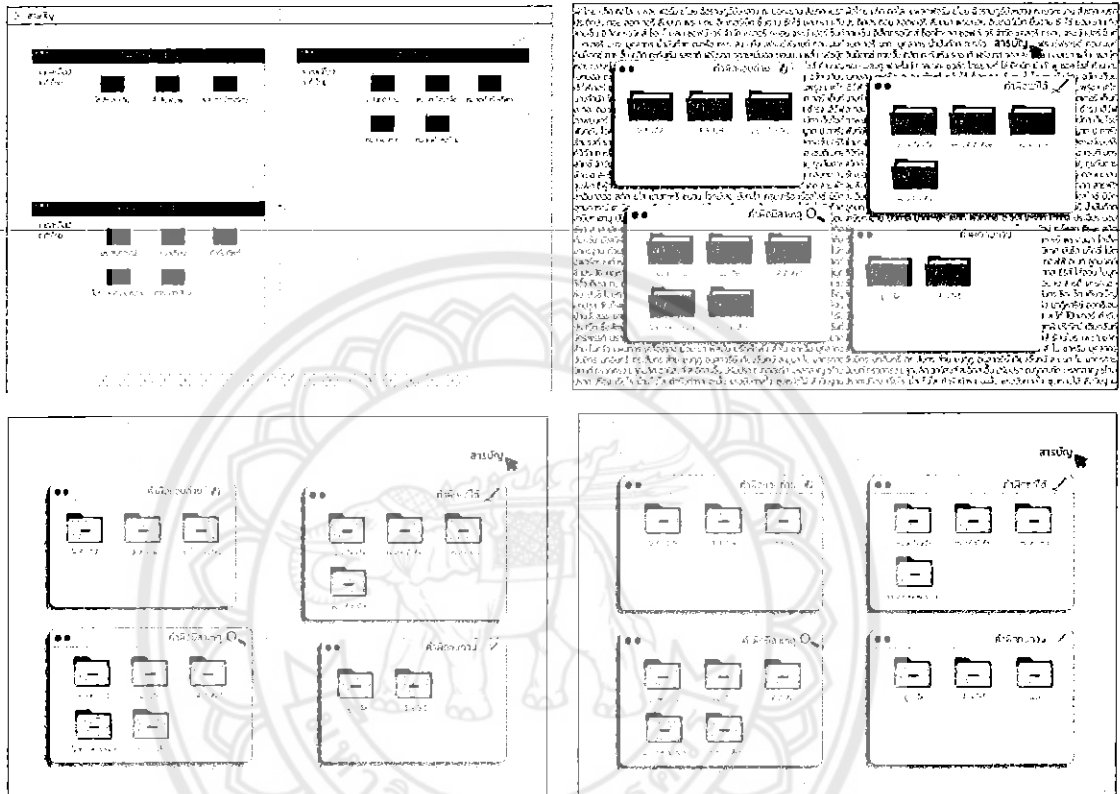
เมื่อเปิดมาหน้าแรกอยากให้เหมือนการเปิดคอมพิวเตอร์ที่มีภาพโลโก้
และคำนิยามของหนังสือ

ภาพ 48 การออกแบบและพัฒนาแบบหน้าหน้า
ที่มา: ชันวพร วาตะ, 2560

4.3.3.2 การออกแบบ Layout สารบัญ

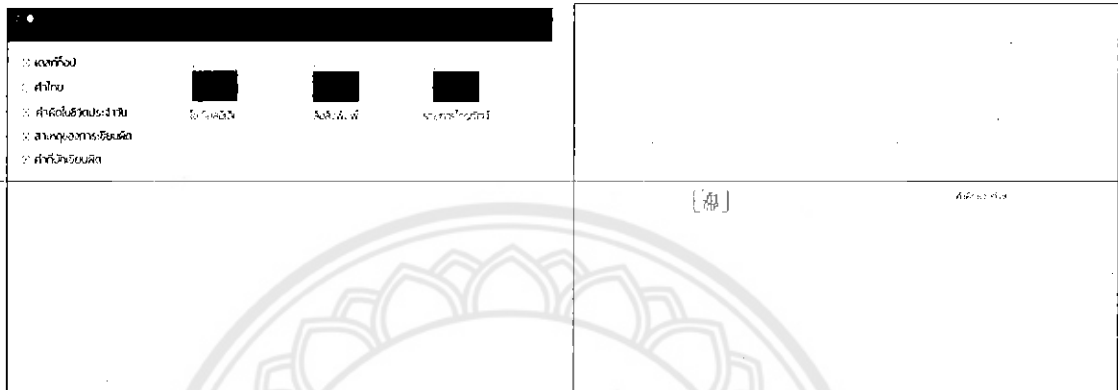
อ้างอิงรูปแบบจากหน้าจอในคอมพิวเตอร์ โดยจะแบ่งหน้าต่างย่อยเป็นแต่ละ Content ในนั้นจะประกอบไปด้วย Folder ที่แบ่งตามหัวข้อย่อย และระบุเลขหน้าไปบน Folder

ภาพ 49 การออกแบบและพัฒนาแบบหน้าสารบัญ
ที่มา: ธีรพร วาตะ, 2560

4.3.3.3 การออกแบบ Layout หน้านำเข้าสู่ Content

ตอนแรกจะทำให้เป็นเหมือนหน้าต่างต่อจากหน้าสารบัญที่จะมี Folder ของ Content อยู่ในนั้น แต่เมื่อแก้หน้าสารบัญเป็นแบบล่าสุดแล้วทำให้เปลี่ยนแบบเป็นแบบขวาเพื่อให้เห็นชื่อ Content ได้ชัดเจนมากขึ้น

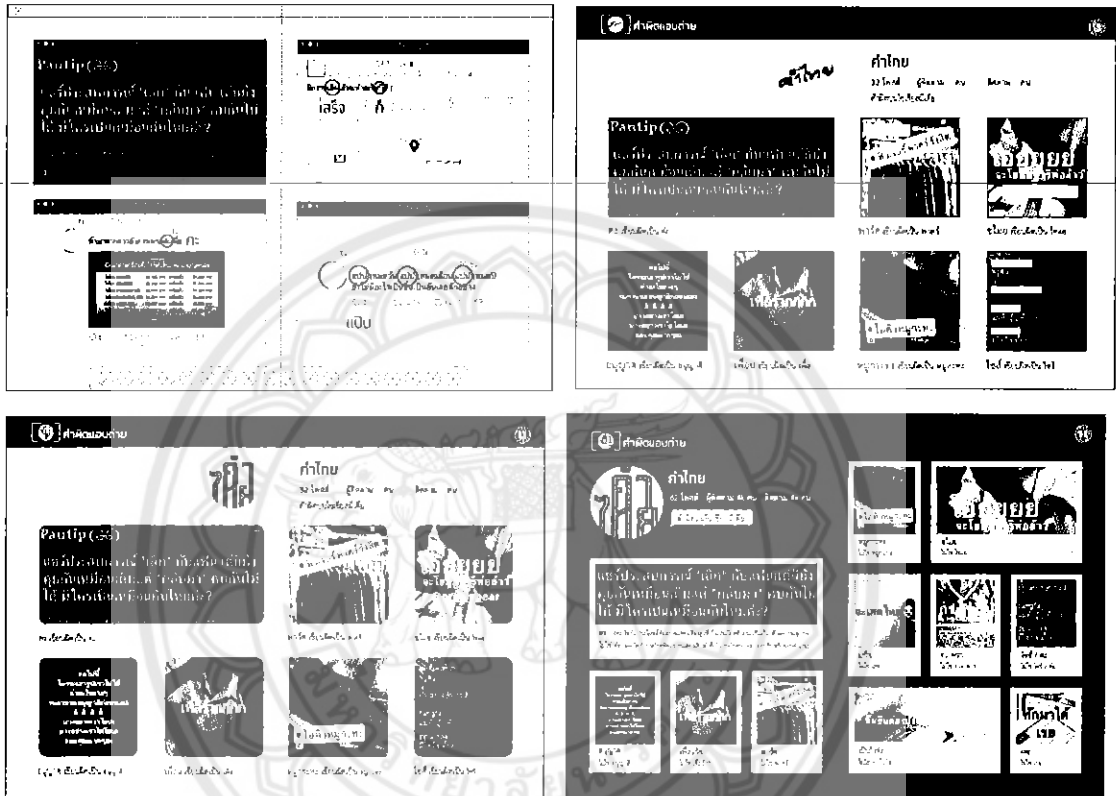

ภาพ 50 การออกแบบและพัฒนาแบบหน้านำเข้าสู่ Content
ที่มา: ธีรพร วาตะ, 2560

4.3.3.4 การออกแบบ Layout Content ที่ 1 คำผิดแอบถ่าย

อ้างอิงหน้าต่างของแอปพลิเคชัน Instagram ที่มีภาพถ่ายและคำบรรยายได้ภาพ และจะแบ่งเป็นหัวข้อย่อย คือ คำผิดบนโซเชียลมีเดีย, คำผิดบนสื่อสิ่งพิมพ์ และคำผิดบนรายการ

ภาพ 51 การออกแบบและพัฒนาแบบ Content ที่ 1 คำผิดแอบถ่าย
ที่มา: ธันวพร วาดะ, 2560

4.3.3.5 การออกแบบ Layout Content ที่ 2 คำผิดมีสาเหตุ

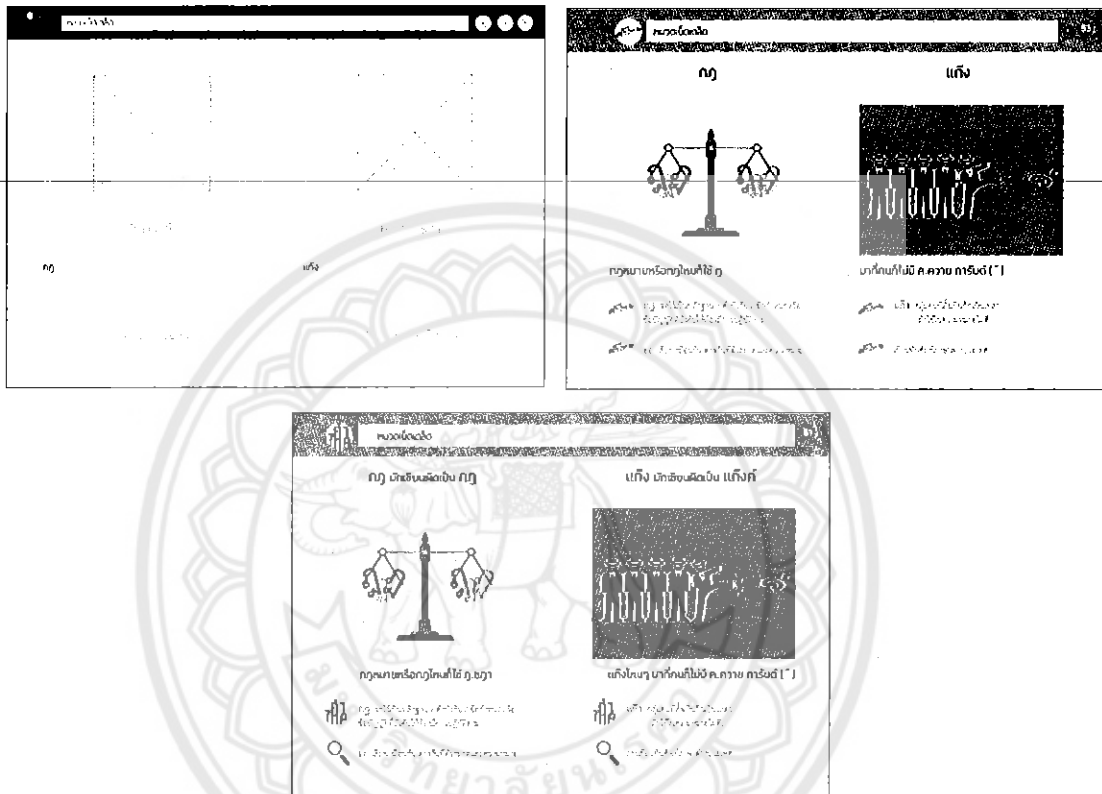
อ้างอิงจากหน้าต่างของโปรแกรม Microsoft PowerPoint เป็นเหมือนการนำเสนอสาเหตุของการเขียนผิด ที่มีทั้งภาพประกอบและข้อมูล

ภาพ 52 การออกแบบและพัฒนาแบบ Content ที่ 2 คำผิดมีสาเหตุ
ที่มา: อันวร วาตะ, 2560

4.3.3.6 การออกแบบ Layout Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้

อ้างอิงจากหน้าต่างของ Facebook ที่จะช่องใส่ภาพและคำบรรยายหรือคอมเมนต์ได้ภาพ ซึ่งจะใส่ทั้งคำที่เขียนผิดและเขียนถูก พร้อมภาพประกอบ ความหมายของคำ และสาเหตุของการเขียนผิด

ภาพ 53 การออกแบบและพัฒนาแบบ Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้

ที่มา: อันวร วาดะ, 2560

4.3.3.7 การออกแบบ Layout หน้าเกม

อ้างอิงจากหน้าต่างของ Microsoft Word ที่จะมีตารางข้อความในหมวดต่าง ๆ พร้อมช่องใส่แผ่นพลาสติกเพื่อเอาไว้เล่นเกม

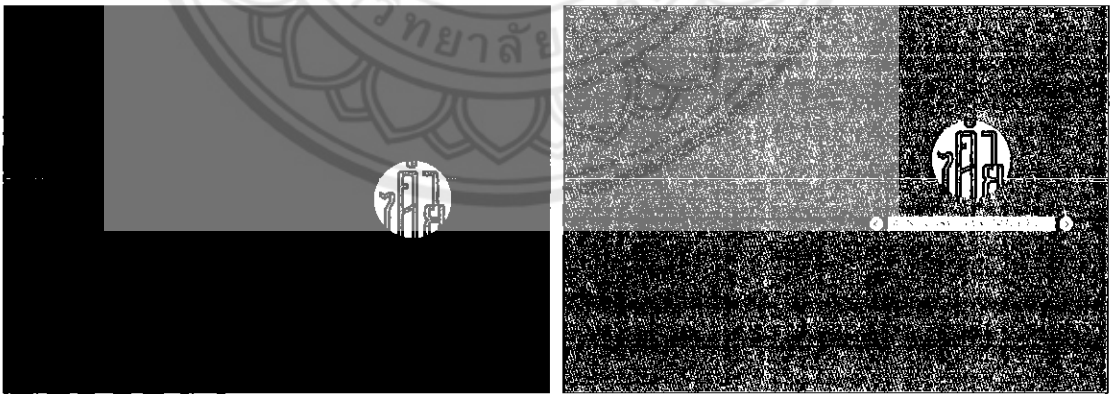
ภาพ 54 การออกแบบและพัฒนาแบบหน้าเกม
ที่มา: ธันวพร วาตะ, 2560

4.3.5 ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์

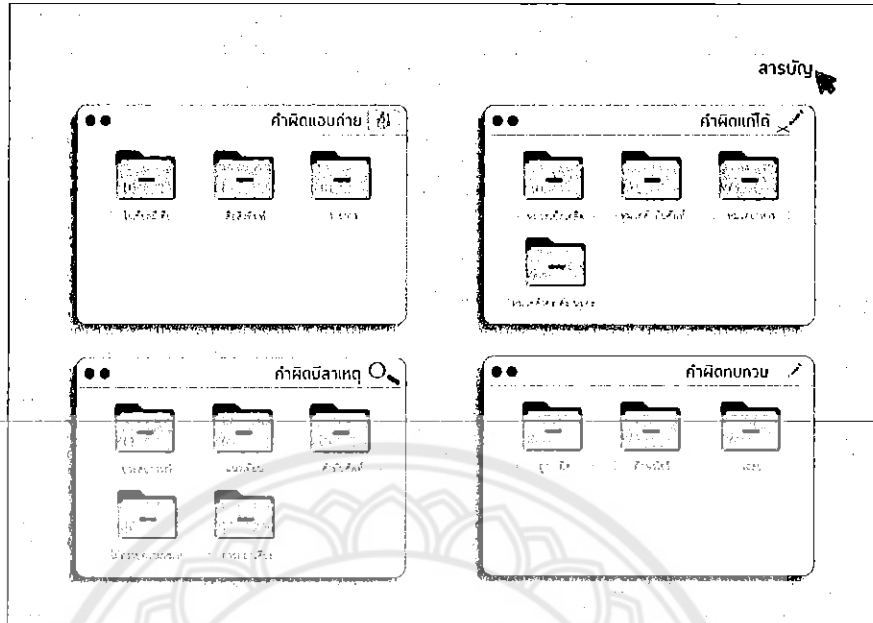
ผลิตภัณฑ์ แก๊ส กลาสี แพลตฟอร์มัน โยโย่ จีราบูกรูปร่างหลวง กระจกอะนาล็อก สังเกต เบรก ลิวต์ซี จีจัน สล-สลวย อกรรจ์ แอปพลิเคชัน บล็อก ปากอองโก กราฟิก ทูท กรุกันตาร ประดิษฐ์ประดอย ลอดเดอร์ สิบบนนา พรหมแดง อิมเมอร์ชันด์ ซีนอว้า ฮักโซ่ ย่อนเยา แก๊ส ลายเขียน อิลิกทรอนิกส์ ซ็อกโกแลต ของพัดเวอร์ ไร่วัด แคลอรี กบวย จระเข้ แอร์เย็นต์ แพลตฟอร์มัน บูคาลาร์ ป่านักกีฬา นะคะ ๓-กรือ ก๊อกลา โพลีดี เฟรมบ์ฟรายด์ คอมเมนต์ อิมบ์อจันท์ กวยจีน กลัก ก-กิ่นหัน สรชาติ ฟรังกล วอลเลย์บอล เอพเพค พลิว เฟซบุ๊ก หอยแบลงท์ ฟอลโลว์ กาลเทคะ ซอลัก ไตรยางท์ ไล้ ปักนิก ยาดิวซ์ ซอล โยซ์ คำนวน เอิร์ฟวอร์ มุกดลค ตักบารต ญาตี กรมาน มุกกระ-แก๊งค์ ผลิตินประคินพรง เขตก ภาวทำบิล ไควดา จีฟากะ อีชล นั้บับ สเปก กระคิอริอรับ ผัดกะเพรา กวีตเตอร์ เด็มที ตระกะ ตอกไม้จันท์ กลักนิก ฮิปโกลด ทุ๊กที พะแวง เทน คอร์รัปชัน จิตร์ล ตำรง เลิฟ ภาพยนตร์ ฝึกไฟ้ มุกดลค อ้อยจือ ไบรเจกต์ ติตลมารี ตอลลารี่ ตระวาง เมินฉาด เวบไซต์ ฟินท์อิน โยครันม์ ตักอินบารี่ แก๊งค์กรี่ ตระเวน เทยง บาลกตบออล อัญญาตี ปรากฏ รั้งรงกั ราชหน้า เมาส์ มุกพัน ตอกไม้จันท์ แก๊งค์การณั้ เข็ก ปรากฏ สตรอว์เบอร์รี่ ตักกิล กะหรี่ปั๊บ ฮิปดัด จิตร์ล มุกห้อยง ใต้หูเง เวอริอรับ สิบ-ปรด อ้อยจือ เขนตีเมตริก ซักเยอ สกริปต์ ยาวหนั้ขอยูน เบราว์เซอร์ ซีด พรหมจาร์ โยไฟ แก๊งค์มู กลบตะแกลง จูบพิต ฮีฟู้ด กิ่งวาน ฆนลล รยอนต์ สเปกตตี ฬาลูก วอกเวด ลิงก์ ฆักกัก สารพัด สละเจียตลอว สติต ไซไล อองตอก ซบวย โจนั้ลลย บั๊กโคโล-กรุณกรือ หนี้อไลซ์ หนีต อดนการณั้ เทเบิล ฟลาสลัก ปรากฏ-พง **คำไทย** ทั่วถึงความรู้ เกรงมรณั้รมี ฌาเณอริ์ ทัยอินอานู บันตลา บาตตะ-ยัก สติ๊ก ฟักกลาย อะ-โหล้ ทรัคิต ใจกาล ประนิประชนม ปรากฏบร็อง เรย์โร ป้าเข็งโง ด้ารันตำรา อะนั้บ แร้งนั้บตาสโล ฆุนหนั้วโน สิบมจวน ด้ินเข็ง เม็งลิวรี่ คอแลริต ฮักโซ่ ด้่างามานา เทยงพล เอกษะมัย พรธณนา ใอดีล ลอดเดอร์ ด้วงเคียว อูปการศุล วั้งเมียว เผอเรือ ปรากฏนา ทัมก บันโด แก๊กซี่ ไม้ด อพาร์ตเมนต์ หลงโหล โยทหวน เมินเท็ง กรรลอง กัจจะลักณะ กอฟฟี่ อเนก ลูกบาคคี่ สำมะ-โคกรู ฝแนการ ทรั้งรงราจ ไม้ดัก พิลบัย ปรักคักพวง ล้าโย ซาหริบ มุกลาร ฆิวประวัตี คุฤทาลมัย บลันบ ปัสันสะตม อีธาบักย รากเหง้า ฟักวาฬ ฆีร์ล ไล้จัน ไข่มุก ฆีวี ติเขล ตระเวน ทัมดักะแมง ฆาตตะ-ยัก ฝึกไฟ้ สรชาติ หนี้อยแม้ สารตี ทรักระฆัง อีเขนเปยซี โยบก พฆานก์ ทระ-ง ฮักเยอ เจตจำนง ฆบมาน ฐานันตริ อีเกลัก ทัยวัญญู ฌกปูล วัณโรค บลันบ ฆิตหื้อน ฆูเปอร์ พนง ไข่มแงนบูน ส-พริง ปรากฏหริยี่ ออกอิจบ ฌบดอล ตะกริว สแลง ตักแด่ กลัสโซ่ ทรันแลง อิลกราว์โวลเลต ฆังฉิงู ฆวัดเจวีนบ ฆานจิตลาร บารเลมัย พรหมจาร์ ลาฟเข็ง อารดัดลค ออฟฟิศ ส-โก ฝึกทอริ์ ด้ารัน ฆีวาล ทั่ เล็การ ตะกรัว ปรากฏต ทุลหัว ฆาตรฐาน โลก้ากัวัตี ทัคโหลล ทรัระ- ลติต ปรากฏ ฆีอสิบัย ฏกนบัก ทรัคิตกร้าต ฆันฆันกร์ ลานลัญจวนี่ ฎคหิ ปรักคัก ฆีฆตจันคี่ อีกรพธริ์ ปรากฏ ทรับมัย ทัตดาหาร ฆอลัก ทรัลลจันกร์ ฆลั ฆลัลัน เฟชชอนฆาต ฆันบัต ฆากอินกร์ ทรั-สับกระ-ลาษ บงกฏ อนุลวารียี่ ฆีฆจันฆัน ส-บุนละ-ไข ฆาตรการ ฆันบัต ฆรดตกรง ฆลขยลิก อาบิลลล ส-อิลล-อีน ปรันปรา ต-กฤต-กัก ฆลลลลลลล ฆล

ประดิษฐ์โดย ลอดเดอร์ สิบบนนา พรหมแดง อิมเมอร์ชันด์ ซีนอว้า ฮักโซ่ ย่อนเยา แก๊ส ลายเขียน อิลิกทรอนิกส์ ซ็อกโกแลต ของพัดเวอร์ ไร่วัด แคลอรี กบวย จระเข้ แอร์เย็นต์ แพลตฟอร์มัน บูคาลาร์ ป่านักกีฬา นะคะ ๓-กรือ ก๊อกลา โพลีดี เฟรมบ์ฟรายด์ คอมเมนต์ อิมบ์อจันท์ กวยจีน กลัก ก-กิ่นหัน สรชาติ ฟรังกล วอลเลย์บอล เอพเพค พลิว เฟซบุ๊ก หอยแบลงท์ ฟอลโลว์ กาลเทคะ ซอลัก ไตรยางท์ ไล้ ปักนิก ยาดิวซ์ ซอล โยซ์ คำนวน เอิร์ฟวอร์ มุกดลค ตักบารต ญาตี กรมาน มุกกระ-แก๊งค์ ผลิตินประคินพรง เขตก ภาวทำบิล ไควดา จีฟากะ อีชล นั้บับ สเปก กระคิอริอรับ ผัดกะเพรา กวีตเตอร์ เด็มที ตระกะ ตอกไม้จันท์ กลักนิก ฮิปโกลด ทุ๊กที พะแวง เทน คอร์รัปชัน จิตร์ล ตำรง เลิฟ ภาพยนตร์ ฝึกไฟ้ มุกดลค อ้อยจือ ไบรเจกต์ ติตลมารี ตอลลารี่ ตระวาง เมินฉาด เวบไซต์ ฟินท์อิน โยครันม์ ตักอินบารี่ แก๊งค์กรี่ ตระเวน เทยง บาลกตบออล อัญญาตี ปรากฏ รั้งรงกั ราชหน้า เมาส์ มุกพัน ตอกไม้จันท์ แก๊งค์การณั้ เข็ก ปรากฏ สตรอว์เบอร์รี่ ตักกิล กะหรี่ปั๊บ ฮิปดัด จิตร์ล มุกห้อยง ใต้หูเง เวอริอรับ สิบ-ปรด อ้อยจือ เขนตีเมตริก ซักเยอ สกริปต์ ยาวหนั้ขอยูน เบราว์เซอร์ ซีด พรหมจาร์ โยไฟ แก๊งค์มู กลบตะแกลง จูบพิต ฮีฟู้ด กิ่งวาน ฆนลล รยอนต์ สเปกตตี ฬาลูก วอกเวด ลิงก์ ฆักกัก สารพัด สละเจียตลอว สติต ไซไล ฆางฆะกรี่ ฆบวย-ใจกัเมย ฆันโกโล ทรูณกรืออาบิลลล หนีต อดนการณั้ เทเบิล ฟลาสลัก ปรากฏ-พง **คำไทย** ทั่วถึงความรู้ เกรงมรณั้รมี ฌาเณอริ์ ทัยอินอานู บันตลา บาตตะ-ยัก สติ๊ก ฟักกลาย อะ-โหล้ ทรัคิต ใจกาล ประนิประชนม ปรากฏบร็อง เรย์โร ป้าเข็งโง ด้ารันตำรา อะนั้บ แร้งนั้บตาสโล ฆุนหนั้วโน สิบมจวน ด้ินเข็ง เม็งลิวรี่ คอแลริต ฮักโซ่ ด้่างามานา เทยงพล เอกษะมัย พรธณนา ใอดีล ลอดเดอร์ ด้วงเคียว อูปการศุล วั้งเมียว เผอเรือ ปรากฏนา ทัมก บันโด แก๊กซี่ ไม้ด อพาร์ตเมนต์ หลงโหล โยทหวน เมินเท็ง กรรลอง กัจจะลักณะ กอฟฟี่ อเนก ลูกบาคคี่ ฆิวประวัตี คุฤทาลมัย บลันบ ปัสันสะตม อีธาบักย รากเหง้า ฟักวาฬ ฆีร์ล ไล้จัน ไข่มุก ฆีวี ติเขล ตระเวน ทัมดักะแมง ฆาตตะ-ยัก ฝึกไฟ้ สรชาติ หนี้อยแม้ สารตี ทรักระฆัง อีเขนเปยซี โยบก พฆานก์ ทระ-ง ฮักเยอ เจตจำนง ฆบมาน ฐานันตริ อีเกลัก ทัยวัญญู ฌกปูล วัณโรค บลันบ ฆิตหื้อน ฆูเปอร์ พนง ไข่มแงนบูน ส-พริง ปรากฏหริยี่ ออกอิจบ ฆานจิตลาร บารเลมัย พรหมจาร์ ลาฟเข็ง อารดัดลค ออฟฟิศ ส-โก ฝึกทอริ์ ด้ารัน ฆีวาล ทั่ เล็การ ตะกรัว ปรากฏต ทุลหัว ฆาตรฐาน โลก้ากัวัตี ทัคโหลล ทรัระ- ลติต ปรากฏ ฆีอสิบัย ฏกนบัก ทรัคิตกร้าต ฆันฆันกร์ ลานลัญจวนี่ ฎคหิ ปรักคัก ฆีฆตจันคี่ อีกรพธริ์ ปรากฏ ทรับมัย ทัตดาหาร ฆอลัก ทรัลลจันกร์ ฆลั ฆลัลัน เฟชชอนฆาต ฆันบัต ฆรดตกรง ฆลขยลิก อาบิลลล ส-อิลล-อีน ปรันปรา ต-กฤต-กัก ฆลลลลลล ฆล ปรากฏบร็อง เรย์โร ป้าเข็งโง ด้ารันตำรา ฆันบ ฆรงขันตาสโล ฆุนหนั้วโน สิบมจวน

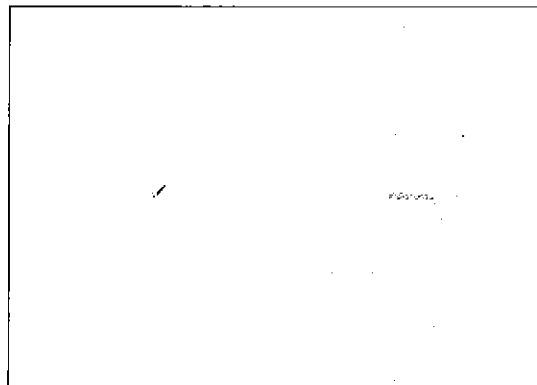
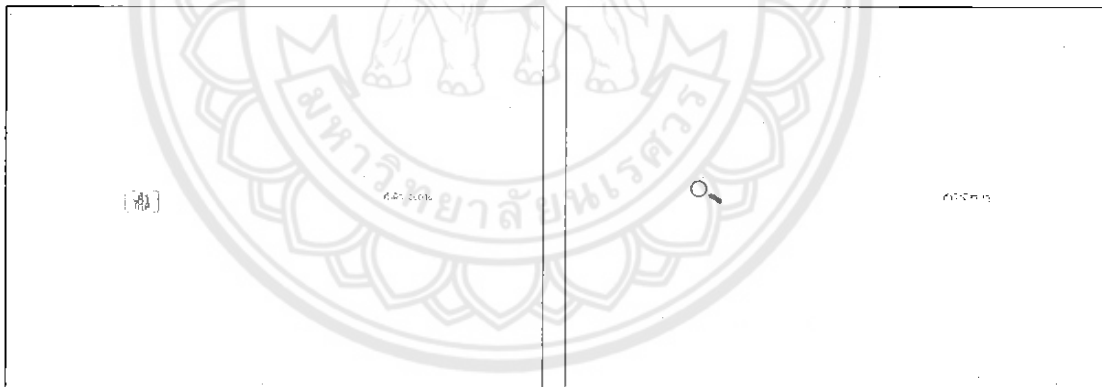
ภาพ 56 ปกหน้าและปกหลัง
ที่มา: ธันวาคม วาดะ, 2561

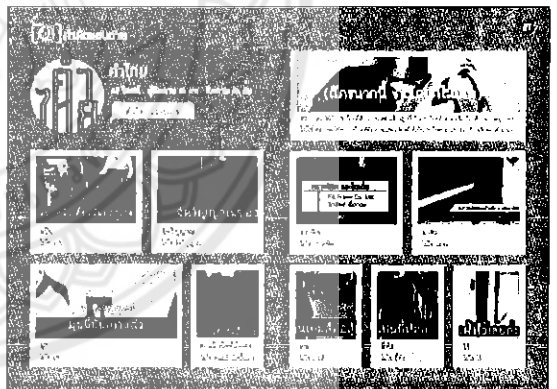
ภาพ 57 หน้าบทนำ
ที่มา: ธันวาคม วาดะ, 2561

ภาพ 58 หน้าสารบัญ
ที่มา: ชันวพร วาตะ, 2561

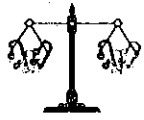
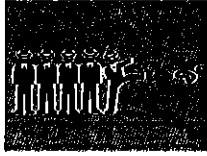

ภาพ 59 หน้านำเข้าสู่ content ที่ 1, 2 และ 3
ที่มา: ชันวพร วาตะ, 2561

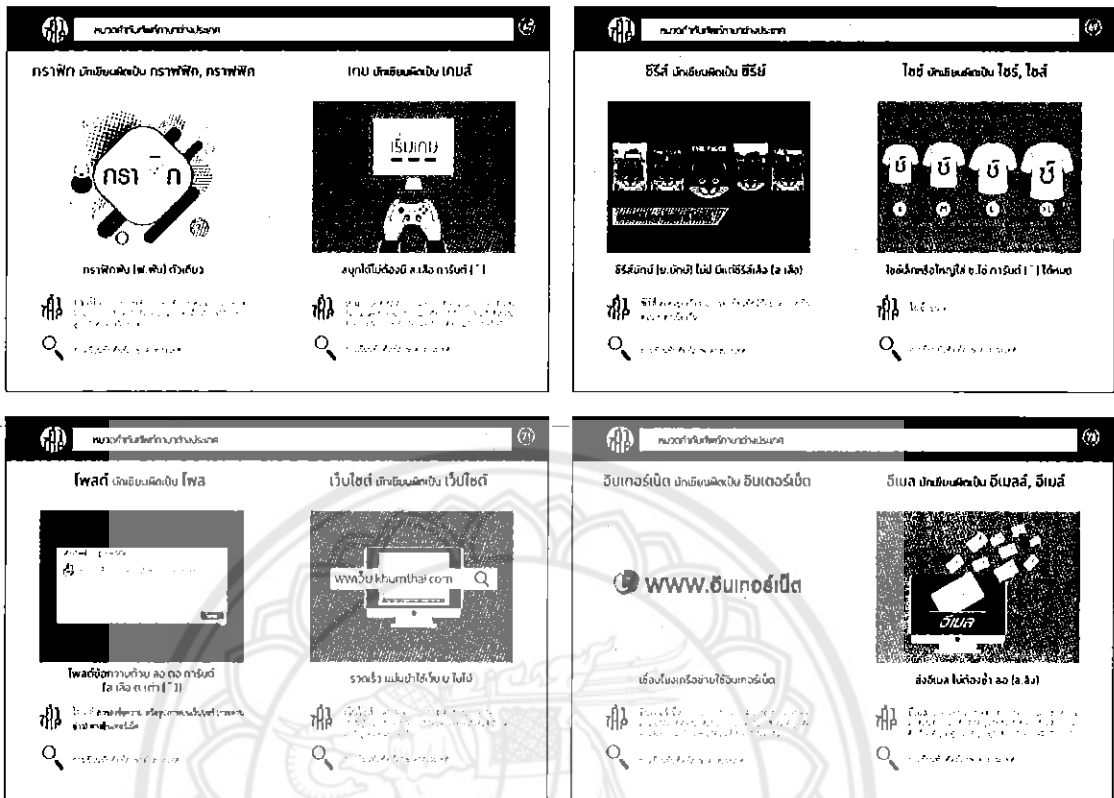
ภาพ 60 Content ที่ 1 คำผิดแอบถ่าย
ที่มา: ชันวพร วาดะ, 2561

ภาพ 61 Content ที่ 2 คำผิดมีสาเหตุ
ที่มา: ธีรพร วาตข, 2561

<p>กฎหมาย</p> <p>กฎ หมายถึง ข้อบังคับ</p> <p>กฎหมาย หมายถึง กฎที่บังคับใช้</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคน</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่ดี</p>	<p>กลั๊ก หมายถึง เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง หมายถึง เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง หมายถึง เครื่องสำอาง</p>
<p>กฎ หมายถึง ข้อบังคับ</p> <p>กฎหมาย หมายถึง กฎที่บังคับใช้</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคน</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่ดี</p>	<p>กลั๊ก หมายถึง เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p>
<p>กฎ หมายถึง ข้อบังคับ</p> <p>กฎหมาย หมายถึง กฎที่บังคับใช้</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคน</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่ดี</p>	<p>กลั๊ก หมายถึง เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p>
<p>กฎ หมายถึง ข้อบังคับ</p> <p>กฎหมาย หมายถึง กฎที่บังคับใช้</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคน</p> <p>แก๊ง หมายถึง กลุ่มคนที่ไม่ดี</p>	<p>กลั๊ก หมายถึง เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p> <p>เครื่องสำอาง</p>

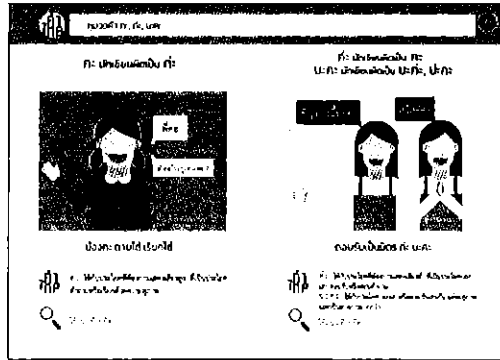
ภาพ 62 Content ที่ 3 คำผิดแก้ไขได้ หมวดเบ็ดเตล็ด
ที่มา: อันวร วาตะ, 2561

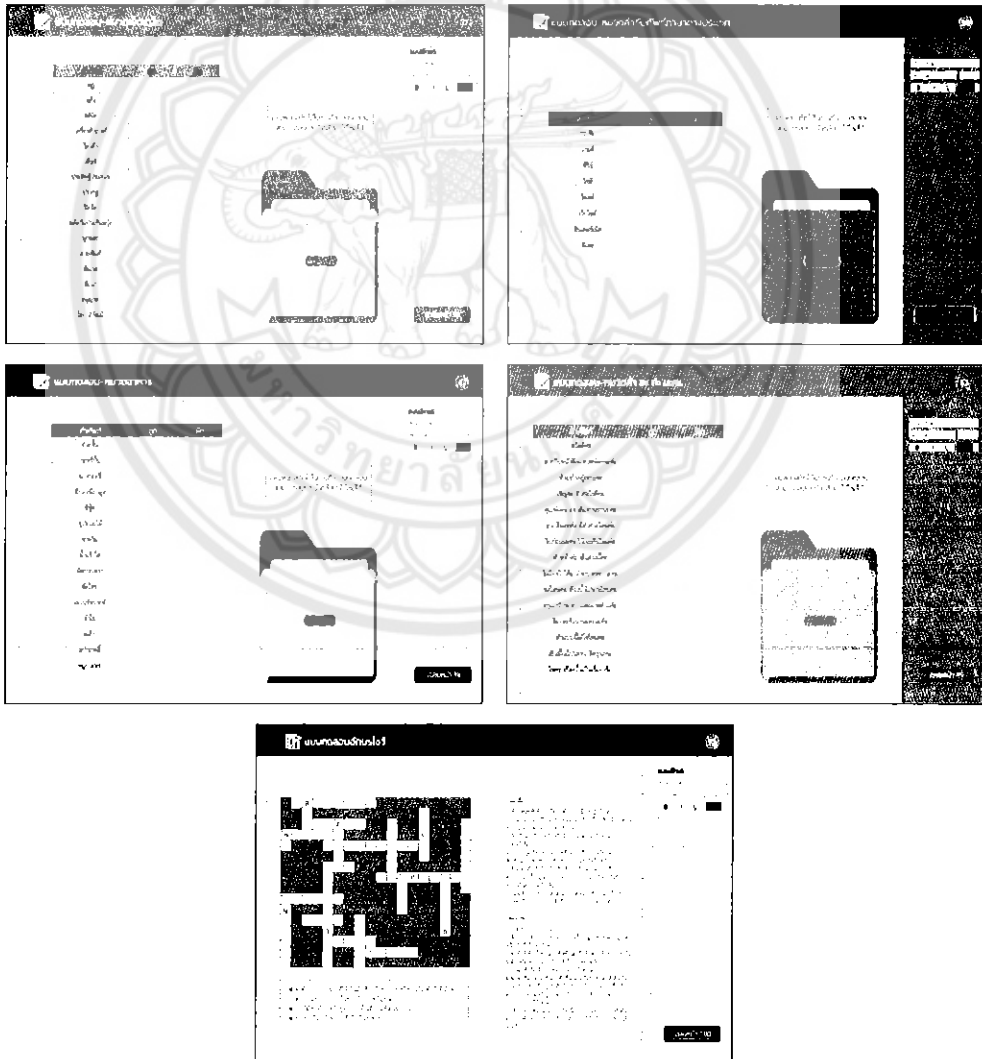
ภาพ 63 Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้ หมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ที่มา: ธันวาคม 2561

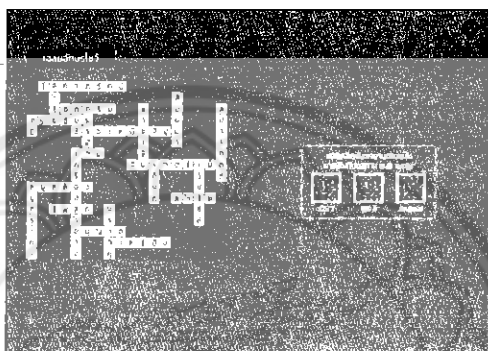
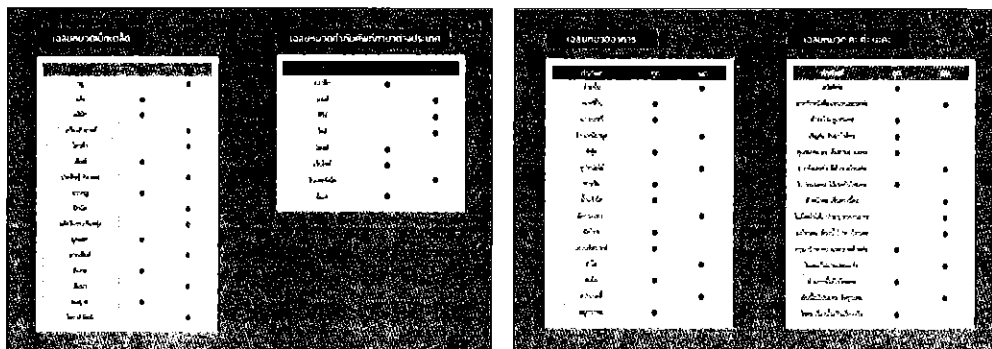
ภาพ 64 Content ที่ 3 คำผัดแก้ได้ หมวดอาหาร
 ที่มา: อันวร วาตะ, 2561

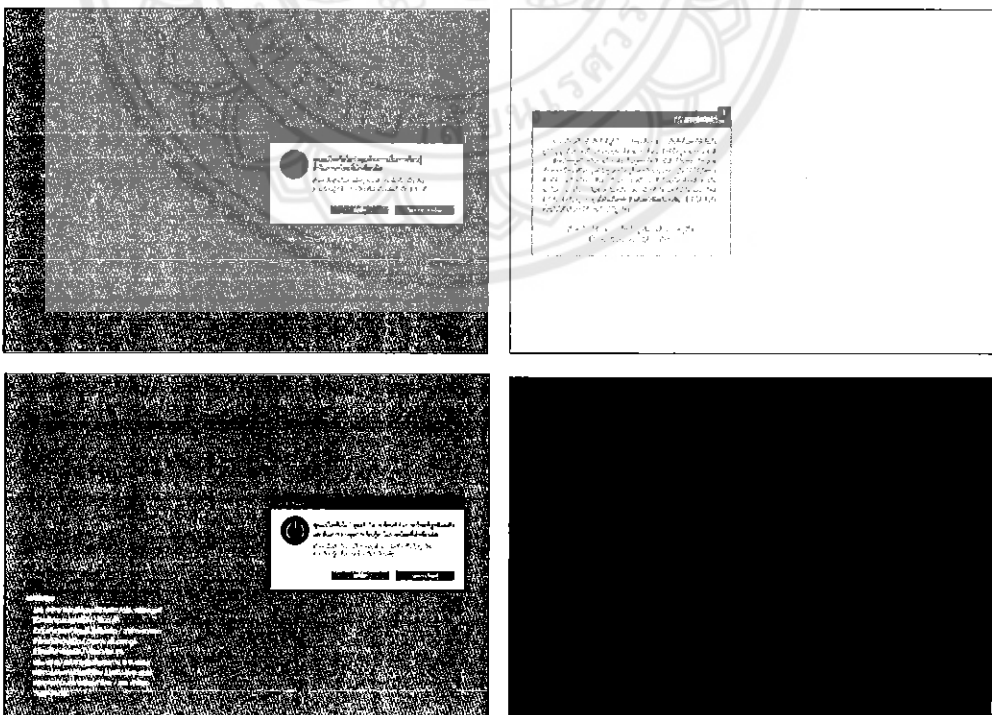
ภาพ 65 Content ที่ 3 คำผิดแก้ได้ หมวดคำ คะ ค่ะ นะคะ
ที่มา: อินวพร วาตะ, 2561

ภาพ 66 หน้าเกม
ที่มา: อินวพร วาตะ, 2561

ภาพ 67 หน้าเฉลี่ย
ที่มา: ธีนาพร วาตะ, 2561

ภาพ 68 หน้า Re-start บทส่งท้าย และ Shut-down
ที่มา: ธีนาพร วาตะ, 2561

บทที่ 5

บทสรุป

การวิจัยเกี่ยวกับการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย ผู้วิจัยได้สรุปการดำเนินการตามหัวข้อต่อไปนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูลจนครบถ้วน จึงนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์สำหรับทำหนังสือข้อมูลเชิงภาพให้ความรู้เกี่ยวกับคำผิด เพื่อให้กลุ่มวัยรุ่นหันมาใส่ใจการเขียนคำให้ถูกต้องมากขึ้น โดยแบ่งคำที่มักเขียนผิดได้เป็น 4 หมวด และ 5 สาเหตุ ดังตารางต่อไปนี้

ตาราง 8 คำที่มักเขียนผิดในหมวดเบ็ดเตล็ดและสาเหตุ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
กฎ	กฎ	ออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ตัวสะกดและความหมาย
แก้ง	แก้งค์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
คลินิก	คลีนิค คลีนิก คลินิค	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เครื่องสำอาง	เครื่องสำอางค์	ใช้แนวเทียบผิด
โควตา	โควต้า	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เด็นท์	เด็นท์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ประติดประตอย	ประติษฐ์ประตอย	ใช้แนวเทียบผิด
ปรากฏ	ปรากฏ	ออกเสียงเหมือนกัน ต่างกันที่ตัวสะกดและความหมาย
ปิกนิก	ปิคนิก ปิคนิก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ผัดวันประกันพรุ่ง	ผลัดวันประกันพรุ่ง	ใช้แนวเทียบผิด
มุกตลก	มุขตลก	ใช้แนวเทียบผิด
ลายเซ็น	ลายเซ็นต์	ใช้แนวเทียบผิด
โลกาภิวัตน์	โลกาภิวัดน์	ใช้แนวเทียบผิด
สังเกต	สังเกต	ใช้แนวเทียบผิด
สัมมนา	สัมมนา	ใช้แนวเทียบผิด
อนุญาต	อนุญาติ	ใช้แนวเทียบผิด

ตาราง 9 คำที่มักเขียนผิดในหมวดคำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศและสาเหตุ

คำที่ถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
กราฟิก	กราฟฟิค กราฟฟิก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เกม	เกมส์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ซีรี่ย์	ซีรีย	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ไซซ์	ไซร์ ไซส์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
โพสต์	โปล	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
เว็บไซต์	เวปไซต์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
อินเทอร์เน็ต	อินเตอรเน็ต	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
อีเมล	อีเมลล์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

ตาราง 10 คำที่มักเขียนผิดในหมวดอาหารและสาเหตุ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
กวยจั๊บน้ำร้อน	กวยจั๊บน้ำ	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
กะหรี่ปั๊บน้ำร้อน	กะหรี่ปั๊บน้ำ กะหรี่ปั๊บน้ำ	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
แกงกะหรี่ปั๊บน้ำร้อน	แกงกะหรี่ปั๊บน้ำ	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ข้าวเหนียวมูน	ข้าวเหนียวมุล	ใช้แนวเทียบผิด
ซีฟู้ด , ซีฟู้ด	ซีฟู้ด	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ซูบหน่อไม้	ซูบหน่อไม้	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ซาหริ่ม , ซาหริ่ม	สะหริ่ม สลิม	ใช้แนวเทียบผิด
น้ำแข็งไส	น้ำแข็งไส	ใช้แนวเทียบผิด
ผัดกะเพรา	ผัดกระเพรา	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
ผัดไทย	ผัดไท	ใช้แนวเทียบผิด
เฟรนช์ฟรายด์	เฟรนฟรายด์	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
ลำไย	ลำไย	ใช้แนวเทียบผิด
สเต็ก	สเติ๊ก สเต๊ก	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
สปาเก็ตตี้	สปาเก็ตตี้	การเขียนทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ
หมูกระทะ	หมูกะทะ	ใช้แนวเทียบผิด
หมูหยอง	หมูหยอง	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
ไอศกรีม	ไอศกรีม	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด
ฮอยจ๊อ	หอยจ๊อ	ได้รับประสบการณ์ที่ผิด

ตาราง 11 คำที่มักเขียนผิดในหมวดคะ, คะ, นะคะ และสาเหตุ

คำที่เขียนถูก	คำที่เขียนผิด	สาเหตุ
คะ	คะ	ใช้แนวเทียบผิด
คะ	คะ	ใช้แนวเทียบผิด
นะคะ	นะคะ	ใช้แนวเทียบผิด

ที่มา : การรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูล

จึงได้นำเสนอข้อมูลเหล่านี้ในรูปแบบของข้อความและภาพประกอบที่เข้าใจได้ง่าย และมีเกมให้ทดสอบความรู้ของผู้ที่สนใจ ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้กลุ่มเป้าหมายสามารถจำคำที่ถูกต้องได้มากขึ้น ผลการทดลองที่ได้พบว่ากลุ่มเป้าหมายทราบถึงปัญหาและความสำคัญของการเขียนคำผิด และให้ความสนใจเกี่ยวกับการเขียนคำที่ถูกต้องเพื่อการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน และขอบเขตของเนื้อหาสรุปได้ดังนี้

5.1.1 ขอบเขตการวิจัย

5.1.1.1 การออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย

5.1.1.2 การถ่ายภาพคำผิดที่พบเห็นตามสื่อสิ่งพิมพ์ โซเชียลมีเดีย และรายการ

5.1.1.3 การศึกษาสาเหตุของการเขียนผิด

5.1.1.4 การศึกษาคำที่มักเขียนผิด

5.1.2 ขอบเขตกลุ่มเป้าหมาย

5.1.2.1 กลุ่มเป้าหมายหลัก วัยรุ่นในช่วงอายุ 19 - 28 ปี

5.1.2.2 กลุ่มเป้าหมายรอง วัยทำงานในช่วงอายุ 28 - 35 ปี

5.1.3 ขอบเขตการออกแบบ

5.1.3.1 หนังสือข้อมูลเชิงภาพ ขนาด A 5

5.1.3.2 โปสเตอร์ขนาด A3

5.2 อภิปรายผล

จากผลการวิจัยในการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย พบปัญหาที่เกิดขึ้นในหลายๆ ส่วน เริ่มจากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลที่ค่อนข้างเยอะ และมีที่มาจากหลายแหล่ง ทำให้การรวบรวมข้อมูลใช้เวลานาน รวมไปถึงการถ่ายภาพคำผิดจากสถานที่ต่าง ๆ ด้วยสภาพแวดล้อมทำให้ภาพที่ถ่ายออกมาไม่ไปในทางเดียวกัน และขั้นตอนการประกอบเล่มที่ต้องทำให้หน้าปกสามารถเล่นได้ จึงต้องใช้ความละเอียดและประณีต

5.3 ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในการออกแบบหนังสือข้อมูลเชิงภาพ “คำไทย” เพื่อสร้างความตระหนักและอนุรักษ์การใช้คำในภาษาไทย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

5.3.1 การศึกษาข้อมูลคำที่มักเขียนผิดควรศึกษาอย่างละเอียดจากแหล่งข้อมูลที่น่าเชื่อถือ ซึ่งได้รวบรวมจากแหล่งข้อมูล ดังนี้

การรวบรวมจากหนังสือ

5.3.1.1 280 คำไทยที่มักเขียนและใช้กันผิด

5.3.1.2 คำไทยที่มักเขียนผิด

5.3.1.3 คำไทยที่มักใช้ผิด

5.3.1.4 พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554

5.3.1.5 หลักการอ่านการเขียนคำไทย

5.3.1.6 หลักการอ่านและการเขียนคำไทย

5.3.1.7 ผิดคำทับศัพท์และคำไทยที่มักเขียนผิด

การรวบรวมจากเว็บไซต์

5.3.1.8 ราชบัณฑิตยสถาน

5.3.1.9 สถาบันภาษาไทยสิรินธร

รวมถึงหลักการออกแบบและการจัดทำหนังสือจากเว็บไซต์

5.3.1.10 กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ

5.3.2 ขั้นตอนในการพัฒนารูปแบบ รูปภาพ ภาพประกอบ Layout และข้อมูลภายในหนังสือ นั้นควรให้ความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นส่วนที่สำคัญมากที่สุด

5.3.3 การจัดลำดับความสำคัญของงาน จะต้องมีการวางแผนการดำเนินงาน และเปรียบเทียบการทำงานจากปฏิทินการทำงานว่าทำตามแผนที่วางไว้หรือไม่ เพื่อให้การทำงานประสบความสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

5.3.4 ควรตรวจทานข้อมูลและคำผิดด้วยตนเองหรืออาจารย์ที่ปรึกษาให้ละเอียดก่อนผลิตผลงานจริง เพื่อให้ไม่เปลืองงบประมาณ

บรรณานุกรม

- दनัย मेरितानน্থ. (2549). ๒๘๐ คำไทยที่มักเขียนและใช้กันผิด. (1). กรุงเทพฯ: มิติใหม่.
- ดระการ เอี่ยมตระกูล. (2554). คำไทยที่มักใช้ผิด. (1). กรุงเทพฯ: คลื่นอักษร.
- นายิกา นวลพญา. (2551). คำทับศัพท์และคำไทยที่มักเขียนผิด. (1). กรุงเทพฯ: คลื่นอักษร.
- ปวีตรา ชินบุตร. (2548). คำไทยที่มักเขียนผิด. (1). กรุงเทพฯ: ไพลิน.
- ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภา พักช่อง. (2551). หลักการอ่านและการเขียนคำไทย. (3). พิษณุโลก: บริษัท.โฟกัส พรินต์ติ้ง จำกัด.
- อาจารย์รสริน ดิษฐบรรจง. (2553). หลักการอ่านการเขียนคำไทย. (1).
-
- กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ. (8 พฤศจิกายน 2555). กระบวนการผลิตสิ่งพิมพ์. **เทคนิคการ**
ออกแบบและเลย์เอาต์สิ่งพิมพ์ สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก
http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf.
- กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ. (8 พฤศจิกายน 2555). การตรวจสอบไฟล์งาน. **เทคนิคการ**
ออกแบบและเลย์เอาต์สิ่งพิมพ์ สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก
http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf.
- กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ. (8 พฤศจิกายน 2555). ข้อคิดในการออกแบบสิ่งพิมพ์.
เทคนิคการออกแบบและเลย์เอาต์สิ่งพิมพ์ สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก
http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf.
- กองโรงพิมพ์ กรมสารบรรณทหารเรือ. (8 พฤศจิกายน 2555). เลย์เอาต์. **เทคนิคการออกแบบ**
และเลย์เอาต์สิ่งพิมพ์ สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก http://www.admin.navy.mi.th/km_page/documents/press/km56_print.pdf.
- กานต์รวี ชมเชย. (2558). รายงานการวิจัย. ภาษาไทยเน็ต : ภาษาสนทนาในโปรแกรม
สนทนาในสมาร์ตโฟน. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560, จาก [http://iacr.swu.ac.th/
upload/research/download/149-9326-0.pdf](http://iacr.swu.ac.th/upload/research/download/149-9326-0.pdf).
- ครูบ้านนอก.คอม. (24 กรกฎาคม 2551). ความสำคัญของภาษาไทย. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม
2560, จาก <https://www.kroobannok.com/1830>.
- ญาณัฐ ไทรงาม. (5 กุมภาพันธ์ 2557). คำย่อ. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก
<http://www.royin.go.th/?knowledges=คำย่อ-๕-กุมภาพันธ์-๒๕๕๗>.
- ณัฐณา, (20 กรกฎาคม 2552). การใช้ ร หัน (รร). สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก
<http://www.kroobannok.com/blog/15789>.
- ทีมงานทรูปลูกปัญญา. (9 ธันวาคม 2558). หลักการใช้คำ บัน - บรร. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม
2560, จาก <http://www.trueplookpanya.com/learning/detail/30610/043095>.
- พิชญากร คำใส. (30 ตุลาคม 2552) การใช้สระโ อ สระไอ และการใช้ อัย โอย. สืบค้นเมื่อ 11
ธันวาคม 2560, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/309795>.
- ราชบัณฑิตยสถาน. หลักเกณฑ์การทับศัพท์ภาษาอังกฤษ. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก
http://www.royin.go.th/wp-content/uploads/2015/03/2371_6847.pdf.

- โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์ สามพราน. รูปแบบของการจัดเลย์เอาท์. รูปแบบการจัด Layout รูปภาพ. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://jsbg.joseph.ac.th/6150/images/setting/layout.pdf>.
- ศาสตราจารย์เกียรติคุณ ดร.ปัญญา บริสุทธิ์. (2556). พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2554. สืบค้นเมื่อ 23 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.royin.go.th/dictionary/introduction.php>.
- สนม ครูทเมือง. (2557). คำที่มักเขียนผิดในภาษาไทย : การวิเคราะห์จากการตรวจผลงานการสอน. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.mgts.lpru.ac.th/journal/index.php/mgts/article/download/54/53>.
-
- สถาบันภาษาไทยสิรินธร. (2557). การเขียนภาษาไทยของนิสิตและบุคลากรจุฬาฯ ระหว่างปี 2555-2556. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.sti.chula.ac.th/thai-test/student>.
- สมวรร ธนศรีพนิชชัย. การออกแบบหนังสือ. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>.
- สมวรร ธนศรีพนิชชัย. ระบบกริดในการออกแบบทางการพิมพ์. เอกสารประกอบการเรียนวิชาการผลิตสื่อสิ่งพิมพ์ทางธุรกิจด้วยคอมพิวเตอร์. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://academic.udru.ac.th/~samawan/content/Media-Design.pdf>.
- สุระนะ พามนตรี. ความสำคัญของภาษาไทย. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560, จาก <https://www.classstart.org/classes/4131>.
- สาระดีๆ.คอม. (22 พฤษภาคม, 2553). Why Generation : Generation Y : Gen Y. 11 ธันวาคม 2560, จาก http://www.saradd.com/index.php?option=com_content&view=article&id=235:why-generation-generation-y-gen-y-&catid=25:the-project&Itemid=72.
- เสาวณีย์ ชูศรี. (19 ตุลาคม 2556) หลักการเขียนคำในภาษาไทย. การใช้ อ่า- อ้าม- อัม-. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก http://saowanee252.blogspot.com/2013/10/blog-post_1895.html.
- หลักและวิธีการอ่านการเขียนภาษาบาลี. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://www.watthasai.net/bali.html>.
- Gymmii พี่หมีสายเปย์. (22 กรกฎาคม 2560). ขวนวัดระดับนักกิน กับ "30 ชื่ออาหารที่คุณอาจจะกดผิดมาทั้งชีวิต". สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <https://www.wongnai.com/food-tips/thai-foodname-spelling>.
- journalism108. (3 พฤษภาคม 2559). นะคะ ไม่มีในโลก. สืบค้นเมื่อ 22 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.jr-rsu.net/article/1477>.
- naruenmon tonthan. ร้อยเรื่องภาษาไทย. มาตราตัวสะกด. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก http://naruenmon9999.blogspot.com/2011/08/blog-post_6839.html.

- Supawan Lerdsri. การเขียนสะกดคำในภาษาไทย. หลักการใช้ ณ,น. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://nkw05129.circlecamp.com/index.php?page=5>.
- Supawan Lerdsri. การเขียนสะกดคำในภาษาไทย. หลักการใช้ ทร,ช. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://nkw05129.circlecamp.com/index.php?page=91>.
- Supawan Lerdsri. การเขียนสะกดคำในภาษาไทย. หลักการใช้ไม้ไต่คู้. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://nkw05129.circlecamp.com/index.php?page=8>.
- Supawan Lerdsri. การเขียนสะกดคำในภาษาไทย. หลักการประวิสรรชนีย์. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://nkw05129.circlecamp.com/index.php?page=1>.
- Supawan Lerdsri. การเขียนสะกดคำในภาษาไทย. หลักการไม่ประวิสรรชนีย์. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://nkw05129.circlecamp.com/index.php?page=2>.
- tswkrujoy. (10 พฤศจิกายน 2555). การใช้คำทับศัพท์และศัพท์บัญญัติ. สืบค้นเมื่อ 11 ธันวาคม 2560, จาก <http://www.thaigoodview.com/node/144936>.

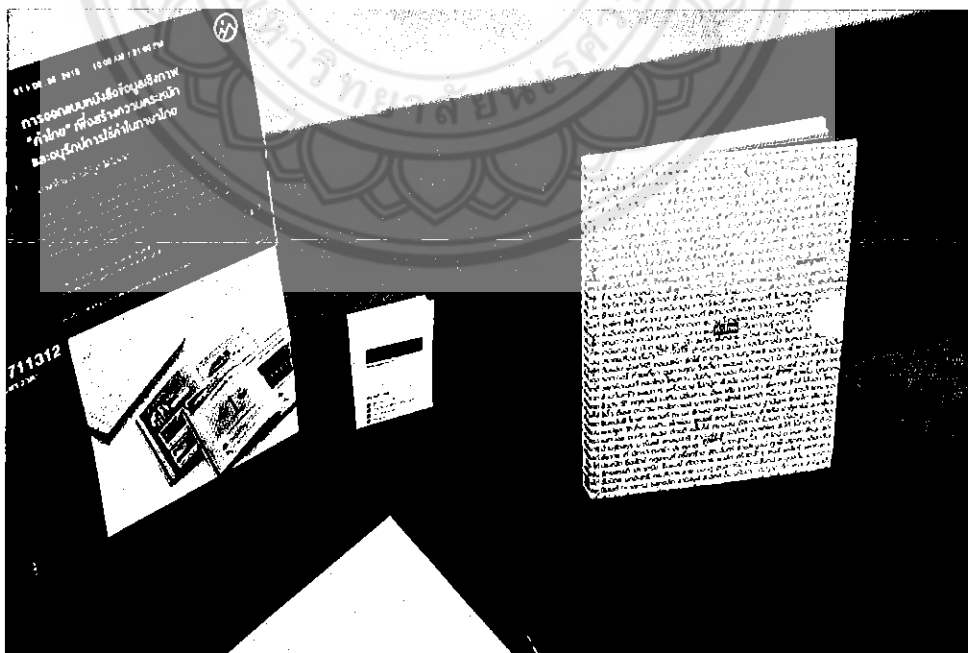
ภาพ 69 การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok
ที่มา: ธันวาคม ๒๕๖๑

ภาพ 70 การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok
ที่มา: ธันวาคม ๒๕๖๑

ภาพ 71 การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok
พืมา: ธันวาคม, 2561

ภาพ 72 การจัดแสดงผลงาน ณ CentralPlaza Phitsanulok
พืมา: ธันวาคม, 2561

ภาพ 73 การนำเสนอผลงานให้กับผู้เข้าร่วมงาน
 ที่มา: ธันวพร วาตะ, 2561

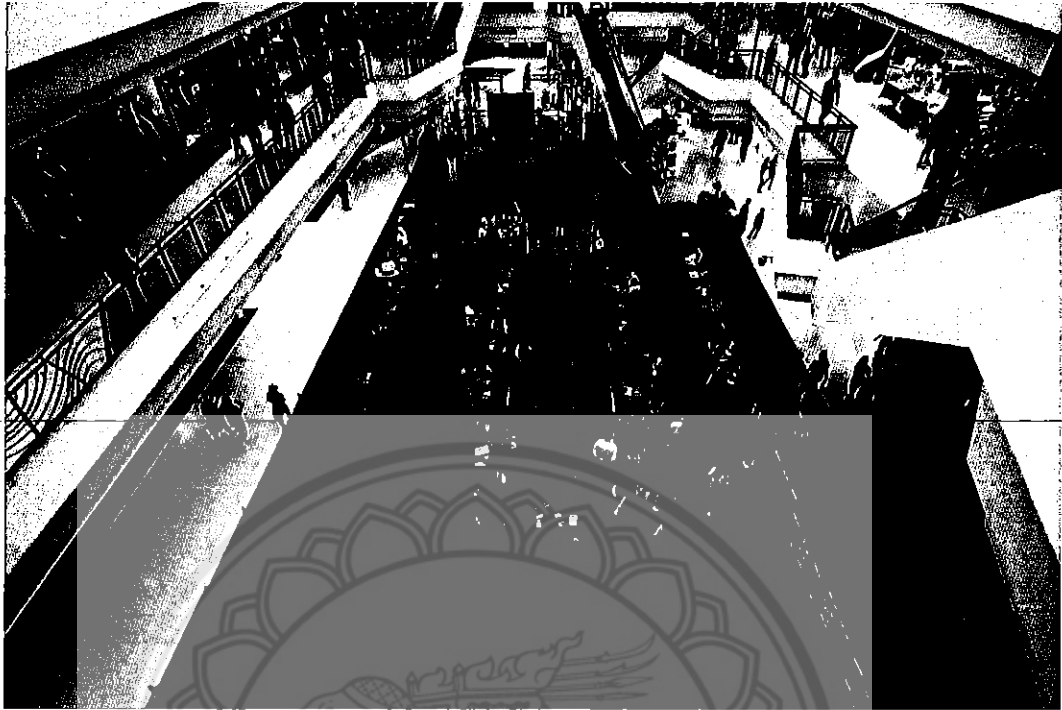
ภาพ 74 การนำเสนอผลงานให้กับผู้เข้าร่วมงาน
 ที่มา: ธันวพร วาตะ, 2561

ภาพ 75 การนำเสนอผลงานให้กับผู้เข้าร่วมงาน
ที่มา: ธันวาคม, 2561

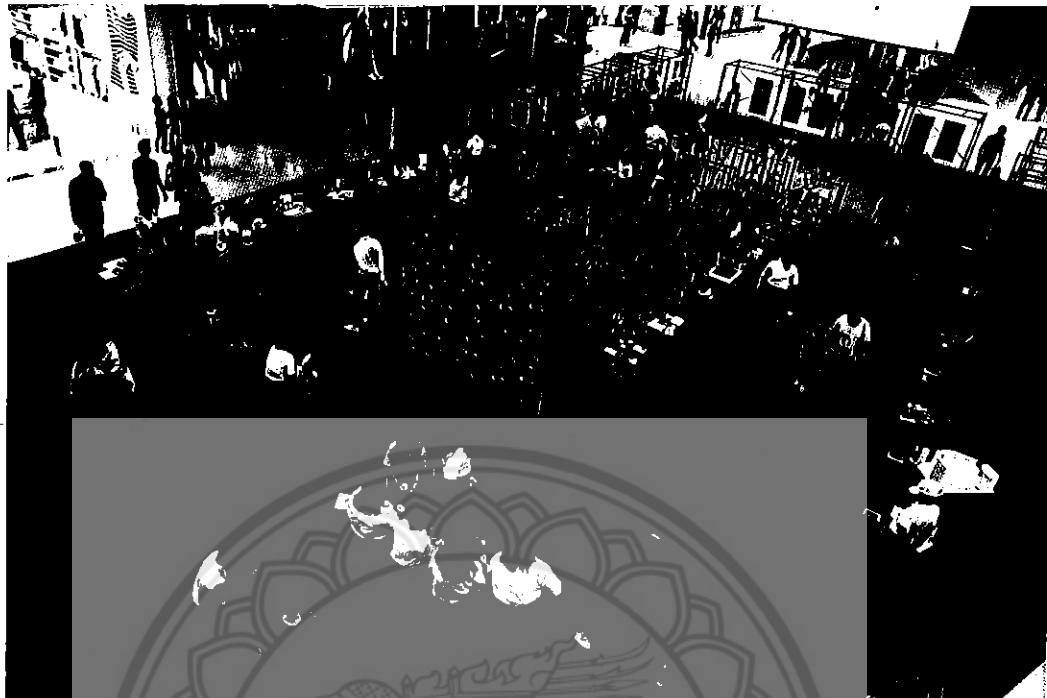
ภาพ 76 การรับฟังคำแนะนำจากผู้เข้าร่วมงาน
ที่มา: ธันวาคม, 2561

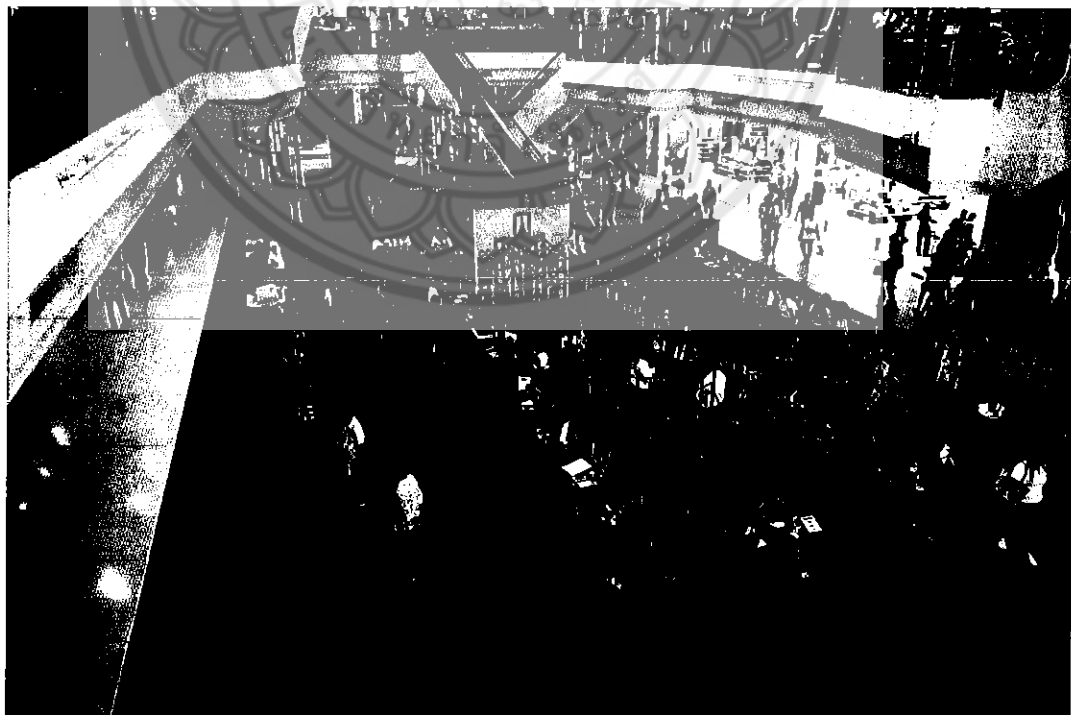
ภาพ 77 บรรยากาศภายในงาน
ที่மா: சீனாபுர வாட்ச, 2561

ภาพ 78 บรรยากาศภายในงาน
ที่மா: சீனாபுர வாட்ச, 2561

ภาพ 79 บรรยากาศภายในงาน
ที่मा: ธันวาคม ๒๕๖๑

ภาพ 80 บรรยากาศภายในงาน
ที่मा: ธันวาคม ๒๕๖๑